

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200643

UNIVERSAL
LIBRARY

ಆ ರ್ಯ ಮ ತ ನಂ ಜೆ ವಿ ನಿ.

ಕ ಣಾ ಟ ಕ ಮಂ ಡ ಲಾ ಧೀ ಶ್ವ ರ

ಶ್ರೀ ಚಕದೇವರಾಯ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ

“ಚಕದೇವರಾಯ ಬಿನ್ನ ಪಂ.”

(೩)

Edited by M. A. Ramanuja Iyengar.

Hosa Agrahar, MYSORE.

ಮೈಸೂರು: ಸದ್ವಿದ್ಯಾಮಂದಿರ ಮುದ್ರಾಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ

ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

೧೯೯೦

ಕೋಧನ ಪತ್ರ

ಪುಟ ಪಕ್ಷಿ ಅಕುಧಂ	ಕುದ್ಧಂ	ಪುಟ ಪಕ್ಷಿ ಅಕುಧಂ	ಕುದ್ಧಂ
೧ ೧೯ ಸೂರ್ಯನಿ	ಸೂರ್ಯನಿ	೧೦ ೨೦ ಬದುಂಕೆ	ಬದುಂಕೆ
೨ ೨ ಪೂಯಾ	ಪೂಯಾ	, ೨೧ ವಂನೀನೆ	ವುಂನೀನೆ
, ೩ ಗ್ಗನೊಳೊ	ಗ್ಗನೊಳೊ	೧೧ ೯ ನೊರ್ದನೆ	ನೊರ್ದನೆ
, ೪ ಪರಿತರೆ	ಪರಿತರೆ	, ೧೦ ಪುಟ್ಟ	ಪುಟ್ಟ
, ೧೧ ಕಾಹನಕರಂ	ಕಾಹನಂಕರಂ	, ೧೨ ರಿಯದಾದೊಡೆ	ರಿದಾದೊಡೆ
, ೧೫ ಬಾಳೆನಂ	ಬಾಳೆನಂ	, ೨೪ ಮೂರಂ	ಮೂರಂ
, ೨೧ ಗೊಂಪೊದೆ	ಗೊಂಪೊದೆ	೧೨ ೧೨ ವನುಗದು	ವನುಗದು
೨ ೧ ಧತೆ	ಧತೆ	, ೧೩ ಕ್ಕೆ	ಯೆಕ್ಕೆ
, ೨೫ ಅರವತ್ತಂ	ಅರವತ್ತಂ	೧೨ ೨ ತೊಪ್ಪೆ	ತೊಪ್ಪೆ
೪ ೨ ಯನಪನ	ಯನಪನ	, ೬ ನಾಕ್ಕುಂ	ನಾಲ್ಕುಂ
, ೫ ಓಡ	ಓಡೆ	, ೧೪ ತೊರಿಸು	ತೊರಿಸು
, ೯ ರಭಸದಿಂ	ರಭಸದಿಂ	, ೨೨ ಕಿಡ್ಡೆ	ಕಿಡ್ಡೆ
, ೨೪ ಗತಿಯಂ	ಗತಿಯಂ	೧೪ ೧ ಗಳಮಂ	ಗಳಮಂ
೫ ೧೨ ಪ್ರಕಟಿಸು	ಪ್ರಕಟಿಸು	, ೨ ಬಾಹ್ಯಂ	ಬಾಹ್ಯಂ
, ೨೦ ಪ್ರತಿ	ಪ್ರತಿ	, ೨೨ ನೆಗ್ಗದರಿಂ	ನೆಗ್ಗದರಿಂ
೬ ೨೩ ಲೃಪ	ಲೃಪ	೧೩ ೧೪ ನಿರ್ದಯ	ನಿರ್ದಯ
೭ ೪ ಪಡಿನೆತ್ತು	ಪಡಿನೆತ್ತು	೧೩ ೧೨ ನುನೀ	ನುನೀ
೧೪ ಇವತ್ತೆ	ಇವತ್ತೆ	, ೧೨ ಗರ್ವ	ಗರ್ವ
೪ ೨ ವುಗಿ ವಂ	ವುಗಿ ವಂ	, ೨೩ ಅಪೊಂದೆ	ಅಪೊಂದೆ
೯ ೬ ವೆಳ್ಳು	ವೆಳ್ಳು	, ೨೪ ವಸ್ತುಂ	ವಸ್ತುಂ
, ೪ ಗಳಮಂ	ಗಳಮಂ	೧೪ ೨ ಸಂಪು	ಸಂಪು
, ೧೦ ಗಳಮಿತ್ತು	ಗಳಮಿತ್ತು	೨೨ ೨ ರೂಪಮನ	ರೂಪಮನ
, ೧೫ ವಿಡು	ವಿಡು	, ೧೫ ಕಾಣ್ಕು	ಕಾಣ್ಕು
, ೨೨ ಬಪ್ಪಂಕು	ಬಪ್ಪಂಕು	೨೧ ೨೫ ವೆಕ್ಕು	ವೆಕ್ಕು
, ೨೬ ಸುತ್ತ	ಸುತ್ತ	೨೨ ೧೧ ಬೆಳ್ಳು	ಬೆಳ್ಳು
೧೦ ೧೧ ನೊಳಂ	ನೊಳಂ	೨೪ ೬ ವುಡಂ	ವುಡಂ
, ೧೫ ನೀನೆ	ನೀನೆ	, ೭ ವುಡಂ	ವುಡಂ
, ೧೯ ವದು	ವದು	, ೨೫ ಮೆನ್ನಯ	ಮೆನ್ನಯ
, ೨೦ ಅವುದರಿಂ	ಅವುದರಿಂ	೨೫ ೨೦ ಭ್ರಾಣಮ	ಭ್ರಾಣಮ

ಪುಟ ಪಟ್ಟಿ ಅಕೃದ್ಧಂ ಕೃದ್ಧಂ

೦೬ ೧೧ ಪೃಥಿವೀ ಪೃಥಿವಿ
 , ೧೯ ಬೆಳಗನ್ನೊ ಬೆಳಗನ್ನೊ
 , ೨೪ ಜಾಣ್ಣ ಜಾಣ್ಣಂ
 ೦೭ ೦೧ ಮಿಕ್ಕಂ ಮಿಕ್ಕ
 ೦೮ ೧೩ ಕಾರಣ ತಾಣ
 , ೦೧ ಅಯ್ಯತ್ತು ಏವತ್ತು
 , ೦೬ ಎಳ್ಳತ್ತು ಎಳ್ಳತ್ತು
 ೩೦ ೧೩ ನಿರ್ನೀತ ನಿರ್ನೀತ
 , ಮೆಂದುಂ ಮೆಂದು
 ೩೦ ೦೦ ಅಯ್ಯಂ ಐಯ್ಯಂ
 ೩೩ ೦೩ ದೊಂಟ ದೊಂಟ
 ೩೫ ೧೮ ದೆಸವು ದೆಸವು
 ೩೬ ೪ ವರಣ್ಣ ವರಣ್ಣ
 , ೯ ಕೋಟಿ ಲಗ ಕೋಟಿ ಲಗ
 ೪ ೧೧ ಗಿರ್ದು ಗಿರ್ದು
 , ೦೦ ಬಸಯ ಬಸಯ
 ೩೭ ೦ ತೊಂಭತ್ತು ತೊಂಭತ್ತು
 , ೧೦ ನಿಡದ ನಿಡದ
 , ೧೮ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು
 ೩೮ ೧೮ ಬೈಲ್ವರ್ ಬೈಲ್ವರ್

ಪುಟ ಪಟ್ಟಿ ಅಕೃದ್ಧಂ ಕೃದ್ಧಂ

೩೮ ೦೬ ಮನುಷ್ಯರಂ ಮನುಷ್ಯರಂ
 ೩೯ ೮ ತನೆಗೆ ತನೆಗೆ
 , ೧೮ ಎಳ್ಳುಪು ಎಳ್ಳುಪು
 , ೦೩ ದೊಡೆ ದೊಡೆ
 ೪೦ ೧೦ ಯಾಳಳ ಯಾಳಳ
 ೪೧ ೧೪ ತತ್ತರ್ ಕತ್ತರ್
 , , ಗಾಣಿ ಕಾಣಿ
 , ೦೩ ಗುಂಭ ಗುಂಭ
 ೪೦ ೭ ಪಾವು ಗೋರಕಪಾವು
 ೪೦ ೧೧ ಪೊದಿನಿ ಪೊದಿನಿ
 ೪೪ ೧೦ ನಿಧಿ ನಿಧಿ
 ೪೫ ೮ ಮಾಳ್ವ ಮಾಳ್ವ
 ೪೯ ೯ ಕಳದಿ ಕಳದಿ
 ೫೧ ೦೫ ನಡತೆ ನಡತೆ
 ೫೦ ೦ ಮರಲ್ಪು ಮರಲ್ಪು
 , ೬ ಪಡಯ ಪಡಯ
 ೫೪ ೧೦ ವೋದದರಿಂ ವೋದದರಿಂ
 , ೧೩ ದರಿಜುವ ದರಿಜುವ
 ೫೯ ೪ ಯರ್ದು ಇರ್ದು
 ೬೦ ೬ ಲೈಲೆ ಲೈಲೆ

ವಾತಾಂತರಗಳು

೧೦	೬	*ನರಮಾನಿಯಿಂದ	ಎಂಬುದಕ್ಕೆ	ನಾರಾಯಣಮಾನಿಯಿಂದ.
೧೧	೧	ಕೆಲವಂ	,	ಕೆಲಂಬಂ*
೩೩	೫	ಶಕ್ತಿಯುವಾಗ್ಗು	,	ಶಕ್ತಿಯುವುಳ್ಳರಾಗ್ಗು*
೩	೦೦	ಕೇರ್ಗೊಂಬ	,	ಕೇರ್ಗೊಂಬು*
	೧	*ಕಾಯ್ದು	,	ಕಾದ
	೪	ನೀರಕಾಣಿ	.	ನೀರಾಗ್ಗೆ
	೧೦	ಸಲಿಸು	:	ಸಲಿಸುವೆ; * ಸಲಿಸನುಂ,

ಈ ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಶೋಧಿಸಿರುವ ಪದವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಾತಕರು ಹೊಂದಿಸಬೇಕು. ಗುರುತುಮಾಡಿರುವ ವಾತಾಂತರವು ಬದಲಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ ಕ ದೇ ವ ರಾ ಯ ಬಿ ನ್ನ ವಂ.

ಶ್ರೀರಮಣನಖಿಲಸದ್ಗುಣ |

ವಾರಿಧಿ ಯಾನಂದಮಯವಿವಾಣೋದರವಿ||

ಸ್ವಾರಿತರೂಪಂ ಯದುಗಿರಿ|

ನಾರಾಯಣನಾಳ್ವನಕ್ಕೈ ನರಪತಿಗನಿತಂ|| ೧ ||

(ಶಾರ್ವಾಟವಿಕ್ರೀಡಿತು)

ಆನಂವೈಕರಸಂ ಸಮಸ್ತಜಗದಾನಂದಂಗೆ ಚಕ್ರಾಯುಧಂ |
ಸೇನಾಚಕ್ರವಿಮರ್ಜಿತಾಹಿತಮಹೀಚಕ್ರಂಗೆ ವೈಕುಂಠ ನ ||
ನ್ಯೂನೋಪಾಯವಿಕುಂತಿತಾರಿಧರಣೀಭೃದ್ಧಗವರ್ಗಂಗೆಲ |
ಪ್ರೇಮಾನಾರಾಯಣನೀವನಕ್ಕೈಚಿಕದೇವೇಂದ್ರಂಗೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ|| ೨ ||

ಶ್ರೀಮದ್ಯಾವವಶೈಲವಲ್ಲಭವದಾಂಭೋಜಾತಭೃಂಗಂ ಗುಣಾ |
ರಾಮಂ ಪಶ್ಚಿಮಬಂಗಧಾಮನಗರೀಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶ ಸು ||
ಜ್ಞಾಮಶ್ರೀಯದುಮತಕಲ್ಪಕತರುಪ್ರಾಧಪ್ರವಾಳಂ ಜಗ |
ತ್ಪ್ರೇಮಂ ಚತ್ತುನೆಗಳ್ಗೆ ಬಾಳ್ಗೆ ಚಿಕದೇವೇಂದ್ರಂಮಹೀಚಂದ್ರಮಂ||

ಮಯನೋಶಂಬರನೋದರಾಸ್ಯಸುತನೋಮೂರೀಚನೋವಂಬಿನಂ|
ಭಯದಿಂದಾ ಗರೆ ಛಳ್ಳಿ ಭಾಗನಗರ ಪ್ರಾಂತಗಳೋಳ್ಳಾದುಗರ್ |
ಜಯಜೇಯಿಂದಿರಿಪ್ರಕಪ್ಪದೊದವಿಂ ಪೆಂಪೇರಿ ಬಂದಾಶಿವಾ |
ಜಯಸೊರ್ಕ್ಕಂ ಮುರಿಹಿಕ್ಕಿ ಯಪ್ರತಿಮವೀರಾಭಿಷ್ಠೆಯಂ ತಾಳ್ವದಂ ||

ಛಿಳ್ಳಿಯಬಾಗಿಲೊಳ್ವರಿದುಕೊಳ್ಳೆಯಕೊಂಡುರೆಗೋಲುಕೊಂಡೆಯಂ
ಜಳ್ಳಿಸಿ ಯಾಕ್ಕುಲಿಕ್ಕಿ ವಿಜಯಾಪುರಮಂ ಬರಿಗೈದು ಸೂರ್ಕ್ಕಿನಿಂ ||
ಹಳ್ಳಿವಾಶಿವಾಜಿಸುತಶಂಭುಜಿಯೇಳ್ಗೆಯನುರೈಕೊರೈಮಂ |
ತಳ್ಳಿವೆಗೆಯ್ದನದ್ಬುತವರಾಕ್ರಮದಿಂ ಚಿಕದೇವಭೂವರಂ || ೩ ||

ಮಾಗಂ ಕೊಯ್ದೆ ಸೆವಂತರಾವ್ರವನ ವಂಗಿತ್ತ ಸ್ತ್ರಸನ್ಯಾಸಮಂ ।
 ಲೋಗರ್ಭಾಪನೆ ಪ್ರಯು ಚಿತ್ರವಧೆಗೆಯ್ದಾ ಪೇತಜೀವಾಟಯಂ ॥
 ಬೇಗಂ ದಾದಜೆಕಾಕಡಾಂಕ*ನಣಲಂ ಕೊಯ್ದೆಲ್ಲ ದೇಶಕ್ಕಮಾ ।
 ದ್ವೇಗಂಪೋಪಿನಮಾಳ್ವನ ಪ್ರತಿಮವೀರಂ ಮೇದಿನೀಚಕ್ರಮಂ ॥೬॥

ನೆರದುಸುರಾಸುರಶರಧಿಯಂಕಡೆವೃತ್ತಿರೆ ಯೆಂಟುದಿಕ್ಕಿ ನೊಳ್ ।
 ತೆರೆಕವಿದೆಯ್ದೆ ನುಗ್ಗು ಸುಸಿಗಯ್ದು ವಳಂಚುವ ಮಂದರಾದ್ರಿಯೋಶ್ ॥
 ಪಿರಿಕಿರದೆಂದೇಣ್ಡೆಸೆಯ ಮನ್ನೆಯರೊಳ್ಳಿ ನೊಳ್ಳೊಂದು ವೇಳೆಯೊಳ್
 ಪರಿತೆರೆಪೊಯ್ದು ಪ್ರಯು ಭರಭಂ ಬರಿಗೈದನ ಭೇದ್ಯವಿಕ್ರಮಂ ॥೭॥

ಬಳಸಿಯುಮೊಂದು ಗೂಡಿ ಪರಿತಂದ ರಿಪ್ರಕ್ಷೆತಿಪಾಲವರ್ಗಮಂ ।
 ಘಳಲನೆ ಪ್ರೊಯ್ದು ನಂದೊಡದು ವೇರೈಯೆಯ ಪ್ರತಿಮಂಗಿಬ್ರಹ್ಮದಾ ॥
 ಬಳಯುತರವ್ವ ಬಲ್ಲುತುವಶಾಹನನೇದುಲಶಾಹನ ಕರಂ ।
 ಮುಳುಗಿಸಿ ಮೈಮೆವೆತ್ತನೆನಲೊಪ್ಪುಗುಮಿಾಚೆಕದೇವಭೂವರಂ ॥೮॥

ತಳ್ವದೆ ಧಿಳ್ಳಿಯಾಳ್ವ ಧೋರೆಯಂ ಕರೆತಂದವನತ್ತಣ್ಣಿನ್ನಮೇ ।
 ತೋಳ್ವಳೆವೆತ್ತ ಭಾಗನಗರಾಧಿವನಂ ವಿಜಯಾಪ್ರರೇಶನಂ ॥
 ಬಾಳ್ವೆನೆಂಬಿನಂ ಪಿಡಿದು ಕೈಸೆರೆಗೊಂಡುರೆ ಪಾಡು ಪಂತದಂ ।
 ಬಾಳ್ವನಭೇದ್ಯವಿಕ್ರಮನೆನಲ್ ಚೆಕದೇವನರೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ॥೯॥

(ಲಯಗ್ರಾಹಿ)

ಅಂದಿವನಿನಿಳ್ಳುಭಯದಿಂದೆಮಣಿದಿದ್ದೆ ನ್ನುಪಬ್ಬಂದಮನಿ ತುಂ
 ಭರದೊಳೊಂದು ವೆರೆದೊಳ್ಳುಂ । ಸುದಿಸಿಶಿವಾಜಿಗನುವಿದೊರೆದು ಮ
 ರ್ಮಮನವನ್ನಿ ರೊಡಗೂಡಿ ಯವನುಂಕವಡಿದುಂ ॥
 ಸಂದಣಿಯಕಾಳಗದೊಳೊಂದಿನಿಸು ಮುಂಬರಿಯೆ ಬಂದೆರಗಿ ಪಾಪ್ರಗ
 ಳ ಗೊಂದೊಡೆ ವಿಸ್ತುಂ । ಸ್ಯಂದನದ ಮಾಳ್ವೆಯಾಳೆಕೊಂದು ಕೊರೆ
 ಯಾಡಿದಳವಿಂದೆ ಚೆಕದೇವನೃಪನಿಂದು ನೋಗವಾಳ್ಳುಂ ॥ ೧೦ ॥

ಒನ್ನುದೆಸೆಯಾ ಳ್ತುರುಕ ರೊನ್ನುಕಡೆಯೊಳ್ಳೊರಸ ರೊನ್ನೆನೆ
 ಯಾಳಾರೆಯರ । ಬಿನ್ನಮಳವಿ ಮೈರೊನ್ನು ಬಳಯಾಳ್ತುಗುಳರೊ
 ನ್ನಿ ರವಿನೊಳ್ಳೊಡಗ ರೊನ್ನು ಕೆಲದೊಳ್ಳಲೆಗ ರೊನ್ನು ವೆರೆದೆಲ್ಲರ ॥

ಗನ್ನಡಿಸಿ ಕಾಳಗಕೆ ಮುಂದುವರಿವನ್ನಮಥಟನ್ನವರ ಥಟ್ಟುಗಳ |
ವನ್ನಲಿಗಳ ನಿಗ್ಗುಟ್ಟನ್ನ ಬಲಿಯಿತ್ತು ಗೆಲವನ್ನೆಚಕದೇವನ್ಯವ ನನ್ನ
ಮಿಗವೇರ್ಜನಮನೂನ್ನಿ ಸೊಗವಾಳ್ಕುಂ || ೧೦ ||

ಶ್ರೀವತಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನೇ |
ಈಪರಿಯಾ ಷ್ವಾತ್ರಧರ್ಮ ಮೆಸಗುತೆ ಕಾಸ್ತಾ ||
ಲಾವಣ್ಯಗಳ ತತ್ವಾರ್ಥನಿ |
ರೂಪಣದಂ ಪೊಳ್ಳುಗಳೆವ ನಪ್ರತಿಮಾಜ್ಞಂ || ೧ ||
ಓದಿ ತಿಳಿದೊಳ್ಳುನಿನ್ನಂ |
ಪೇದಾಂತದತತ್ವಗತಿಯ ನೆಲ್ಲರು ಮರಿವ ||
ನ್ಮಾದರದಿ ನ್ನಪ್ರತಿಮಂ |
ಯಾದವಗಿರಿಯಾಡೆಯ ನಡಿಗೆ ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ || ೨ ||
ಮಾವತ್ತುಂ ಬಿನ್ನವದಿ |
ನ್ಮಾವೇದಾನ್ಮಾರ್ಥತತ್ವ ಮನಿತುಂ ಸೊಗದೊಳ್ ||
ಭಾವನೆಗೆ ಬರ್ಪಿನಂ ಚಿಕ |
ದೇವಂ ಯದುಶೈಲನಾಥ ನಡಿ ಗುಸುರ್ದ ನಿಧಂ || ೩ ||
ಪ್ರವರ್ದೊ ಳೆಲ್ಲರು ಮರಿವ |
ನ್ಮಪ್ರತಿವತ್ತಾಳಿದಿ ದೋಷಮಂ ಕಳೆದೊಳ್ಳುಂ ||
ದಪ್ರತಿಮವೀರನರವತಿ |
ಯವ್ವಕ್ರತನಡಿಗೆ ಮಣಿದು ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ || ೪ ||

(ಗದ್ಯಂ)

ಅದೆಂತೆನೆ, — ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜಂ
ರಾಜವರಮೇಶ್ವರು ಘಾಢಪ್ರತಾಪಂ ಅವ್ರತಿಮ ವೀರನರವತಿ ಶ್ರೀಚಿ
ಕದೇವಮಹಾರಾಯಂ ಶ್ರೀರಂಗವಟ್ಟಣದೊಳ್ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾ
ಗಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೀಕ್ಷೆಯಂ ತಳೆದು, ದೇವಬ್ರಾಹ್ಮಣವರಿವಾಲನಮಂ
ಪ್ರಧಾನಂಗೆಯ್ದು, ಸಕಲಪ್ರಜೆಗಳಂ ವಾಲಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ; ಉತ್ತ
ರದೇಶದೊಳುದ್ವೈತ್ತಚರಿತ್ರನೆನಿಸಿ, ಅರವತ್ತುಂ ಸಾಸಿರಂ ವಾರು
ಮಂಗಳುಂ ಲಕ್ಷದೇಣಿಕೆಯುಕ್ತಾಳ್ಳುಂ ಭರಿಸುನಡೆದು. ದಿಳಿಯ

ನಾಡನನಿತುಮಂ ಕೊಳ್ಳೆಯಾಳಂ ಕಳ್ಳಗಾಳಗದೊಳಂ ಜಳ್ಳಗೈದು, ವೀ
ಜಯಾಪುರದರಸಂಜಯಿಸಿ, ಅವರ ನಾಡುಬೀಡುಗಳಂಕೊಂಡು, ಗೋ
ಲಕೊಂಡೆಯನವನಂ ಬುಡುಗೈಯ್ದು, ಅವನಿತ್ತಕಪ್ಪಮನೊಪ್ಪುಗೊ
ಣ್ಣು, ಆ ಸೊರ್ಕಿನಿಂ ಗೆಳ್ಳನೆ ಕನ್ನಡನಾಡಂಪೊಕ್ಕು ಶಿವಾಜಿಯಂ ಆ
ಜಿರಂಗದೊಳೋದಗಡಿಸಿ, ಅವನನೇನಾನಿಗಳೊಳ್ ಜೈತಜಿಕಾಟಕರ
ನು ಭೋಟಕಖುರವುಟುಗಳಂ ತೊತ್ತಳದುಳಿಸಿ, ಮಾಗುಕಿವಿಕೊ
ರಳ್ಳೈಕಾಳ್ಗಳಂ ಖಂಡಿಸಿ, ಆ ತುಂಡುಗಳುಂ ವೇತುವಿಂಡುಗಳಂ ತಣಿ
ಯಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಮಾದಾದಜಿಕಾಕಡೆಯೆನಿವನ ಅಣಲಂ ಕೊಯ್ದು, ಆ
ವನ್ನಲೆಯಂ ಮನ್ನಿಯಾಳ್ವೆರೆಯಿಸಿ, ಆ ರಭಸದಿಂ ಶುಭೋಜಿಯಂ ಭ
ಯಾಣವದೊಳ್ಳುಳುಂಗಿಸಿ, ಅವಂಗೆ ಸೆರವಾಗಿಬಂದ ಎಕ್ಕೋಜಿಯ
ಜನ್ಮಮಂ ಸಾಕುಮಾಡಿ, ಅವನ ಮಹಾವ್ರದಾನನೆನಿಸುವ ಎಸಮತರಾ
ಪ್ರವ ನಾಸಾಚ್ಚೊದನುಗೈಯ್ದು, ಮತ್ತೆ ಮಾಶಂಭೋಜಿಗೆ ಕಪ್ಪವಿ
ತ್ತುಂ ಕೂಟಮಂಕಳುಪಿ ಮಂಪುಗೈಯ್ದು ಗೋಲಕೊಂಡೆವಿಜಯಾಪುರ
ದವರಂ ಕೇಣಂಗೊಣ್ಣು, ಅವರನಂತಲೆವುದರೈ ಧಿಳ್ಳಿಯಾಳ್ವ ಮಹಾ
ವಾದುತಾತನೆನಿಸುವ ಅವರಂಗತಾತನಂ ಬರಿಸಿ, ಅವನಿಂದಿವರೀರ್ವರ
ದೇಶಕೋಶಂಗಳಂ ಕವರ್ದು ಕೈಸೆರೆಗೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ಮಾಮರಾಜ
ರಾಜೋವಮಂ ನಂಬಿ ಮುಂಬರಿದು ಎತಬಲದೊಳನಿಸಿನಿಸುಂ ಪೊ
ಣವ್ವ ಮೊರಸತಿಗುಳಕೊತಗಮಲೆಯಾಳನಾಡಮನ್ನೆಯರಾ ಬನ್ನಾ
ಬತಿಸಿ, ಈ ತೆರದೊಳೊಣ್ಣೆಸೆಯಂ ಗೆಲ್ಲು, ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದವು
ದಿರುತ್ತೆ; ಚಿತ್ತದೊಳ್ಳಯಾರಸಮುಣ್ಣೆ ಯಾಳೋಚಿಸಿದಂ. 'ಎಣ್ಣೆ
ಸೆಯವಗೆಗಳಡಂಗಿದುದರಿಂ ಪ್ರಜೆಗಳ್ಗೆ ರಾಜಕಭಯಮಿಲ್ಲದೆಯುಂ,
ದೇವತಾಪ್ರಸಾದದಿಂ ಮಳೆಬೆಳೆಗಳುಂಟಾದುದರಿಂ ದೈವಿಕಭಯಮಿಲ್ಲ
ದೆಯುಮಿಪ್ಪುದರಿಂ, ಪ್ರಜೆಗಳನಿಬರುಂ ಇಹದೊಳ್ ಸೊಗವಾಳ್ವ
ವರಿ. ಇವರ್ಗ ವರಗತಿಯುಂ ಸುವಾದಿಸವೇಳ್ವುದೆನ್ನಾರೈದು,

॥ಶ್ಲೋ॥ ಮಾಂಹಿ ಪಾರ್ಥ ವ್ಯವಾಶ್ರಿತ್ಯ ಯೇಪಿಸ್ಯುಃ
ಪಾವಯೋನಯಾಃ | ಸ್ತ್ರಿಯೋ ವೈಶ್ಯಾಸ್ತ
ಥಾ ಶೂದ್ರಾ ಸ್ತೇಪಿ ಯಾಂತಿ ಪರಾಂಗತಿಮ್ ||

ಎನ್ನು ಗೀತೆಯೊಳ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ ತಾನೇ ನಿರೂಪಿಸಿದ ತೆರದೊಳ್

ಪಿತ್ತಣ್ಣೆ ನಿತಾನುಂ ಪಾಪಿಗಳಾದೊಡು ಆವಜಾತಿಯೊಳ್ಪಟ್ಟದೊಡ
ವಿಾಗಳುಂ ತತ್ವಜ್ಞಾನದಿಂ ತನ್ನೊಳ್ಳಕ್ಕಿತ್ತೆಗೆಯ್ದು ನಂಬಿದವರೆಮು
ಕ್ತಿತಪ್ಪದೆನ್ನೆಣಿಸಿ, ಅಕ್ಕರಮನರಿಯದೊಕ್ಕಲಿಗರ್ಗಂ ವೆಣ್ಣಿಳ್ಳಂ
ಸಕ್ಕದದಿಂ ತತ್ವಜ್ಞಾನಮಪ್ಪುದರಿದು ಎಂದು, ಎಲ್ಲರುಮರಿವಂತೆ
ಕನ್ನಡವಾತಿನೊಳುಂ ಮೆಲ್ಲುಡಿಗಳಂದೆ ಅಖಿಲತತ್ವಾರ್ಥಂಗಳಂ ಸಂಗತಿ
ಗೊಳಿಸಿ, ತಾಂತನ್ನ ಕುಲದೇವತೆಯಪ್ಪ ಯಾದವಗಿರಿನಾರಾಯಣನ
ಡಿಡಾವರೆಗಳ್ಗೆ ಬಿನ್ನವಂಗೆಯ್ವನೆವದೊಳ್ ಮಾವತ್ತುಂಬಿನ್ನವಂಗೆ
ಳಂ ಪವಣ್ಣೆಚ್ಚುಂ. ಅವರಲ್ಲಿ:—

೧ — ಬಂದನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್, ಅವಾವ್ತಸಮಸ್ತಕಾಮನಾ
ದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಂ ಪರವ್ರೂಪವಿಭವಾಂತರ್ಯಾಮೃಚಾರ್ವತಾ
ರಂಗಳ ನಂಗೀಕರಿಸಿಪ್ಪುದು ಭಕ್ತಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥಮೆಂದ ವನ ದಯಾ
ತಿಶಯಮುಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಂ.

೨ — ಎರಡನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್, ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಜಗ
ತ್ಕಾರಣನೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದಂ.

೩ — ಮೂರನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್, ಆ ಜಗತ್ಕಾರಣವಸ್ತುವಂ ತಿಳ
ಯಕೂಡದೆಂಬಾಕ್ಷೇಪಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿದಂ

೪ — ನಾಲ್ಕನೆಯಬಿನ್ನವದೊಳ್, ಆ ಜಗತ್ಕಾರಣವಸ್ತುವಂ ತಿಳ
ಪ್ರದಂ ವೇದತಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದಮೇ ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದಂ.

೫ — ಐದನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್, ಆ ವೇದತಾಸ್ತ್ರಂಗಳನಿತುಂ
ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನನೆ ಪ್ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ತೆರನಂ ತಿಳುಪಿದಂ.

೬ — ಆರನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್, ಆ ವೇದತಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳ್ತೋರು
ವ ವಿರೋಧಂಗಳಂ ಪಾಣಿಸಿದಂ.

೭ — ಏಳನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್, ಆ ವೇದತಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧಮಾಗಿ,
ನಾರಾಯಣುಗೆ ಶರೀರಮಾದ ಜಗತ್ತುಮಿಥ್ಯೆಯಲ್ಲು, ಸತ್ಯಮಾಗಿ
ಪ್ಪ್ರದಂಬುದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದಂ.

೮ — ಎಂಟನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್ಪ್ಪದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂ ಪ್ರಪಂಚಂ
ಮಿಥ್ಯೆಯೆಂದು ಭ್ರಮಿಸದಂತೆ ಕನಸಿನೊಳ್ಳಾಣ್ಣ ವಸ್ತುಗಳಂ ತತ್ಕಾಲ
ದೊಳ್ಳೆಗದೀತ್ವರನುಂಟುಮಾಳ್ಪುದರಿಂ ಸತ್ಯಮೆಂದುವವಾದಿಸಿದಂ.

೯ - ಬಂಭತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್, ಜಗಮಂ ವಿಷಮಮಾಗಿ ಸೃಜಿಸುವುದರಿಂ, ಜಗದೀಶ್ವರಂ ವಿಷಮನುಂ ನಿರ್ದಯನು ಮಕ್ಕುಮೆಂಬಾಕ್ಷೇವಮಂ ತೀರ್ಚಿದಂ.

೧೦ - ವತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್, ಘಟಪಟಾದಿದೃಷ್ಟಾನ್ತದಿಂ ಜಗಕ್ಕೆ ಮೂರುಂತರದ ಕಾರಣಂಗಳ್ ಬೇರೆಬೇರೊಳಮೆಂಬಾಕ್ಷೇವಮಂ ಚಿದಚಿದ್ವಸ್ತುತರೀರಕನಾದ ಜಗದೀಶ್ವರನೋರ್ದನೇ ಮೂರುಂತರದ ಕಾರಣಮಾಗಿಕ್ಕುಮೆಂದು ಸಮಾಧಾನಂಗೆಯ್ದು: ಇಂತುವತ್ತುಂ ಬಿನ್ನವಂಗಳೊಳ್ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ವರಮದಯಾಳುವುಂ ಜಗತ್ಕಾರಣನುಂ, ಅವರಿಚ್ಛೇದ್ಯಮಹಿಮನುಂ, ಸಕಲವೇದವೆದ್ಯನುಂ, ಆಶ್ಚರ್ಯಚರಿತ್ರನುಂ, ಜೀತನಾಚೇತನಶರೀರಕನುಂ, ಅಘಟತಾರ್ಥಘಟಕನುಂ, ಸರ್ವಸಮನುಂ, ತ್ರಿವಿಧಕಾರಣನುಮೆನ್ನು ತಿಳಿವುದರಿಂ; ಈಶ್ವರತತ್ವನಿರೂಪಣಂಗೆಯ್ದಂ.

೧೧ - ವನ್ನೊಂದನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್, ಬೇವತತ್ವಸ್ವರೂಪಮಂ ವಿವರಿಸಿದಂ.

೧೨ - ವನ್ನೆರಡನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್, ತತ್ವಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮಮಂ ತೋರಿಸಿದಂ.

೧೩ - ಪದಿಮೂರನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸೃಷ್ಟಿಪ್ರಕಾರಮಂ ಬಗೆಗೊಳಿಸಿದಂ.

೧೪ - ಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡದೊಳರ್ಪ್ಪ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಂಗಳ ನೆಲೆಯಂ ನಿರ್ದಯಿಸಿದಂ.

೧೫ - ಪದಿನೈದನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್, ಭೂಮಣ್ಡಲಪರಿಮಾಣಮಂ ಗಣನೆಗೆಯ್ದಂ.

೧೬ - ಪದಿನಾರನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್ ಬಾಹುಭವಸ್ಥಾನಮಾದ ಭೂಸ್ವರ್ಗಂಗಳ ತೆರನ ನರಿವುಗೊಳಿಸಿದಂ.

೧೭ - ಪದಿನೇಳನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್ ಧುಃಖಾನುಭವಸ್ಥಾನಂಗಳಾದ ನರಕಂಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ.

೧೮ - ಪದಿನೆಂಟನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್ ಪಾವಫಲಂಗಳ್ಚ್ಚರಮಾಗಿವ್ವರ್ಪದೆಂದು ತೋರಿ, ಆ ಪಾಪಂಗಳನಿತುಂ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ

ಚರಣಾರಮಿದ ಭಕ್ತಿಯಾಳೇ ಪರಿಹರಿಪುದೆಂಬುದ ನೆರ್ದೆಗೊಳಿಸಿದಂ.
ಇಂತು ಪರತತ್ವಸ್ವರೂಪಮೆಂಬುದಾದಿಯಾಗಿ, ಈವರೆಗೆ ಮೇಳುಂ
ಬಿನ್ನವದೊಳ್ಪಾತ್ರತ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ಮಮುಂ ಆ ತತ್ವಂಗಳು ಪುಟ್ಟದ
ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡ ವಿಸ್ತಾರಮುಂ, ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡದೊಳವ್ವ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ
ಲೋಕಂಗಳ ನೆಲೆಯುಂ, ಅವರೊಳ್ಳೊಮ್ಮಣ್ಣದ ಪರಿಮಾಣಮುಂ,
ಭೂಸ್ವರ್ಗ ಗಳುಂ, ಸರಕಯಾತನೆಗಳುಂ, ಆ ಯಾತನಾಪರಿಹಾರೋ
ಪಾಯಮುಂ ಪೇಳು ದರಿಂದೆ ಅಚಿತ್ತತ್ವಸ್ವರೂಪನಿರೂಪಣಂಗೆಯ್ದಂ.

ಇಂತು ಪದಿನೆಂಟು ಬಿನ್ನವಂಗಳು ಈಶ್ವರಚೇತನಾಚೇತನಂಗಳೆಂಬ ತತ್ವತ್ರಯಮುಂ ನಿರೂಪಿಸಿದಂ. ಈ ಮಾರುಂ ತತ್ವಂಗಳ ನೆಲೆಯುಂ ವಿಚಾರಿಸೆ, ಚಿದಚಿತ್ತತ್ವಂಗಳೆರಡುಂ ಅಲ್ಪಸುಖಂಗಳುಂ ಅನಿತ್ಯಮುಮೆಂದು ಅವರೊಳ್ಳೈರಾಗ್ಯಮುಂ ಈಶ್ವರತತ್ವಮೊಂದೇ ನಿರವಧಿಕಾನಂದಮೆಂದು ಅದರೊಳನುರಕ್ತಿಯುಂ ಪುಟ್ಟುಗುಂ. ಇಂತು ವಿಸಯವಿರಕ್ತಿಯುಂ ಪರಮಾತ್ಮಭಕ್ತಿಯುಂ ಪುಟ್ಟದವರ್ಗ್ಗೆ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಮವೇಕ್ಷಿತಮೆಂದು ಇನ್ನೀರಾರುಂ ಬಿನ್ನವಂಗಳೆಂದು ಬಿತ್ತರಿಸಿದವಂ. ಅದೆಂತೆನೆ—

೧೯ - ಪತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್ಪಾಲ್ಕುಂ ಪುರುಷಾರ್ಥಬಿಳ್ಳೊಳ್ಳೊಕ್ಕಮೇ ಪಿರಿದೆಂದು ಪಡಿಗಟ್ಟದಂ.

೨೦ - ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್ಪಾತ್ವಿಕಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದಮೇ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಮುಂ ತಿಳಿಯ ವೇಳ್ವುದೆಂದೊರೆದಂ.

೨೧ - ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್ಳೊಲ್ಲ ತಂತ್ರಂಗಳೊಳುಂ ಶ್ರೀಪಾಂಚರಾತ್ರಮೇ ಪ್ರಬಲಪ್ರಮಾಣಮೆಂಬುದಂ ನಿರಿಗೆಗೊಳಿಸಿದಂ.

೨೨ - ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್ಳೊಕ್ಕೋಪಯೋಗಿಯಾದ ವಿಸಯವೈರಾಗ್ಯಂ ದುರ್ಘಟಮೆಂಬಾಕ್ಷೇಪಮುಂ ನಿವಾರಿಸಿದಂ.

೨೩ - ಇಪ್ಪತ್ತಮಾರನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್ಳೇವಲಕರ್ಮದಿಂ ಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲೆಂಬುದಂ ದೃಢೀಕರಿಸಿದಂ.

೨೪ - ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್ಳೊಲ್ಲಕರ್ಮಸ್ವಭಾವಾದಿಗಳಿಂದಮೇ ಅವೇಕ್ಷಿತಫಲಮುಕ್ತುವೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯುಂ ತೊಲಗಿಸಿದಂ.

೨೫ - ಇವತ್ತೆದನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್ಳಯಸಿದನಿತುಮನೀವ ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ ಮಿಕ್ಕ ಪುರುಷಾರ್ಥಮಂ ಬಯಸಿದವರ್ಗ್ಗೆ ಅವರ ಬಯಸುವ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂ ಆಯಾ ಪುರುಷಾರ್ಥಪ್ರನೀವಂ, ಮೋಕ್ಷಮಂ ಬಯಸುವರ್ಗ್ಗೆ ಮನಮಾಲ್ಪ ಮೋಕ್ಷಮನೇ ಸಂತೋಷದಿಂದಿವ ನೆಂಬುದಂ ಕಾಣಿಸಿದಂ.

೨೬ - ಇವ್ವತ್ತಾರನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್ಳಮನ್ನಾರಾಯಣಂಗೆ ಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಿನವರ್ಗ್ಗೆ ರಕ್ಷಣಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಿರ್ದೆಂಬುದಂ ಸೊಲ್ಲಿಸಿದಂ.

೨೭ - ಇವ್ವತ್ತೇಳನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್ಳೋಕ್ಷಮಂ ಬಯಸುವಂ ತನ್ನ ದೋಷಂಗಳನೆಣಿಸಿ ಅಳ್ಳವೇಡ ಭಗವದ್ಗುಣಂಗಳನೇ ಎಣಿಸಿ ಭೈರವನಾಗಿಪ್ಪುದೆಂದು ಏರ್ಪಡಿಸಿದಂ.

೨೮ - ಇವ್ವತ್ತೊಂಟನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್ಳಂಸಾರದ ಬೇರೆನಿಸಿದ ಅವಿದ್ಯಾಕರ್ಮವಾಸನಾರುಚಿ ಪ್ಪ್ರಕೃತಿಸುಂಬಂಧಂಗಳಂ ಜಗದೀಶ್ವರಂ ತಾನೇ ಬಿಡಿಸುವನೆಂಬುದಂ ಪ್ರಕಾಶಂಗೆಯ್ದಂ.

೨೯ - ಇವ್ವತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್ಳಮನ್ನಾರಾಯಣನ ದಿವ್ಯರೂಪಂ ಅಪ್ರಾಕೃತಮಾಗಿ, ಮುಕ್ತಭೋಗ್ಯಮಾಗಿಪ್ಪುದೆಂಬುದಂ ಅನುವದಿಸಿದಂ.

೩೦ - ಮೂವತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನವದೊಳ್ಳವರವಾಸುದೇವನೊಳಗಂ ಮುಕ್ತರ್ಗ್ಗೆ ವರಮಭೋಗ್ಯಮಾಗಿಪ್ಪುದೆಂಬುದಂ ವೇಳ್ವು, ಕೃತಿಯನ್ನೆರವೇರಿಸಿದಂ.

ಅದೆನ್ನೆನೆ: — || ಕಂ || ಪರವಾಸುದೇವಭಕ್ತರ | .

ಪೊರೆಯಲ್ ಪ್ರಾಣಾದಿಭಾವಮಂ ತಳದೈಯೆಂ||

ದೊರೆದುಯದುಶೈಲನಾಥನ |

ಚರಣಾಬ್ಜಕ್ಕೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದ ನವ್ವ್ರತಿಮಾಬ್ಜಂ ||

(ಗದ್ಯಂ)

ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಾ! ನೀಂ ಶ್ರೀಪತಿಯುಂ ಅಖಿಲದೋಷವ, ತೈನೀಕನುಂ ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾಕರನುಂ ಅವಾವ್ತನಮಸ್ತಕಾ ಮನುಮೆನಿಸಿ, ವೈಕುಂಠದೊಳ್ ದಿವ್ಯ ಮಹಿಮವರ್ಗಸಮೇತನಾಗಿ,

ಅನಂತ ಗರುಡ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನಾದಿ ನಿತ್ಯಗ್ಗಂ ಮುಕ್ತಗ್ಗಂ ನಿನ್ನ ಸೇವಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ನಿರವಧಿಕಾನಂದಮನೆ ಸುಗುತ್ತ; ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಪೊಣ್ಣಿದ ಆಕಸ್ಮಿಕದಯೆಯಿಂ ಪ್ರಳಯಕಾಲದೊಳವ್ಯಕ್ತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವ್ರಕ್ಯತಿಯೊಳಡಂಗಿ, ಮೇಣದೊಳ್ಪುದುಗಿದ ಚಿನ್ನದೊರೆ ವೃದಿಯಂತೆ, ರೂಪಳದಿವ ಬದ್ಧಾತ್ಮವರ್ಗಮಾ ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತ ರುತೆ ಮೋಕ್ಷಾನಂದದೊಳರಿಸವೆಳ್ಳುದೆಂದು ನಿನ್ನ ಸತ್ಯಸುಕಲ್ಪದಿಂ ವ್ರಕ್ಯತಿಯೊಳ್ ಪೊಕ್ಕು ಮಹದದುಕಾರಂಗಳಂ ವಂಚತನ್ಮಾತ್ರಗಳಂ ಪಜ್ಞಾಮಹಾಭೂತಂಗಳನುಂಟುಮಾಡಿ, ಅವರಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಮನೊಡರ್ಪಿ, ಅದರೊಳ್ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಸುರರುಂ ನರರುಂ ತಿರೈಕ್ಕುಗಳಂ ಸ್ಥಾವರಂಗಳುಮೆಂದು ನಾಲ್ಕುಂ ತೆರದೊಳ ವರವರ ಪೂರ್ವ ಕರ್ಮಾನುಗುಣಮಾದ ದೇಹಂಗಳಂ ತತ್ತದ್ದೇಯೊಚಿತಮಾದ ಜಾಣ್ಣ ನೃತ್ಯಾದಿಗಳುಮಿತ್ತು, ನೀನಿತ್ತ ಕರಣಕಳೇಬರಾದಿಗಳಿಂದೆ ಅವ ಏನಾನುಂ ಪೊಲ್ಲದುದು ಎಸಗಿ ಪ್ರರುಳಳಯದಂತೆ, ತಕ್ಕು ಒಂದು ಮಿಕ್ಕುಒಂದು ಎಂದು ತಿಳಿವುವಾವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನಿತ್ತು ಕರುಣಿಸಿದೈ: ಇಂತಾದೊಡು, ಒಡನುನಾಣತಿ ವಿಡದು ನಡೆಯ ಲಾರದ ಜಪರೆತರುಂ ಬಿಡಿಸಿ ಕಾಪಿಡರ್ಪಿ ಅವರೊಡನೆ ಇರೈನೆಂದಾ ಮಾರ್ತಿತ್ರಯಮಧ್ಯದೊಳು ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಸಗ್ಗಂಮೊದಲಾದ ಬಿಡುಗಣ್ಣರ ಬೀಡುಗಳೊಳು ನಿಂದೈ: ಅಂತಾದೊಡು, ದೇವರ್ಗಂ ಮುನಿಗಳ್ಳಂ ಯೋಗಿಗಳ್ಳಂಪಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ ಮನುಜಾದಿಗಳ್ಳಂ ಪತ್ತೆ ಸಾರಲುಂ ಸಲ್ಲದುದರಿಂ ಮನುಜರೊಳು ಬಾಲಗೊಪಾಲಕಗ್ಗಂ ಕರು ತುರು ಕರಡಿ ಮುಸು ಕೋಡಗುಮೊದಲಾದ ತಿರೈಗ್ವಾತಿಗಳ್ಳಂ ಸೇರಿ ಬದ್ಧಂಕುಮತೆ, ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಭ್ಯವತಾರಂಗಳು ತಳದೈ: ಅಂ ತಾದೊಡು, ಆಯವೇಶಮೊಳು ಆಯಕಾಲದೊಳು ಇವರ್ಗಲ್ಲದೆ ಉಳಿದರ್ಗ್ಗಂ ಉಪಕಾರಮಲ್ತೆಂಬುದರಿಂ, ಸರ್ವದೇಶಸರ್ವಕಾಲಸರ್ವಾ ವಸ್ತೆಯೊಳರ್ಪ ಸರ್ವಜೀತನಾಚೇತನವರ್ಗದೊಳ್ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುದ್ದ ಮ ನೋವಾಕ್ಯಾಯಂಗಳಂ ಪ್ರೇರಿಸುತ್ತ ಅನ್ತರ್ಯಾಮಿಯೆನಿಸಿದೈ: ಅಂ ತಾದೊಡು ಎತ್ತಾನುಂ ಓರ್ವಂಗೆ ಅನೇಕಜನ್ಮಸಾಧ್ಯಯೋಗಧ್ಯಾನ ವಿಷಯನೆಂಬುದಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಲ್ಲಗ್ಗಂ ಒಡನಿರುಂ ಇಲ್ಲದಂತಾದು

ದರಿಂ, ಸಕಲ ಜನಮುಂ ಚರ್ಮಚಕ್ಷುಸ್ಸಿಂಧಮೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ತಂ
ತಮ ಮನಮೆಳಿಸಿದ ಸೇವೆಗಳನೆಸಗಿ ಕೃತಾರ್ಥರವ್ವಂತೆ ಸರ್ವಸು
ಲಭಮೆನಿಸಿದ ಅರ್ಚಾವತಾರಮನೆಸಗಿ, ಕೆಲವುಂ ಕಾಲಂ ಸತ್ಯಲೋ
ಕದೊಳ್ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂ ಪೂಜೆಗೊಂಡು, ಬಳಕ್ಕೆ ಸನತ್ತುಮಾರುಗೊ
ಲ್ದು, ಆತನೊಡನುತ್ತರಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾದ
ವ್ಯಾಪ್ತರೋಪದೇಶ ದೇಶಿಕನೆನಿಸಿ, ನಿನ್ನ ರೂಪಾಂತರಮಾದ ನರ
ಮುನಿಯಿಂದ ಅರ್ಚನುಂ ಬೆತ್ತು, ಮತ್ತೆಮಿಾ ಕರ್ಣಾಟಮಂಡಲ
ಮಂಡನಮೆನಿಸಿ ಯದುಶಿಖರಿಶಿಖರಮಂ ನೆರೆವೀಡುಗೊಂಡು ನಿಂದು,
ಸಕಲಜನರಕ್ಷಣ ದೀಕ್ಷಿತನೆನಿಸಿದ್ದೈ : ಅಂತು ಸರ್ವಜನ ಸಾಧಾರಣಮು
ಲ್ಲದೆ ಈ ಯದುವಂಶದೊಳ್ಪಟ್ಟದವರ್ಗ್ಗೆ ಕುಲದೇವತೆ ಯೆನಿಸಿ
ದಯಾವಿಶೇಷದಿಂ ಪೊರೆವನವ್ವದರಿಂದೆನ್ನೊಳಂ ಅಕಾರಣಕರುಣಾ
ಬಿೞಿ ಕಲ್ಲೊಲಂಗಳಂ ಕವಿಸಿ ಮನ್ನಿವುದು ಮನ್ನಿವುದನನ್ಯಜನ
ಸುಲಭ ಶ್ರೀಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ ! * * * *

— ಎರಡನೆಯ ಬಿನ್ನವಂ —

||ಕಂ|| ನಿರಿಯರಸ ನೀನೇ ಜಗಮಂ |

ಪರಿವಿಡಿಯಿಂ ಪಡೆದು ಪೊರೆದು ಪೊಡೆಯೊಳ್ಪೊಟ್ಟಿ ||

ಪರ ಬೊಮ್ಮ ಮದರಿನೆಂದೀ |

ನರವತಿ ಯದುಗೊತ್ತವತಿಗೆ ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ ||

(ಗದ್ಯಂ)

ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ! ಈಜಗಮಾವ ವಸ್ತುವಿನಿಂ ಪುಟ್ಟುವದು,
ಆವುದುರಿಂ ಬದುಂಕಿರ್ಪುದು, ಆಪುದರೊಳಡುಗುವದು, ಆವಸ್ತುವೇ
ಪರಬ್ರಹ್ಮಮೆಂದು ಕುರುವುಗೆಯ್ದು, ಇಂತವ್ವ ಜಗತ್ಕಾರಣವಸ್ತು
ವಂ ನೀನೇ ಎಂದು ವೇದಾಂತಗಳೆ ಪಲವುಂ ತೆರದೊಳ್ ಸಾಮಾನ್ಯ
ವಿಶೇಷಶಬ್ದಂಗಳಂ ನಿನ್ನನೇ ಪೊಗಳ್ದುವು. ಇಂತಿರ್ವ ನೀಂ ಮ
ಹದಾದಿ ತತ್ವಕ್ರಮದಿಂ ವಜ್ರಾಮಹಾ ಭೂತಂಗಳ ನುಂಟುಮಾಡಿ,
ಅವರಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡಮಂ ಸಮೆದು, ಅದರೊಳ್ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿವೇಶತೆಗಳಂ

ಸೃಜಿಸಿ, ಅವರವರಿಗಾದೊಂದಕ್ಕಿಂತ ಮಿತಿಮಾಡಿ, ಕೆಲವು ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಹಾರುಗಳನ್ನು ನಿನ್ನೊಳಗೊಳಿಸಿ ಮಿಸಿದ್ಬೈ: ಅವರು ಜಗದೊಳೇಕದೇಶಮಂ ನಿನ್ನನುಮತಿವಿಡಿದು ಪ್ರತ್ಯವುಧಂ ಪ್ರೇಮವುಧಂ ಅಳಿಯವುಧಂ ಆಗಿರ್ಪುದರಿತ, ಅವರಂ ಕೊಣ್ಣಾಡು ವೆಡೆಯೊಳ್ ನಾಲ್ಕೊಗನೇಜಗತ್ಕಾರಣಮೆಂದುಂ ರುದ್ರನೇಜಗತ್ಕಾರಣಮೆಂದುಂ ಕೊಂಡಾಡುವರ್; ಈನೆಲೆಯಂ ತಿಳಿಯದವರ್ ಭ್ರಮಿಸುವರ್; ಓರ್ವನಂ ಸುತ್ತಿಗೆಯ್ವು ಪ್ರಸಾವಮಿಲ್ಲದೆ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿ ಕ್ರಮಮಂ ಪೇಳೈಡೆಯೊಳ್ ವಿಚಾರಿಸೆ, ಆದೆಯೊಳ್ ನಾರಾಯಣನೊರ್ವನೇ ಯುಳದಿದರ್ಶನಂದುಂ, ಅವನ ನಾಭಿಪದ್ಮದೊಳ್ ಬ್ರಹ್ಮನೊಗದನಂದುಂ, ಅವನ ಪಣೆಯ ಬೆಮರಿಂ ರುದ್ರಂ ಪ್ರಜ್ಞೆವನಂದುಂ, ಪೇಳ್ವುದರಿಂ ನೀನೇ ಜಗದಾದಿ ಕಾರಣಮಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮಮೆಮ್ಮುದು ಸಾತ್ವಿಕರಿಂ ತಿಳಿದೆನ್ನ ತಾವತ್ರಯಮಂ ಕಳೆಯಲೆಂದು ನಿನ್ನ ಡಿನಳಲಂ ಸೇರಿದೆಂ, ಎನ್ನ ತಣ್ಣುಗೊಳಪುದು ತಣ್ಣುಗೊಳಪುದು ಅನನ್ಯಜನನುಲಭ ಶ್ರೀಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ ! * * *

— ಮೂರನೆಯ ಬಿನ್ನವಂ —

||ಕಂ|| ಅಗಣಿತಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾ |

ದಿಗಳಂತೆಂದಳವು ಗೆಯ್ಯಲರಿಯದಾದೊಡೆಮೇಂ||

ಬಗೆವುಗುವೈ ನೀನೆಂದಾ |

ಜಗದಾಣ್ಣಂಗಳೊಂನಾಣ್ಣನೆರಕದೊಳೊಲೆದು ||

(ಗದ್ಯ)

ಅಪ್ರಮೇಯ! ಜಗದೊಳ್ಪ್ರಮೇಯಮೆನೆ - ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವಸ್ತು. ಆವಸ್ತುಮೆ ತಿಳಿವ ಪ್ರಮಾಣಂಗಳ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆಂದುಂ, ಅನುಮಾನಮೆಂದುಂ, ಶಬ್ದಮೆಂದುಂ ಮಾರುಂತೆರನಾಗಿರ್ಕ್ಕುಂ. ಅವರೊಳ್ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆನೆ - ಇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥಸಂಬಂಧದಿಂಪ್ರಾಪ್ತವ ತಿಳಿವು. ಇದು ಮಾರುಂತೆರನಾಗಿರ್ಕ್ಕುಂ. ಅದೆಂತೆನೆ: - ಕಣ್ಣೆರದೊಂದುವಸ್ತುವಂ ನೋಡಿ, ಈವಸ್ತು ಕರಿಡು ಬಿಳಿದು ಎಂಬವು ಮೊದಲಾ

ಗಿ ಪುಟ್ಟುವ ತಿಳಿವು ಚಾಕ್ಷುಷಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮೆಂಬುದು; ಕಿವಿಯಿಂದೊ
ಲಿಸೆ, ಇದೀಬಗೆಯ ದನಿ ಇದೀಬಗೆಯನುಡಿ ಇದೀಯಕ್ಕುರು ಎನ್ನಿ
ವು ಮುಂತಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವ ತಿಳಿವು ಶ್ರಾವಣಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆನಿವುದು;
ನಾಲಿಗೆಯಿಂ ಸವಿಯೆ, ಇದುಮಧುರು ಇದುಪುಳ ಇದುಪುರ್ಪು ಎಂ
ದವು ಮುಂತಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವ ತಿಳಿವು ಜಿಹ್ವಾಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮೆನಿವುದು;
ನಾಸಿಕದಿಂದೊಂದನಾಘ್ರಾಣಿಸೆ, ಇದುನಲ್ಗಂಪು ಇದು ಪೊಲನುಗಂ
ಪು ಎಂದಿವು ಮೊದಲಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವ ತಿಳಿವು ಘ್ರಾಣಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆ
ನಿವುದು; ಮೆಯ್ದಾವಲಂ ಸೋಂಕೆ, ಇದು ಬಿಸುವು ಇದು ತಣ್ಣು
ಎಂದಿವು ಮೊದಲಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವ ತಿಳಿವು ಸ್ಪರ್ಶನಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆನಿವು
ದು; ಮನಸ್ಸಿನೊಳ್ ಭಾವಿಸೆ, ತನಗೀಗ್ಗೆ ಸುಖಮಾಗಿಕ್ಕುರ್ಕುಂ ಈಗ
ಳ್ಳುಖಮಾಗಿಕ್ಕುರ್ಕುಂ ಎಂಬಿವು ಮೊದಲಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವ ತಿಳಿವು ಮಾನ
ಸಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೆನಿವುದು ಇಂತು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾರುಂ ತೆರಮಾಗಿಕ್ಕುರ್ಕುಂ
ಅನುಮಾನಮೆಂಬುದು— ಪೆರತೊಂದುವ ನುಳಿದು ತಾನೊಂದೆಡೆಯೊಳ
ಮಿರದ ವಸ್ತುವಂ ಕಂಡು ಆಯಡೆಯೊಳ್ಪೆರತೊಂದ ತಿಳಿವುದು. ಅದೆಂ
ತೆನೆ:— ಬೆಂಕಿಯನುಳಿದು ಪೊಗೆಯಿರದೆಂಬ ನೆಮಮಂ ಅಡಿಗೆವನೆ
ಳ್ಳುಶ್ವಯಂ ಗೆಯ್ದು ಬೆಟ್ಟಮೊದಲಾದ ಪೆರತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ಪೊಗೆಯಂ
ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯುಂಟೆಂದು ತಿಳಿವುದು ಅನುಮಾನಪ್ರಮಾ
ಣಮೆನಿವುದು. ಶಬ್ದವ್ರಮಾಣಮೆನೆ: — ಇರ್ದದನಿರ್ದಂತೆ ತಿಳಿವು
ವನುಡಿ. ಅದುಂ ಲೌಕಿಕಮೆಂದುಂ, ವೈದಿಕಮೆಂದುಂ ಎರಡುಂತೆರನಾ
ಗಿಕ್ಕುಂ. ಲೌಕಿಕಮೆಂಬುದು:— ಲೋಕದೊಳಾವ್ತು ನುಡಿದ ನುಡಿ.
ವೈದಿಕಮೆಂಬುದು: — ವೇದಮೊದಲಾದ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ವಿದ್ಯೆಗಳ್.
ಈ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾನುಮಾನ ಶಬ್ದಂಗಳೆಂಬ ಮಾರುಂ ಪ್ರಮಾಣಂಗಳಿಂದಂ
ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ರೂಪ ಗುಣ ವಿಭವಾದಿಗಳೊಳನಿಸಿನಿಸು ತಿಳಿವುದಲ್ಲ
ದೆ, ಇಂತೆಂದು ಪರಿಚ್ಛೇದಂ ಗೆಯ್ಯದರಿದಾದುದರಿಂ ನೀನಪ್ರಮೇ
ಯನೆನಿಸುವೈ. ಆದೊಡಂ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಸುಲಭತೆಯಂ ಮೆರೆದೆನ್ನ
ದೆ— ವನೆಯೊಳ್ಳೆಲೆಗೊಂಬುದು ನೆಲಗೊಂಬುದು ಅನನ್ಯಜನಸುಲಭ
ಶ್ರೀಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ ! * * * * *

|| ಕಂ || ವೇದ ತದೇಕಾರ್ಥವುರಾ |

ಣಾದಿಗಳೊಳ್ವೈಕ್ತಮಾಗಿ ತೊರ್ವೈ ನೀನೆಂ ||

ದಾದರಿದಿದೆ ಸುಶೀಲಂ |

ಯಾದವಗಿರಿನಾಥನಡಿಗೆ ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ ||

(ಗದ್ಯಂ)

ಸಕಲವಿದ್ಯಾವ್ರವರತ್ತಾ ! ವಿದ್ಯೆಗಳ್ - ವೇದಂಗಳ್ನಾಕ್ಕುಂ, ಅಜ್ಞಂಗಳಾರುಂ, ತರ್ಕಮುಂ, ಮೀಮಾಂಸೆಯುಂ, ಪುರಾಣಮುಂ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಮುಂ, ಆಯುರ್ವೇದಮುಂ, ಧನುರ್ವೇದಮುಂ, ಗಾಂಧರ್ವಮುಂ, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಮು ಮೆಂದು ಪದಿನೆಂಟುಂ ತೆರನಾಗಿರುಕ್ಕುಂ. ಅವರೊಳ್ ಬುಗ್ಯಜುಸ್ಸಾಮಾಧರ್ವಣಂಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕುಂ ವೇದಂಗಳುಂ ಪೂರ್ವಭಾಗದೊಳ್ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೆಂಬ ತ್ರಿವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಾಧನಮಾದ ಕರ್ಮಮುಂ ವೇಳ್ವುದು, ಉತ್ತರಭಾಗದೊಳ್ಳನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ರೂಪ ಗುಣ ವಿಭವಾದಿಗಳಂ ವೇಳ್ವುದು ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಮುಂ ತೊರಿಸುಗುಂ. ಅಂಗಂಗಳೊಳ್ ಶಿಕ್ಷೆಯೆಂಬುದು - ಸ್ವರವರ್ಣಮಾತ್ರಾದಿಗಳಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ವ್ಯಾಕರಣಮೆಂಬುದು - ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಾದಿ ಮುಖದಿಂದ ಅರ್ಥಮುಂ ವೇಳ್ವ ಪದಂಗಳಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ಛಂದಸ್ಸೆಂಬುದು ಗಾಯತ್ರಿ ತ್ರಿಷ್ಟುಬನಿಷ್ಟುಪ್ಪು ಮೊದಲಾದ ಛಂದೋಲಕ್ಷಣಮುಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ಕಲ್ಪಸೂತ್ರಮೆಂಬುದು ವೇದೋಕ್ತಕರ್ಮಪ್ರಯೋಗಮುಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ಜ್ಯೋತಿಷಮೆಂಬುದು ಕರ್ಮಾಚರಣಕ್ಕೆ ಕಾಲಮುಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ವೇದವುರುಷಂಗೆ ಛಂದಸ್ಸು ಪಾದಂಗಳುಂ, ಕಲ್ಪಸೂತ್ರಂ ಕೈಗಳುಂ, ವ್ಯಾಕರಣಂ ಮೊಗಮುಂ, ಶಿಕ್ಷೆ ಘ್ರಾಣಮುಂ, ಜ್ಯೋತಿಷಂ ಕಣ್ಣುಳುಂ, ನಿರುಕ್ತಂ ಕಿವಿಗಳುಮಾಗಿರ್ಪುದರಿಂದಾರುಂ ವೇದಾಂಗಂಗಳೆನಿಪುದು. ತರ್ಕಮೆಂಬುದು - ವೇದಾರ್ಥಂಗಳಂ ಯುಕ್ತಿಗಳಂ ನೆಲೆಗೆಯ್ದುದು. ಮೀಮಾಂಸೆಯೆಂಬುದು - ವೇದಾರ್ಥಂಗಳಂ ಪೂರ್ವವಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾಂತ ರೂಪದಿಂ ವಿಚಾರಿಸಿ ನಿಶ್ಚಯಂ ಗೆಯ್ಯುದು. ಪು

ಗಳುಮುಂ ವಂಶಮುಂ ವಂಶದೊಳ್ಪಟ್ಟದವರ ಚರಿತ್ರಮುಮಂ ಪೇಳ್ವ ಬಾಹ್ಯಂ ಪಾದ್ಯಂ ಮೊದಲಾದ ಪದಿನೆಂಟುಂ ತರನಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಮೆಂಬುದು - ಆಚಾರವ್ಯವಹಾರ ವ್ಯಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂಗಳುಂ ಪೇಳ್ವ ಮನು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಪದಿನೆಂಟುಂತರನಾಗಿಕ್ಕುಂ, ಆಯುರ್ವೇದವೆಂಬುದು - ವ್ಯಾಧಿನಿದಾನ ಚಿಕಿತ್ಸಾದಿಗಳಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ಧನುರ್ವೇದವೆಂಬುದು - ಅಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗೋಪಸಂಹಾರಾದಿಗಳಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ಗಾಂಧರ್ವಮೆಂಬುದು - ನೃತ್ಯಗೀತ ವಾದ್ಯಾದಿಗಳಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಮೆಂಬುದು - ಪ್ರಜಾಪರಿಪಾಲನಾದಿ ರಾಜನೀತಿಗಳಂ ನಿರೂಪಿಸುವುದು. ಈ ಪದಿನೆಂಟು ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ನೀನೇ ಲೋಕಹಿತಾರ್ಥಮಾಗಿ ನೆಗಳ್ದಿದುದರಿಂ ನೀನೇ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಪ್ರವರ್ತಕನೆನಿಸುವೈ. ಇನಿತುಂ ವಿದ್ಯೆಗಳೊಳಂ ಪ್ರಧಾನಮಾದ ವೇದಾಂತದೊಳ್ ಪ್ರಕಾಶಮಾದ ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪಮಂ ತಿಳಿಪಿ ಎನ್ನ ಮನದ ಜಡರು ಕಳೆದು ನಿನ್ನ ಡಿಯೊಳ್ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಗಳು ಬಲಿಯಿಪುದು ಬಲಿಯಿಪುದನನ್ಯ ಜನಸುಲಭಾ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

— ಐದನೆಯ ಬಿನ್ನವಂ —

|| ಕಂ || ಸಕಲಜಗದ್ವ್ಯಾಪಾರಂ |

ಸಕಲಾತ್ಮಕ ನಿನ್ನದಾಗೆ ವೇದಂ ಸಕಲಂ ||

ಪ್ರಕಟವುದು ನಿನ್ನನೆಂದಾ |

ಸುಕಲಂ ಯದುಶೈಲವತಿಗೆ ಬಿನ್ನತಿಯೊಂ ||

ಸಕಲ ವೇದವೇದ್ಯಾ! ವೇದಂಗಳ್ - ಪೂರ್ವಭಾಗದೊಳ್ ಯಜ್ಞಾದಿ ಸತ್ಕರ್ಮಂಗಳುಂ ಸಾಂಗಮಾಗಿ ಯಾಚರಿಸುವ ಕ್ರಮಮಂ, ಅದರೊಳ್ ಬರ್ಮ ಫಲಮಂ ಪೇಳ್ವುದು; ಉತ್ತರಭಾಗದೊಳ್ ಸಂಸಾರಮಂ ಜರೆದು, ಜೀವಸ್ವರೂಪಮಂ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಮಂ ನಿರೂಪಿಸಿ, ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಮಂ ವಿಧಿಸಿ, ಮೋಕ್ಷಾನಂದಮಂ ಪೊಗಳುದು. ಇನ್ನು ನಾನಾವಿಧಮಾರ್ಗವ್ ವೇದಮನಿತುಂ ನಿನ್ನನೇ

ಪೊಗಳ್ಳುದೆಂದು ಪಿರಿಯರೈಳ್ವರ್. ಆ ನೆಲೆಯಂ ಭಾವಿನೆ, ಲೊಕ
ದೊಳ್ ಕೈವಾರಿಗಳರಸನಂ ಪೊಗಳ್ಳೆಡೆಯೊಳ್ ನಾಡು ಬೀಡುಗರ್ ಅ
ರಸನಾಣತಿವಿಡಿದು ನಡೆವ ಬಗೆಯಂ, ಅದಕೊಲ್ದರಸನವರ್ಗ್ಗೆ ತ
ಕ್ಕುದನೀವ ಬಗೆಯಂ, ಆಳ್ಗಳ ನೆಲೆಯಂ, ಅರಸನ ನೆಲೆಯಂ, ಅರ
ಸನ ಸಮ್ಮುಖಮಂ ವಡೆವ ತೆರನಂ, ಸಮ್ಮುಖದೊಳರ್ಪರ ಸುಖಮಂ,
ಬಣ್ಣಿಸಿದೊಡಂ ಅರಸನನೇ ಪೊಗಳ್ಳರೆಂಬರ್ ; ಇಂತು ವರ್ಣಾಶ್ರಮ
ದವರೆನಿವ ನಿನ್ನ ನಾಡುಬೀಡುಗರೊಡರ್ಚುವ ಯಜ್ಞಾದಿ ಕರ್ಮಗಳೆ
ನಿವ ನಿನ್ನಾಣತಿಯುಗಳಮಂ, ಅದಕೊಲ್ದು ನೀಂ ಕೊಡುವ ಐ
ಹಿಕಾಮುಖ್ಯತೆ ಫಲಮೆನಿವ ಜೀವಿತಮಂ, ಜೀವಾತ್ಮರೆನಿವ ನಿನ್ನೊ
ಳಗದವರ ನೆಲೆಯಂ, ವರಬ್ರಹ್ಮಮೆನಿವ ನಿನ್ನ ನೆಲೆಯಂ, ಮೋ
ಕ್ಷೋಪಾಯಮೆನಿವ ನಿನ್ನ ಸಮ್ಮುಖಮಂ ವಡೆಯಲ್ತಕ್ಕ ನಡೆತೆಯಂ,
ಮೋಕ್ಷಾನಂದಮೆನಿವ ನಿನ್ನ ಸಮ್ಮುಖದೊಳರ್ಪರ ಸುಖಮಂ ನಿರೂ
ಪಿಸುವುದರಿಂದೀವೇದಮೆಲ್ಲಮುಂ ನಿನ್ನನೇ ಪೊಗಳ್ಳುದೆಂಬುದು ನಿ
ದ್ದಂ. ಈಯರ್ಥಮಂ ಚಿತ್ತದೊಳಿಟ್ಟೇ,

“ ವೇದೈಶ್ಚ ಸರ್ವೈರದಮೇವವೇದ್ಯಃ ”

ಎಂದು ಗೀತೆಯೊಳ್ವೇಳ್ವುದು. ಇಂತು ವೇದವೇದ್ಯನಪ್ಪ ನಿನ್ನತಿಶ
ಯಮನೇ ಸಕಲಸ್ಮೃತಿತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಾಗಮಂಗಳುಂ ಬಣ್ಣಿಪು
ವು: ಬಣ್ಣಿಸಿಯುಂ ಕಡೆಗಾಣಲಾರದನೆ, ಮಿಕ್ಕಿನಮಾನಿಸರ್ ಸ್ವಯ
ತ್ವದಿಂ ನಿನ್ನ ನೆಲೆಯಂ ತಿಳಿದು ಭಜಿಸಿ ಕಡೆಗಾಣ್ಬರೆಂಬುದು ಮನೋ
ರಥಮಾತ್ರಮೇ. ಅದರಿಂ ನೀನೇ ದಯೆಗೆಯ್ದು ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪ
ಮಂ ತಿಳುಪಿ ಎನ್ನಂ ನಿನ್ನೊಳಗದವನೆನಿಪುದೆನಿಪುದನನ್ಯ ಜನಸುಲ
ಭಾ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

—ಆರನೆಯ ಬಿನ್ನವಂ.—

|| ಕಂ || ಪಡಿಬರಿಸಿ ತೋರ್ಪವೇದದ |

ನುಡಿಗಳುಮವಿರುದ್ಧಮಕ್ಕುಮುವದೇಶದೊಳಿಂ ||

ದಡಿಗರಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ |

ಪೊಡೆಯಲರಂಗರಿನ್ನವಾಲಮಸ ಕಶಾಲಂ ||

ಅದ್ಭುತಚರಿತಾ! ವೇದಂಗಳ್ ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪಗುಣವಿಭವಂ
 ಗಳಂ ಪಲವೆಡೆಯಾಳ್ ಪಲವುಂ ತೆರದಿಂ ವೇಳ್ಳು ತಿಳುವುಗುಂ. ಗು
 ರುಮುಖದಿಂ ಕೇಳ್ದಕ್ಕಿಂ ಈಯರ್ಥಂ ಸುವ್ಯಕ್ತಮಾಗಿ ತೋಕ್ಕುಂ.
 ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಬಲದಿಂದೊಹಿಸುವರ್ಗ್ಗೆ ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧಮಾಗಿ ತೋ
 ಕ್ಕುಂ. ಅದೆಂತೆನೆ:— ನಿನ್ನಂ ಸಗುಣನೆಂದುಂ, ನಿರ್ಗುಣನೆಂದುಂ,
 ಪರಿವರ್ತುಂ ಪರಿಯನೆಂದುಂ, ಕಿರಿವರ್ತುಂ ಕಿರಿಯನೆಂದುಂ, ಸಾ
 ಕಾರನೆಂದುಂ, ನಿರಾಕಾರನೆಂದುಂ, ಅವಾಜ್ಞಾನಸಗೋಚರನೆಂದುಂ,
 ವೇದವೇದ್ಯನೆಂದುಂ, ಪ್ರಪಂಚಪ್ರೇಮದುಗಳಲ್ಲದವನೆಂದುಂ, ಮತ್ಸ್ಯಾ
 ದಿರೂಪಗಳಿಂ ಪ್ರಪಂಚದವನೆಂದುಂ, ವೇಳೆ ಮಂದಮತಿಗಳ್ಗೆ ವಿರೋ
 ಧಂ ತೋರ್ಪುದರಿಂ ನಿಶ್ಚಯಂ ಪ್ರಪಂಚಮು. ಪರಿಯರುಪದೇಶದಿಂ
 ತಿಳಿವರ್ಗ್ಗೆ ಈ ವಿರೋಧಮೊಂದುಂ ತೋರಮು. ಸಗುಣನೆನೆ— ವಾತ್ಸ
 ಲ್ಯಾಳಿ ಗುಣಂಗಳುಳ್ಳವನೆಂದುಂ, ನಿರ್ಗುಣನೆನೆ— ರಾಜನ ತಾಮಸಾ
 ದಿಗಳಲ್ಲದವನೆಂದುಂ ತೋರ್ಪುದರಿಂ; ಸಮಗುಣನಿತ್ತು ಮೊ
 ಳವು, ದುರ್ಗುಣಂಗಳೊಂದುಮಿಲ್ಲೆಂದು, ನಿಶ್ಚಯಮುಕ್ಕುಂ. ನಿರಿವ
 ರ್ತುಂ ಪರಿಯನೆನೆ— ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಂಗಳುಂ ತನ್ನದರಮೊಳ್ಳೊ
 ಣ್ಣವನೆಂದುಂ, ಕಿರಿವರ್ತುಂ ಕಿರಿಯನೆನೆ— ಕಿರಿವಾದ ಜೀವಾತ್ಮನೊಳಂ
 ತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿಕ್ಕುಮೆಂದುಂ; ತೋರ್ಪುದರಿಂ ಸಕಲಪದಾರ್ಥಂಗಳ
 ಲೊಳಗುಂ ಪೊರಗುಂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರ್ಪನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಮುಕ್ಕುಂ. ಸಾ
 ಕಾರನೆನೆ— ಅಪ್ರಾಕೃತತರೀರಮುಳ್ಳವನೆಂದುಂ, ನಿರಾಕಾರನೆನೆ— ಸ
 ಕಲದೇಯಾಸ್ಪದಮಪ್ಪ ಪ್ರಾಕೃತತರೀರಮಿಲ್ಲದವನೆಂದುಂ, ತೋ
 ಪ್ಪುದರಿಂ: ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕನುಗುಣಮಾಗಿ ತನ್ನಿಚ್ಛಾನುಗು
 ಣಮಾಗಿರ್ಪ ದಿವ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹಮುಳ್ಳವನೆಂದುಂ ವ್ಯಕ್ತಮುಕ್ಕುಂ
 ಅವಾಜ್ಞಾನಸಗೋಚರನೆನೆ— ಸ್ವರೂಪಮುಂ ವಿಗ್ರಹಮುಂ ಗುಣಂಗಳ
 ಳುಂ ಐಕ್ಯಮುಮಿನಿತೆಂದು ಮಿತಿಗೆಯ್ದು ನುಡಿಯಲುಂ ತಿಳಿಯ
 ಲುಂ ಶಕ್ಯನೆಲ್ಲೆಂಬುದು. ವೇದವೇದ್ಯನೆನೆ— ಶ್ರಿಯಾಪತಿಯುಂ, ಅ
 ಖಿಲಹೇಯವ್ರತನೀಕನುಂ ಜಗತ್ಕಾರಣನುಂ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯುಂ
 ಮೋಕ್ಷಪ್ರದನೆಂಬಿವು ಮೊದಲಾದ ಮಹಿಮೆಗಳುಂ ವೇದದೊಳ್
 ತಿಳಿಯ ಬಕ್ಕುಮೆಂದು ತೋರ್ಪುದರಿಂ ತಾನ್ತಿಳವನಿತ್ತುಮುಂ ತಿಳಿದು

ಪುಟ್ಟುಪೊದುಗಳಲ್ಲಿ ನೆನೆ :- ಕರ್ಮಾಧೀನಮಾವ ಜನನಮಿಲ್ಲಿಂದುಂ,
ಮತ್ಸ್ಯಾದಿ ರೂಪದಿಂ ಪುಟ್ಟದನೆನೆ :- ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾ
ಲನ ಧ್ಯಾನಸ್ಥಾಪನಾದ್ಯರ್ಥಮಾಗಿ ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿಂ ಮನುಷ್ಯಾದ್ಯಾಕಾರ
ದಿಂದಾವಿರ್ಭವಿಸುವನುಂದಂ, ತೋರ್ಪುದರಿಂ; ಕರ್ಮಾಧೀನಮಲ್ಲು,
ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥಮೆನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾದುದು. ಇನ್ನು ವಿರೋಧ
ಮಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ಪೇದಾಂತಗಳನ್ನೊಂದು ಗೆಯ್ದು ತಿಳಿದವರ್ ನಿನ್ನಂ
ಸರ್ವಾತ್ಮರೈಮಯನೆಂಬರ್. ನಿನ್ನ ನೆಲೆಯು ನಿರೂಪಿಸಲ್ಕಿ ಆನೆನಿ
ತರಮಂ. ಎನ್ನಂ ನಿನ್ನ ನಿರರ್ವಾಜದಯಾವೃತಾಬಿಧಿ ತರಂಗದೊಳ್
ತೇಲಿಸಿ ಲಾಲಿಪುದು ಲಾಲಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲ
ವಲ್ಲಭಾ !

—೦೪೦೦—

— ಏಳನೆಯ ಬಿನ್ನವಂ. —

|| ಕಂ || ನಾನೀ ಜಗಮಲ್ಲಮುಂ ಕೇಳ್ |

ನಿನ್ನೊಡಲಾಗರ್ವ್ವ ಬಗೆಯೊಳೆನ್ನು ಯದುಷ್ಠಾ ||

ಭೃನ್ನಾಥನ ಡಿಗ ನಲನು |

ಬಿನ್ನತಿ ಗೆಯ್ದೆಸದನೊಲ್ಲು ನನ್ನಿಯನಲ್ಲಂ ||

ಸಮಸ್ತಚಿದಚಿದ್ವಸ್ತುತರೀರಕ ! ಜಗಮಲ್ಲಮುಂ ನಿನಗೆ ಶ
ರೀರಪೂಗಿಯುಂ ನೀನೀ ಜಗಕ್ಕೆ ವರಮಾತ್ಮನಾಗಿಯುಮಿರುವೆಂ,
ಜಗಮಲ್ಲಮುಂ ನೀನೋರ್ವನಲ್ಲದೆ ಬೇರಿಲ್ಲೆನ್ನು ವೇದಕಾಸ್ತ್ರಾಗ
ಳೊಳ್ವೊಳ್ವುದು. ಅವರ ತತ್ವಮಂ ತಿಳಿಯದೆ ಕೆಲಂಬರ್ ಭ್ರಮಿಸಿ
ಜಗಕ್ಕುಂ ನಿನಗುಂ ಸ್ವರೂಪಭೇದಮಿಲ್ಲೆನ್ನು ಪೇಳ್ವೆರ್. ಅವರಾಡುವ
ನುಡಿಗಳನಿತುಂ ಯುಕ್ತಿವಿರುದ್ಧಮಾಗಿರುವು. ಅದೆಂತೆನೆ :- ಲೋ
ಕದೊಳ್ ವಸ್ತುರೂಪಮೆರಡಾಗಿದು ಎರಡರಾಕಾರಗುಣಂಗಳೊಂದಾ
ಗಿದೊಡೆ, ಅವೊಂದೇ ವಸ್ತವಂ ಕಂಡು, ಇದಕ್ಕುಮಿದಕ್ಕುಂ ಭೇ
ದಮಿಲ್ಲೆನ್ನು ಬುದ್ಧಿಮಂತರ್ ಪೇಳ್ವೆರ್. ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕುಂ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕುಂ
ಭೇದಮಿಲ್ಲೆಂಬವಂ ಈ ಪ್ರಪಂಚಮೇ ಬ್ರಹ್ಮಮೆಂದೊಡೆ, ಜೀವೇ
ಬ್ರಹ್ಮಮಿಲ್ಲೆಂಬ ಶೂನ್ಯವಾದಿಯಕ್ಕುಂ; ಬ್ರಹ್ಮಮೇ ಪ್ರಪಂಚಮು

ನೊಡೆ, ಬ್ರಹ್ಮವೊಂದೆ ಯಲ್ಲದೆ ಜೀವೊಂದು ಮಿಲ್ಲೊಂದು ನುಡಿ ಪೆ
ತಾನುಂ ತನ್ನ ನುಡಿಯುಂ ತನಗುವದೇತಮಿತ್ತ ಗುರುವುಂ ಆ ಗುರು
ವೋದಿದ ವೇದಾಂತಮು ಮಿಲ್ಲೊಂಬುದರಿಂ ನಾಸ್ತಿಕವಾದಿಯಕ್ಕುಂ.
ಇನ್ನು ಶುದ್ಧದ್ವೈತು ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿರುದ್ಧಮಾಗಿದ್ದೊಡು, ನಿನ್ನ
ಕಬಾಹುವಿಸಯರಲ್ಲದ ಮನುಜರ್ ಈ ಪಕ್ಷಮನೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ನಿ
ನ್ನ ಜ್ಞಾನಬಲೈತ್ಯರ್ಯ ವೀರ್ಯ ಶಕ್ತಿ ತೇಜಸ್ಸಿಶೀಲ್ಯವಾತ್ಸಲ್ಯ ಮಾ
ರ್ಗವಾರ್ಜವ ಸೌಹಾರ್ದ ಸೌಖ್ಯ ಕಾರುಣ್ಯ ಮಾಧುರ್ಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯ
ಬೌದ್ಧಾರ್ಯ ಚಾತುರ್ಯ ಸೈನ್ಯ ಕೌರ್ಯ ವರಾಕ್ರಮ ಸತ್ಯಕಾಮ ಸತ್ಯಸಂ
ಕಲ್ಪ ಕೃತಿತ್ವ ಕೃತಜ್ಞತಾವ್ಯರೂಪ್ಯಾಯ ಕರ್ಯಾಣುಗುಣಗಣಂಗಳುಂ,
ದಿವ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹಮುಂ, ದಿವ್ಯಭೂಷಣಂಗಳುಂ, ದಿವ್ಯಾಯುಧಂ
ಗಳುಂ, ದಿವ್ಯ ಮಹಿಮಾವರ್ಗಮುಂ, ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರುಂ, ಶ್ರೀ ಮೈ
ಕುಂಡಮುಂ, ಇನಿತಿಲ್ಲೊಂದು ಮತ್ತೊಂ ನಿನ್ನ ಲೀಲಾಪರಿಕರಮಾದ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂತಮುಂ, ಅದರೊಳಿರ್ಪು ಪಟುಲಕ್ಕುಂ ಲೋಕಂಗಳುಂ,
ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾಬಿ ದೇವರ್ಕ್ಕುಳುಂ, ಸಪ್ತದ್ವೀಪಂಗಳುಂ, ಸಪ್ತಸಾಗ
ರಂಗಳುಂ, ವರ್ದತಂಗಳುಂ, ನದಿಗಳುಂ, ದೇಶಂಗಳುಂ, ಗ್ರಾಮಂ
ಗಳುಂ, ತಮ್ಮಂ ಪೆತ್ತ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳುಂ, ತಾಮುಮಿಲ್ಲೊಂದುಂ ಇ
ಲ್ಲದಿರ್ಪು ವೇದಾಂತಗಳಿಂದೆ ಇವೆಲ್ಲಮಂ ತಿಳಿದೆವೆಂದುಂ ಈ ಪರಿ
ಯಾಳ್ವನ್ನ ನಿತ್ಯನಿಭಾತಿ ಲೀಲಾವಿಭೂತಿಗಳನವಲವಿಸುವರ್. ಅವ
ರೊಳ್ ನೀಂ ನೆಲಸಿರ್ಪ ತೆರನೊರೊ. ಅವನಿತ್ತಕ್ಕು, ನಿನ್ನನೆ ನೆ
ರೆನಂಬಿ ನಿನ್ನ ಕಬಾಹುವಂ ಪಡೆವ ಮಾಹಾತ್ಮರ್ ಸಕಲ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ
ನುಗುಣಮುಂ ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತಮುವಾದ ನಿಶಿದ್ಧಾದ್ವೈತಮನೆ ಅಂ
ಗೀಕರಿಸಿರ್ಪುರ್. ಅವೆನೆನೆ :- ಓರ್ವನ ಶರೀರದೊಳ್ ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿ
ತತ್ವಂಗಳಿರ್ಪುತ್ತು ನಾಲ್ಕುಂ ಜೀವಾತ್ಮನುಂ ಅನ್ತರ್ಯಾಮಿಯಾದ
ನೀನುಂ ಕೂಡಿ ಇರ್ಪುತ್ತಾರುಂ ತತ್ವಂಗಳಿರ್ದೊಡು ಮನುಜನೋ
ರ್ದನಿರ್ವವನಂತೆ, ಈ ಚೇತನಾಚೇತನಂಗಳೆಲ್ಲಮುಂ ಬೇರಾಗಿದ್ದೊ
ಡು ನಿನ್ನ ಶರೀರಮಪ್ಪುದರಿಂ ನೀನೋರ್ದನೆಯಂಬುದು ಯುಕ್ತಂ.
ಈ ತತ್ವಜ್ಞಾನಮನ್ನ ಮನದೊಳ್ಳಲಗೊಂಬಂತೆ ನೀಂ ಕರುಣಿಪ್ಪ
ದು ಕರುಣಿಪ್ಪದನನ್ಯ ಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ !

ಕಂ || ಕನಸಿನೋಳಿಚ್ಚಿವವಸ್ತುಗ |

ಳನಿತುಂ ನೀಂ ಸೃಷ್ಟಿಗೆಯ್ದ ಬಗೆಯಿಂದಿಟಮೆಂ ||

ದನುಗೊಳಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ |

ಮನಮೊಲ್ಲ ಸುರಾರಿಯಡಿಗೆ ಮಲೆವರಗಂಡಂ ||

ಅಫುಟತ ಫುಟನಾಸಮರ್ಥ ! ಮನುಜಗ್ಗ ಜಾಗರ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಗಳೆಂದು ಮಾರವಸ್ಥೆಗಳೊಳವು. ಅವರೊಳ್ ಸುಷುಪ್ತಿ ಯೆಂಬುದು-ನಿದ್ರೆ, ಸ್ವಪ್ನಮೆಂಬುದು- ಕನಸು, ಜಾಗರಮೆಂಬುದೆಲ್ಲಾ ರಿಕೆ. ನಿದ್ರೆಯೆರ್ಚಿ ಜೀವಾತ್ಮಂ ವರಮಾತ್ಮನಾದ ನಿನೊಳ್ಪುದಾಗಿ, ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಮನುಳಿದಿರುದರಿ, ಪ್ರೊರಗುಮೊಳಗುಂ ತಿಳಿವಿಲ್ಲದಿಕ್ಕುಂ ; ಎಳ್ಳರೊಳಂ ಕನಸಿನೊಳಂ ತಿಳಿವುಂಟಾಗಿ ಕ್ಕುಂ. ಎಳ್ಳರೊಳ್ ಕಾಣ್ಬ ವಸ್ತುಗಳಂ ನೀಂ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮದಿಂ ಸೃಜಿಸುದುದರಿಂದಿವಸ್ತುವಿದರಿಂ ಪ್ರುಟ್ಟುವುದು, ಇದಕ್ಕಿದೇವೆನರ್ ಈಯಾಕಾರಂ, ಈಗುಣಂ, ಇದರಿಂದವ್ವ ಕಡ್ಜಮಿದು, ಈವಸ್ತು ವಿ ನಿತು ಕಾಲಮಿರ್ಪುದೆಂದು ಮಿತಿಯಾಗಿಕ್ಕುಂ; ಇವ್ವಕಾಲದೊಳ್ಳಲ್ಲ ರ್ಗಂ ತಿಳಿಯಬಕ್ಕುಂ. ಕನಸಿನೊಳ್ಳಾಣ್ಬ ವಸ್ತುಗಳಂ ನೀಂ ತತ್ಕಾಲದೊಳ್ ಸಂಕಲ್ಪಮಾತ್ರದಿಂ ಸೃಜಿಸಿದುದರಿಂದೆ, ಈ ವಸ್ತುವಿದರಿಂ ಪ್ರುಟ್ಟುವುದೆಂದುಂ, ಇದಕ್ಕಿದೇಯಾಕಾರಂ, ಇದೇ ಗುಣಂ, ಇದೇ ಕಡ್ಜಂ, ಎಂಬಿವು ಮೊದಲಾದ ಮಿತಿಯಾಂದುಮಿಲ್ಲದೆ, ವಿಚಿತ್ರಮಾ ಗಿ ನಿನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಮಿರ್ದಂತಿಕ್ಕುಂ; ಆ ಕಾಲದೊಳ್ ಕನಸಂಕಾಣ್ಬಂ ಗೋರ್ವಂಗೆ ಕಾಣುವುದಲ್ಲದೆ, ಮಿಕ್ಕಿನೋರ್ವಂಗೆಂ ಕಾಣಿಸದು. ಇಂತು ಜಾಗರದೊಳ್ ಕಾಣ್ಬವಸ್ತುವೆಲ್ಲಗ್ಗಂ ಕಾಣಿಸುತು, ಸ್ಥಿರಮಾ ಗಿಯುಂ ಕನಸಿನೊಳ್ಳಾಣ್ಬ ವಸ್ತು ವೋರ್ವಂಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತೆಲ್ಲಾ ರುವುದುಂ ಪ್ರೋವುದರಿಂದನಿತ್ಯಮುಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಲೋಕಮರ್ಯಾದೆ ಯಿಂತಿದೊಡು ನೀನೋರ್ವರೊಳ್ಳಯೆ ಗೆಯ್ದು ಮಿತಿಯಂ ವಲ್ಲಟಸಿ ತೋರಿಸುವೈ. ಅದೆತ್ತೆನೆ :- ಮುಂ.ಗೋಕುಲದೊಳ್ ಬಲಭದ್ರನ ಚಾಡಿವಾತಂ ಕೇಳ್ವು ಮಣ್ಣುಂ ಮೆಲ್ಲದಿರೆಂದು ಬೆದರಿಸುವ ಯಶೋ

ದೇಗೆ ನಿನ್ನ ಕಿರಿದವ್ವ ಚೆಮ್ಮಾಯ್ತರದು ವದಿವಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಂಗಳೆ
ನಾರುಮರಿಯದಂತೆ ತೋರಿಸಿದ್ದೆ; ಅಂತೆರಡು ಥಟ್ಟನ ನಟ್ಟನಡು
ವೆ ಆರುಮರಿಯದಂತೆ ವಿಶ್ವರೂಪನರ್ಜುನಂಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದೆ; ಮ
ತ್ತಂ ಸೈಂಧವನ ಕೊಲ್ಲಿ ಸಿಯರ್ಜುನನುಳುವವೆಳ್ಳುದೆಂದು, ಕುರು
ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಪಗಲೊಳೆ ಇರುಳನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದೆ; ಮತ್ತಂ ಗಂಗೆ
ಯೊಳ್ ಮುಳುಂಗಿದ ಸುಚರಿತನೆಂಬ ಪಾರ್ವನಂ ಕಲ್ಯಾಣಿ ತೀರ್ಥನು
ದೃಢೊಳುಣಿಸಿದ್ದೆ; ಇಂತು ಪರೋಕ್ಷಮಲ್ಲದೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮಾ
ಗಿಯೆನಗೆ ಕನಸಿನೊಳ್ ನೀಂ ಕರುಣಿಸಿದ ನುದಕಮೆಂಬ ಪುನಃ
ದತ್ಯುತ್ತಮಮಪ್ಪದೊಂದು ಕತ್ತಿಯಂ ಸ್ವಾಪ್ನ ಪದಾರ್ಥದತ್ತ
ತತ್ಕಾಲಮಾತ್ರಾನುಭಾವ್ಯಮಲ್ಲದೆ, ನಿತ್ಯಮೆನಿಸಿ ಎಳ್ಳರೊಳಮೆಲ್ಲ
ಗ್ಗಂ ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ, ನೀನಿತ್ತ ಮೈಮೆಯುಂದೊಂದೆ ಸೂಲಯೊ
ಳ್ಳವಿದು ಮುತ್ತಿದ ನಾರ್ಥಿನಯ ಪಗವರ ಪಾತ್ರಮಂ ಕತ್ತರಿಸಿ,
ಗಲ್ಲಮಂ ಕೈಕೊಂದೆನ್ನಂ ನಿನ್ನೊಳಗಕ್ಕಿಡಪ್ಪಂತೆ ನೆಗಳ್ಳದೆ.
ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಾಪ್ಪತ ಗುಣಾಬ್ಧಿಯೊಳೆ ವೇದಂಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳು
ಮೊಂದು ತುರುರುನಿಯನಿತುಮಂ ಈಶ್ವರನಿಯರೆ, ಅನಂತರ
ವಂ; ನಿನ್ನ ಮಹಿಮಾರ್ಥವಮಂ ವರ್ಣಿಪನೆಂದು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸ್ತೆ ಸುಖ
ಸಮಂ ಸೈರಿಸಿ ನಿನ್ನವನೆಂದು ನಲಿಯುವುದು ನಲಿಯುವುದನೈದನ
ಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ! * * *

— ಬಂಬತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನವಂ. —

೧ಂ | ಮಿತಿಗೆಯ್ದ ಕರ್ತೃಗತಿಯಂ |

ಜೊತೆಗೊಡೇಸೃಷ್ಟಿಗೆಯ್ವ ನೀಂನರ್ಪನಮಂ ||

ಸತಮೆಂದು ಶೌರಿಯೊಳ್ಳು |

ನ್ನತಿಯಂ ಲೋಕೈಕವೀರನೊರೆದುರೆ ನೆಗಳ್ಳಂ ||

ನಕಲೋಕ ನಿಯಾಮಕ! ನೀನೀಸುಸಾರದೊಳೊರೋರ್ದಂಗೆ
ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಾದಿ ಸುಖಮಂ, ಓರೋರ್ದಂಗೆ ಶಿರಶ್ಚೇದನಾದಿ ದುಃಖ

ಮುಮನೆಸಗುವುದರಿಂ ವಿಷಮನೆಂದುಂ, ಕರ್ಮಾನುಗುಣಮಾದ ಫಲಮು
ನೀವುದರಿಂ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಪರತುತ್ರನೆಂದುಂ, ಪಾಪಿಗಳ್ ಪಡುವ ದುಃಖ
ಮಂ ಪರಿಹರಿಸದೆ ನೋಡುತಿರ್ಪುದರಿಂ ನಿರ್ದಯನೆಂದುಂ, ಸ್ವಲ್ಪ
ಬುದ್ಧಿಗಳ್ಗೆ ತೋಕ್ಕುಂ, ಇದರ ನೆಲೆಯಂ ವಿಚಾರಿಸೆ, ನೀನಾಳ್ವ
ನಾದುದರಿಂ, ನಿನ್ನಾಳ್ಗಳೆನಿವ ಜೀವರನಿಬರೊಳಂ ನಮಬುದ್ಧಿಯಿಂ
ದೊಲ್ಲರುಂ ನಿನ್ನ ಮನಂ ಬರ್ಪನೆತ್ತೆ ಉಳಿಗಮನೆಸಗಿ, ಬದುಕು
ವೆಳ್ಳದೆಂದೆಣಿಸಿ ಇನ್ನಿನ್ನು ನಡೆವರ್ಗ್ಗೆ ಮೋಕ್ಷಮೆನ್ನುಂ, ಇನ್ನಿ
ನ್ನು ನಡೆವರ್ಗ್ಗೆ ಇಹಪರಸಾಖ್ಯಮೆನ್ನುಂ ಮಿತಿಮಾಡಿ, ಆ ಮಿತಿ
ಯೊಳಾರಾವತರದೊಳ್ಳದೆವರೆ ಅವರವರ್ಗ್ಗೆ ಆ ಮಿತಿಮಾಡಿದ ಫ
ಲಮುಂ ತಪ್ಪದೆ ಕೂಡುವುದರಿಂ, ನೀಂ ಸರ್ವಸಮಂ, ನಿನಗೋರ್ವ
ರೊಳಂ ಪೈಪುವ್ಯಮಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅವರವರ ಕರ್ಮಾನುಗುಣಮಾಗಿ
ಫಲಗಳನಿತ್ತುಂ ನೀಂ ಸ್ವತಂತ್ರನಲ್ಲದೆ ಪರತನ್ತ್ರನಲ್ಲ; ಪಾಪಿ
ಗಳ್ಗೆ ಪಾಪಾನುಗುಣಮಾದ ದುಃಖಮನೀವುತಂ, ಅಜಾಮೀಳಂಪಾದ
ಲಾದ ಓರೋಸ್ವರೋಚ್ಚತಿಯಾರಿ ದಯೆಗೆಯ್ದುದರಿಂ, ಪರಮ ದಯಾ
ಳುವೆನಿಸುಪ್ಪ. ಅದರ್ಪನೆ : — ಲೋಕಮೊಂ ಧಾರ್ಮಿಕನಾಗಿರ್ಪಂ
ರಸನೋರಸಂ ಪನ್ನ ನಾಡೊಳಿನ್ನು ನಡೆವರು ಮನ್ನಿಸೆ, ಇನ್ನು
ನಡೆವರು ದಂಡಿದೆಂದು ಮುನ್ನಮೇ ಮಿತಿಮಾಡಿ, ಆ ಮಿತಿಯಿರ್ದ
ನೆ ಇಪಂದರೆನ್ನದೆ ನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹಂಗಳಂ ನಡೆಯಿಸಿದೊಡೆ, ಪಕ್ಷ
ವಾತಮಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಸಮನೆಂಬರ್; ತಾಂ ಮಿತಿಮಾಡಿದ ಮಿತಿಯಂ ಬಿ
ಡದೆ ತಾಂ ನಡೆಯಿಸುವುದರಿಂ ತಾಂ ಸ್ವತನ್ತ್ರನೆಂಬರ್; ತಪ್ಪಿದರು
ದಣ್ಣಿಸುವೆಡೆಯೊಳೆತ್ತಾನುಮಾರ್ಪನೊಳ್ಳಪ್ಪಿರುಂ ಮನ್ನಿಸಿದೊಡು
ದಯಾಳುವೆಂಬರ್; ಅನ್ನು ನೀಂ ನಿನ್ನಾಜ್ಞಾರಾವಮಾದ ಕರ್ಮಕ್ಕನು
ಗುಣಮಾಗಿ ಫಲಮನೀವುದರಿಂ ಸರ್ವಸಮನುಂ, ಆ ಮಿತಿತಪ್ಪದನೆ
ನಡೆಯಿಸುವದರಿಂ ಸ್ವತನ್ತ್ರನುಂ, ಓರೋರ್ವರ ತಪ್ಪಂ ಮನ್ನಿಪು
ದರಿಂ ದಯಾಳುವೆನ್ನು ಪಿರಿಯರಿಂ ಕೇಳ್ವ ನಿನ್ನಂ ಸೆರೆನವ್ವಿದನೆ
ನ್ನ ತಪ್ಪನೊಪ್ಪುಗೆಯ್ದು ಕರುಣಿಪುದು ಕರುಣಿಪುದನನ್ಯಜನುಲ
ಖ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ! * * *

ಕಂ || ಪರಿಪರಿಯ ಜಗಕೆ ಮೂರುಂ |

ಪರಿಯೆನಿಸುವ ಕಾರಣಂಗಳುಂ ನೀನೆನ್ನಾ ||

ಬಿರುದನೆತ್ತುರಗಣ್ಣಂ |

ಮುರವೈರಿಯ ಪದಕೆ ಮುದದೆ ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ ||

ಸಕಲ ಜಗದೇಕ ಕಾರಣಾ ! ಕಾರ್ಯಮನುಣ್ಣುಮಾಡುವ ವಸ್ತು ಕಾರಣಮೆನಿಸುವುದು. ಅದು ಉಪಾದಾನ ಕಾರಣಮೆನ್ನುವುದು, ನಿಮಿತ್ತ ಕಾರಣಮೆನ್ನುವುದು, ಸಹಕಾರಿ ಕಾರಣಮೆನ್ನುವುದು ಮೂರುಂ ತೆರನಾಗಿ ಕ್ಕೂಂ. ಪೂಸತೊಂದು ಕಾರಣಮಂ ಪಡೆದು ತಾನೇ ಕಾರ್ಯಮೆನಿಸುವ ವಸ್ತು ಉಪಾದಾನ ಕಾರಣಂ; ಈ ಉಪಾದಾನ ಕಾರಣದಿಂ ಕಾರ್ಯಮನುಣ್ಣುಮಾಡುವ ತೆರನರಿತು ಉಣ್ಣುಮಾಡುವ ಕರ್ಮ, ನಿಮಿತ್ತ ಕಾರಣಂ; ಈ ಕರ್ಮ ಕಾರ್ಯಮನುಣ್ಣುಮಾಡುವುದಕ್ಕೈ ಬೆಳ್ಳು ಉಪಕರಣಂಗಳ್ ಸಹಕಾರಿ ಕಾರಣಂ. ಇವು ಅವಾವುವೆನೆ:— ಸ್ವರೂಪಮಯಮಾಡ ಕುಳಕಮಕುಟಾದಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ, ಸ್ವರೂಪಮುಪಾದಾನ ಕಾರಣಂ, ಸರಣಕಾರಂ ನಿಮಿತ್ತ ಕಾರಣಂ, ಸುತ್ತಿಗೆ ಅಡಿಗಲ್ಲಿ ಕ್ಕೂಳ ಚಿಂಕಿ ನೀರೊಡಲಾದವು ಸಹಕಾರಿ ಕಾರಣಂ. ಮತ್ತಂ ಮೃಣ್ಮಯಮಾಡ ಘಟ ಕರಾವಾದಿಗಳ್ಗೆ ಮೃತ್ಪಿಂಡಮುಪಾದಾನ ಕಾರಣಂ, ಕುಲಾಲ ನಿಮಿತ್ತ ಕಾರಣಂ, ಚಕ್ರಂ ಮೊದಲಾದವು ಸಹಕಾರಿ ಕಾರಣಂ. ಇನ್ನು ಲೋಕದೊಳ್ಳುಟ್ಟುವ ಕಾರ್ಯಮನಿತತ್ವಂ ಮೂರುಂ ತೆರದ ಕಾರಣಂಗಳುಂ ಬೇರೆಬೇರಾಗಿರುವು. ಈ ಲೋಕಮರಣ್ಯಬೆಯಂ ಮೀರಿ, ಜಗಮೆಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನೀನೋರ್ವನೇ ಮೂರುಂ ತೆರನಾದ ಕಾರಣಮಾಗಿರ್ಪೆ. ಅದೆಂತೆನೆ:— ಮಹಾ ಪ್ರಳಯದೊಳ್ಳುಜ್ವಾಮಹಾಭೂತಂಗಳುಂ, ವಜ್ರಾತನ್ಮಾತ್ರೈಗಳುಂ, ಏಕಾದಶೇಂದ್ರಿಯಂಗಳುಂ, ಅಹಂಕಾರತತ್ವಮುಂ, ಮಹತ್ತತ್ವಮುಂ ಕೂಡಿ, ಈರ್ಪೆತ್ತುಮೂರುಂ ತತ್ವಂಗಳುಂ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಡಂಗಿ, ಉಳಿದ ಪ್ರಕೃತಿಯುಂ ಜೀವನುಮೆಮ್ಮ ಎರಡುಂ ತತ್ವಂಗಳುಂ, ಹೆಸರುಮಾಕಾರಮುಂ ಬೇರೆನಿಸಿ, ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಿನೊಳ್ಳುಬುದಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕರೀರ ಮಾಗಿರ್ಪ್ಪುದರಿಂ, ನೀನೋರ್ವನೇ ಉಳಿದಿರ್ಪೆ.

ಅವೇಳೆಯೋಳ್ಳನೇ ಮಾರುಂ ತೆರದ ಕಾರಣಮಾಗಿ ಜಗಮನುಂ
ಟುಮಾಳ್ಪುದರಿಂ ಜಗಮೇಕಕಾರಣಮೆಮ್ಮದು ಸಿದ್ಧಂ. ಇನ್ನು
ಸೂಕ್ಷ್ಮವ್ರಕೃತಿ ಜೀವಶರೀರಕನಾದ ನೀನುಪಾದಾನ ಕಾರಣಮಾದೊ
ಡಂ ಪೊಸತೊಂದು ಅಕಾರಮಂ ಪಡೆವುದೆಮ್ಮ ವರಿಣಾಮದೋಷಂ
ವ್ರಕೃತಿಮಾತ್ರಕ್ಕಲ್ಲದೆ, ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಕ್ಕಿಲ್ಲೆನ್ನದ ಸಕ
ಲ ವೇದಾಂತಂಗಳುಂ ನಿನ್ನ ಮೈಮೆಯಂ ಪೊಗಳ್ದು ಅಚ್ಚರಿವತು
ವವು. ಈ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಿತ್ಯಾದಿಗಳವು ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಾದ್ಭುತಶೀ
ಲಿಗಳಂ ನಿರವಿಸಲಾನೆನಿತರಮಂ. ನಿನ್ನವರೆನಿವ ಪಿರಿಯರ್ಪಲಕ್ಕೆಯಿ
ಕಲಿಸೆ, ಬನ್ನೊಂದು ನುಡಿಯಂ ಕತ್ತೊಡುವ ಗಿಳಿವರಿಯಂತೆನ್ನ
ನುಡಿಗೆ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಸಂತಸಂ ಬಡೆವುದು ಸಂತಸಂಬಡೆವುದನನ್ಯಜನ
ಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲ ಭಾ! * * *

—ವ ನೋಂ ದ ನೆ ಯ ಬಿ ನ್ನ ವಂ .—

ಕಂ || ಉಹಿಸೆ ಜೀವನ ಚೇತನ |

ದೇಹಾದಿಗಳತ್ತಣಿಂದಮನ್ಯಂ ದಿಟಮೆಂ ||

ದೀದದನು ಶೌರಿಗೆ ತಾ |

ನಾಡವಮಲ್ಲಾಂಕನೊಲ್ಲ ಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ ||

ಪರಮಾತ್ಮಾ ! ನೀಂ ಸಕಲ ಜೀವಾತ್ಮವರ್ಗಕ್ಕೂ, ಪಿರಿಯನ
ಪ್ಪುದರಿಂ ನಿನ್ನಂ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂಬುದು. ಜೀವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಮಂ
ವಿಚಾರಿಪಡೆಯಾಳ್ ಶರೀರಮೇ ಜೀವಾತ್ಮನೆನ್ನುಂ, ಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿ
ಯಂಗಳೇ ಜೀವಾತ್ಮನೆನ್ನುಂ, ಸಕಲಶರೀರದೊಳಮಿರ್ಪ್ಪ ಜೀವಾ
ತ್ಮನೋರ್ದನೇ ಎನ್ನುಂ ಸ್ವತನ್ತ್ರನೆನ್ನುಂ ಪೇಳ್ವೆರ್. ಈ ಪಕ್ಷಂ
ಗಳನಿತುಂ ಯುಕ್ತಿವಿರುದ್ಧಂಗಳಾಗಿಯುಂ ಶಾಸ್ತ್ರನಿರುದ್ಧಂಗಳು
ಮಾಗಿಪ್ಪುವು. ಅದೆಂತೆನೆ :— ಶರೀರಮೇ ಜೀವಾತ್ಮನಾದೊಡೆ,
ಮೃತಶರೀರಮಚ್ಚಳಿಯದಿದ್ದಂ ಜೀವಂ ಪೊದುದೆಂಬ ನಾಣ್ನು
ಡಿಕೊಡದು; ಚಕ್ಷುರಾದಿಂಗಳೇ ಜೀವಾತ್ಮನಾದೊಡೆ, ಅ
ನ್ದಬಧಿರಾದಿಗಳೊಳ್ ಜೀವಾತ್ಮನಿಲ್ಲೆನವೆಳ್ಳುದು; ಮನಸ್ಸುಂ ವಾ,

ಇವಾಯುವಂ ಜಡಮಪ್ಪದರಿಂ ಜೀವಾತ್ಮನಲ್ಲು; ಜ್ಞಾನಮೇ
ಜೀವಾತ್ಮನಾದೊಡೆ, ತಾಂ ಜ್ಞಾನಮುಳ್ಳವನೆನಕೂಡದು; ಮೇಣ್ತಾಂ
ಜ್ಞಾನಮೆನವೆಳ್ಳುದು; ಅದರಿಂ ಜೀವಾತ್ಮಂ ಶರೀರಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿ
ಯಮನು ಪಾಣಜ್ಞಾನಂಗಳತ್ತಣಿಂ ಬೇರಾಗಿ ಸ್ವಪ್ರಕಾಶಮಾಗಿ
ಕ್ಕುಂ. ಸಕಲಶರೀರಂಗಳೊಳಂ ಜೀವಾತ್ಮನೋರ್ದನಾದೊಡೆ, ಓ
ರ್ದನಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಂಗೋರ್ದಂ ಕರುಬುವುದಂ, ಓರ್ದಂಗೋರ್ದಂ ವಗೆ
ಯಪ್ಪದಂ, ಓರ್ದನೋರ್ದಂ ಕೊಲ್ವುದುಂ ಕೂಡದು; ಎಲ್ಲರಂತ
ರುಗಮನೆಲ್ಲರುಂ ತಿಳಿಯವೆಳ್ಳುದು; ಮತ್ತಮೋರ್ದಂಗೆ ವೇದಾಂ
ತಜ್ಞಾನಂ ಪ್ರತಿಪದಮಾತ್ರದೊಳೆಲ್ಲರ್ಗಂ ಮುಕ್ತಿಯಪ್ಪದರಿಂ
ಪಲರುಂ ವೇದಾಂತಶ್ರವಣಂಗೆಯ್ಯುದು ವ್ಯರ್ಥಮಕ್ಕುಂ. ಜೀವಾ
ತ್ಮಂ ಸ್ವತನ್ತ್ರನಾದೊಡೆ, ದುಃಖಮಯಮಾದ ಸಂಸಾರಮನಂಗೀ
ಕರಿಸಂ. ಈ ಯುಕ್ತಿಗಳೊಡಗೂಡಿದ ಶಾಸ್ತ್ರವಚನಂಗಳಂ ಜೀವಾ
ತ್ಮರ ಪಲರಾಗಿ ನಿನ್ನೊಳ್ಳೊಳಗಿರ್ಪೆರ್. ಈ ಜೀವಾತ್ಮರೆಲ್ಲರ್ಗಂ
ಬಡೆಯನಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನೆನಿಸುವೈ. ಇನ್ನು ನೀನೊಡೆಯನುಮಾ
ನೊಡವೆಯುಮೆನಿಸ ಸ್ವಸ್ವಾಮಿ ಸಮೃದ್ಧಮಂ ಇನ್ನೆವರಮರಿಯದೆ
ಪುರುಳಳಿರ್ಪೆನಗೆ ನೆವಮಿಲ್ಲದ ದಯೆಯಿಂಪಗಳಿರುಪಿ ಸ್ವರೂಪ
ಮನುಣ್ವನಾಡಿದಮೇರಿನ್ನುಂ ಶ್ರೇಯಃಪರಂಪರೆಗಳಂ ಪಮ್ಪಿಗೆ
ಯ್ಯುದು ಪಮ್ಪಿಗೆಯ್ಯದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀಯದುಳ್ಳಿಲ್ಲವಲ್ಲವಾ !

— ಪನ್ನೆ ರಡ ನೆಯ ಬಿನ್ನವಂ. —

ಕಂ || ನಿನ್ನಿಚ್ಛಾಮಾತ್ರದೊಳೆ |

ಮುನ್ನೆಗಳ್ದುದು ತತ್ವಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಯದುಕ್ಷಾ ||

ಭೃನ್ನಿಧಿಯ ಪಾದಪಬ್ಜುಜ |

ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ಬೋಜಗದಲ್ಲಣಂ ನಿರವಿಸಿದಂ ||

ಪರತತ್ವಸ್ವರೂಪಾ ! ನಿನ್ನಧೀನಮಾಗಿ ನಿನ್ನ ಶರೀರಮೆನಿಸಿ
ರ್ಪೆ ತತ್ವಂಗೆ ಜೀವನೆನ್ನುಂ ಪ್ರಕೃತಿಮೆನ್ನುಂ ಯೆರಡಾಗಿಕ್ಕುಂ,

ಅದರೊಳ್ ಜೀವತತ್ವಂ ನಿನ್ನೊಡವೆಯಾಗಿ ಜ್ಞಾನಾನಂದಸ್ವರೂಪ
ಮಾಗಿ ನಿತ್ಯಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಬುದು ತಾನೊಂದುಂ ತ
ನ್ನಿಂದಂ ಪುಟ್ಟದ ತತ್ವಬಿಳಿವ್ವತ್ತಮಾರುಂ ಕೂಡಿ ಇವ್ವತ್ತ
ನಾಲ್ಕುಂ ತತ್ವಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಅದೆಂತೆನೆ:— ಮಹಾವ್ರಳಯದೊಳ್
ಪ್ರಕೃತಿ ನಿನ್ನೊಳ್ಳುದಾಗಿವ್ವುದು. ಅದರೊಳ್ಳತ್ವರಜಸ್ತಮಸ್ಸು
ಗಳೆಂಬ ಮಾರುಂ ಗುಣಂಗಳ್ ಪೇಚ್ಚುರ್ಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇವ್ವುಪ್ಪು.
ಈ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಮಾಯೆಯೆನ್ನುಂ ಅವಿದ್ಯೆಯೆನ್ನುಂ ಪ್ರಧಾನಮೆನ್ನುಂ
ಪೆಸರಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಈ ಪ್ರಕೃತಿ ಕೀಳಗ್ಗಡೆಯಾಳಂ ಏಣ್ಣೆನೆಮಾಳಂ
ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಮೇಗಣ್ಣೆ ವೈಕುಣ್ಣಲೋಕವರ್ಯಂತಮಾಗಿ
ಕ್ಕುಂ; ಇನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಗಿವ್ವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೆಲವೆಡೆಯಾಳ್
ಸತ್ವರಜಸ್ತಮಾಗುಣಬಿಳ್ ಪೇಚ್ಚುರ್ಗೇವೆದ ಮಹತ್ತತ್ವಂ ಪು
ಟ್ಟುಗುಂ. ಇನ್ನೊಂದೆನರಿಯಾಳ್ಪೇಚ್ಚುರ್ಗೇವೆದ ಮಾರುಂ ಗುಣ
ಮುಳ್ಳ ಮಹತ್ತತ್ವದ ಬನ್ನೊಂದೆಮಾಳೊಂದೊಂದು ಗುಣಂಗಳ್
ಮಿಕ್ಕರೆಡು ಗುಣಂಗಳಂ ಮೆಟ್ಟಮಿಗೆಯುಂ ಪೇಚ್ಚುರ್ಗೇವೆಗುಂ.
ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ವಂಪೇಚ್ಚುರ್ಗೇವೆದೊಳ್ ಸಾತ್ವಿಕಮೆನ್ನುಂ, ರಜಸ್ಸು ಪೇಚ್ಚು
ರ್ಗೇವೆದೊಳ್ ರಾಜಸಮೆನ್ನುಂ, ತಮಸ್ಸು ಪೇಚ್ಚುರ್ಗೇವೆದೊಳ್ ತಮಸ
ಮೆನ್ನುಂ ಮಾರುಂ ತೆರದ ಅಹಂಕಾರತತ್ವಂ ಪುಟ್ಟುಗುಂ. ಇವ
ರೊಳ್ಳಾತ್ವಿಕಾಹಂಕಾರದಿಂ ಶಬ್ದಮಂ ತಿಳವ ಶ್ರೋತ್ರಮುಂ, ಸ್ಪರ್ಶ
ಮುಂ ತಿಳವ ತ್ವಕ್ಕುಂ, ರೂಪಮುಂ ತಿಳವ ಚಕ್ಷುಸ್ಸುಂ, ರಸಮುಂ
ತಿಳವ ರಸನೆಯುಂ, ಗಂಧಮುಂ ತಿಳವ ಘ್ರಾಣಮೆವ್ವು-ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿ
ಯಂಗಳೈದುಂ, ಮತ್ತಂ ನುಡಿವ ವಾಕ್ಕುಂ, ಕುಡಿವ ವಾಣಿಯುಂ,
ನಡೆವ ಪಾದಮುಂ, ಶರೀರ ಧರ್ಮಬಿಳ್ ನೆಸಗುವ ಪಾಯುಗುಹೈಂದ್ರಿ
ಯಂಗಳೆಂಬ-ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೈದುಂ, ಮತ್ತಂ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ ಕ
ರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಮೆರಡಕ್ಕುಂ ಸಹಾಯಮಾದ ಮನಸ್ಸೆವ್ವು-ಅಂತರಿಂದ್ರಿ
ಯಮೊಂದುಂ ಕೂಡಿ ವನ್ನೊಂದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ್ಳುಟ್ಟುಗುಂ. ತಾಮಸಾ
ಹಂಕಾರದಿಂದ ಅವ್ಯಕ್ತವಾದ ಶಬ್ದಗುಣಮುಳ್ಳ ಶಬ್ದತನ್ಮಾತ್ರಂ ಪು
ಟ್ಟುಗುಂ. ಈಶಬ್ದತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಶಬ್ದಗುಣಮುಳ್ಳ
ಕಾಶಂ ಪುಟ್ಟುಗುಂ. ಈಯಾಕಾಶದೊಡಗೂಡಿದ ಶಬ್ದತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದ

ಅವ್ಯಕ್ತಮಾದ ಸ್ವರ್ಮಗುಣಮುಳ್ಳ ಸ್ವರ್ಮತನ್ಮಾತ್ರಂ ಪ್ರಖ್ಯುಗುಂ. ಈ ಸ್ವರ್ಮತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅವ್ಯಕ್ತಮಾದ ಸ್ವರ್ಮಗುಣಮುಳ್ಳವಾಯು ಪ್ರಖ್ಯುಗುಂ. ಈ ವಾಯುಪ್ರೋತಗೂಡಿದ ಸ್ವರ್ಮತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅವ್ಯಕ್ತಮಾದ ರೂಪ ಗುಣಮುಳ್ಳ ರೂಪತನ್ಮಾತ್ರಂ ಪ್ರಖ್ಯುಗುಂ. ಈ ರೂಪತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅವ್ಯಕ್ತಮಾದ ರೂಪಗುಣಮುಳ್ಳ ತೇಜಸ್ಸು ಪ್ರಖ್ಯುಗುಂ. ಈತೇಜಸ್ಸಿನೊಡಗೂಡಿದ ರೂಪತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅವ್ಯಕ್ತಮಾದ ರಸಗುಣಮುಳ್ಳ ರಸತನ್ಮಾತ್ರಂ ಪ್ರಖ್ಯುಗುಂ. ಈ ರಸತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅವ್ಯಕ್ತಮಾದ ರಸಗುಣಮುಳ್ಳ ಜಲಂ ಪ್ರಖ್ಯುಗುಂ. ಈ ಜಲದೊಡಗೂಡಿದ ರಸತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅವ್ಯಕ್ತಮಾದ ಗಂಧ ಗುಣಮುಳ್ಳ ಗಂಧತನ್ಮಾತ್ರಂ ಪ್ರಖ್ಯುಗುಂ. ಈ ಗಂಧತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅವ್ಯಕ್ತಮಾದ ಗುಧಗುಣಮುಳ್ಳ ಪೃಥಿವೀಪ್ರಖ್ಯುಗುಂ. ರಾಜಸಾಚುಕಾರಮುಬುದು ಸಾತ್ವಿಕಾಯು ಕಾರವಿಂದೇಕಾದಶೇಂದ್ರಿಯಾಗಲ್ ಪ್ರಖ್ಯುಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಂ, ತಾಮಸಾಯು ಕಾರವುಂ ಪಶ್ಚಾತ್ತನ್ಮಾತ್ರಂಗಳುಂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಭೂತಂಗಳುಂ ಪ್ರಖ್ಯುಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಂ ಸುಹಾಯಮಾಗಿಪ್ಪುದು. ಇನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಮಹತ್ವಂ ಆಹಂಕಾರಂಗಳುಂ ಏಕಾದಶೇಂದ್ರಿಯಂಗಳುಂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಭೂತಂಗಳುಂ ಎಂದಿಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕುಂ ತೆರನಾದ ಅದೇತನಪ್ರಕೃತಿತತ್ವಕ್ಕುಂ ದೇತನಮಾದ ಜೀವತತ್ವಕ್ಕುಂ ವಿರಿಯನಪ್ಪುದರಿಂ, ನೀನೇ ಪರತತ್ವಮೆನ್ನು ವಿರಿಯರಿಂ ಕೇಳು ನಿನ್ನನೆ ನೆರೆನಿನ್ನನೆನ್ನ ದಯಾಮೃತದೊಳ್ಳೆನೆದು ತಣ್ಣುವೆತ್ತ ನಿನ್ನ ಕಡೆಗಣ್ಣೆಳಗನೊಳ್ಳುಳಿಸಿ, ಎನ್ನ ರಜಸ್ತಮೋಗುಣಗಳೆಂಬ ಕಳೆಯಂ ಕಳೆದು, ಸತ್ವಗುಣಮಂ ಪೇಚ್ಚೊಪ್ಪದು ಪೇಚ್ಚೊಪ್ಪದನನ್ಯಜನನುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ ! * * * *

— ಪ ದಿ ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಬಿ ನ್ನ ವಂ . —

ಕಂ || ಪಲವ್ರಮಜಾಣ್ಡಗಳನೀಂ |

ಜಲಬುದ್ಬದದನೆ ಪೊಣ್ಣೆವೈಯೆನ್ನೊರೆವಂ ||

ಜಲರುಹನಾಭನ ಮೆಲ್ಲಡಿ |

ಗೊಲವಿಂ ಸಂಗ್ರಾಮರಾಮನೊಳ್ಳನ್ನವಮಂ ||

ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡನಾಯಕ ! ನೀಂ ಜೀವರೋಲ್ದಯೆ
ಗೆಯ್ದು ಅವರ್ಗ್ಗೆ ಕರಣಕಳೇಬರಾದಿಗಳಂ ಕೊಡಲೆಳಸಿ, ಆ ಶರೀ
ರದಿಂದವರು ಕರ್ತೃಗಳನೆಸಗಲುಂ, ಆ ಕರ್ತೃಫಲಗಳನನುಭವಿಸಲುಂ,
ತಾಣಮಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡಮಂ ಸಮೆದೈ. ಅದೆಂತೆನೆ:— ಮುನ್ನೀಂ
ಸೃಜಿಸಿದ ವಜ್ರಮಹಾಭೂತಂಗಳುಮಾಂದರೊಳೊಂದು ಚೆರೆಸದೆ
ಜೇರೆ ವೇರಾಗಿಪ್ಪುದರಿಂದೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ಕುಂ ಬಾರದಿಪ್ಪುದು
ಕುತು, ಅವೆಲ್ಲಮಂ ಪಂಚೀಕರಣ ಪ್ರಕಾರದಿಂದೊಂದುಗೂಡಿಸಿದೈ.
ಪಂಚೀಕರಣಮೆನೆ:— ವಜ್ರಮಹಾಭೂತಂಗಳೊಳೊಂದು ಮಹಾ
ಭೂತದಂಶದರ್ಧಮುಂ, ಮಿಕ್ಕ ನಾಲ್ಕುಂ ಮಹಾಭೂತಂಗಳ ನಾಲ್ಕುಂ
ಶುಂಗಳುಮರ್ಧಮಾಗಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಬಂದು ವಸ್ತುವೆನಿಸುವುದು. ಅದರೊ
ಳುಕಾಶಮರ್ಧಮುಂ ವಾಯು ತೇಜೋಜಲ ಪ್ರಭಿಗಳೆಷ್ಟಮಾಂಶಂಗಳ
ಳುಮರ್ಧಮಾಗಿ ಈ ಎರಡರ್ಧಂಗಳನೊಂದುಗೂಡಿಸಿ, ಇದು ಪಂಚೀ
ಕೃತಾಕಾಶಮೆನಿಕ್ಕುಂ. ಮತ್ತಂ ವಾಯ್ವಂಶಮರ್ಧಮುಂ ಮಿಕ್ಕ
ನಾಲ್ಕುಂ ಭೂತಂಗಳೆಷ್ಟಮಾಂಶಂಗಳ ನಾಲ್ಕುಂ ಕೂಡಿ ಪಂಚೀಕೃ
ತವಾಯುಮೆನಿಕ್ಕುಂ. ಮತ್ತಂ ತೇಜೋಂಶಮರ್ಧಮುಂ ಮಿಕ್ಕನಾ
ಲ್ಕುಂ ಭೂತಂಗಳೆಷ್ಟಮಾಂಶಂಗಳ ನಾಲ್ಕುಂ ಕೂಡಿ, ತೇಜಸ್ಸೆನಿ
ಕ್ಕುಂ. ಮತ್ತಂ ಜಲಾಂಶಮರ್ಧಮುಂ ಮಿಕ್ಕ ನಾಲ್ಕುಂ ಭೂತಂಗಳ
ೆಷ್ಟಮಾಂಶಂಗಳ ನಾಲ್ಕುಂ ಕೂಡಿ ಜಲಮೆನಿಕ್ಕುಂ. ಮತ್ತಂ ಪ್ರ
ಹ್ಲವಂಶಮರ್ಧಮುಂ ಮಿಕ್ಕ ಭೂತಂಗಳೆಷ್ಟಮಾಂಶಂಗಳ ನಾಲ್ಕುಂ
ಕೂಡಿ ಪ್ರಳವಿಮೆನಿಕ್ಕುಂ. ಇನ್ನು ಪಂಚೀಕೃತ ಮಹಾಭೂತಂಗಳೊ
ದದರೊಳ್ ಮಿಕ್ಕುಂ ನಾಲ್ಕುಂ ಭೂತಂಗಳ ಚೆರದಿರೊಡಂ ಬಂದು
ಭೂತದಂಶದರ್ಧಮುಂ ಮಿಕ್ಕ ಭೂತಂಗಳೆಷ್ಟಮಾಂಶಮುಮಾಗಿ ಪೇ
ರ್ವುಕುನ್ನಾಗಿ, ಇದು ರಾಶಿಗಳಪ್ಪುದರಿಂದಾವ ರಾಶಿಯೊಳಾವ ಭೂ
ತಾಂಶಮಧಿಕಮಾಗಿಕ್ಕುಂ, ಆ ರಾಶಿಗಾಭೂತದ ವೆಸರಕ್ಕುಂ. ಅನ್ನಿರ್ಪ
ಪಂಚ ಮಹಾಭೂತಂಗಳುಂ ಮಹದಹಂಕಾರ ತತ್ವಂಗಳುಂ ಕೂಡಿ,
ವಳುಂ ವಸ್ತುಗಳಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡಮನುಣ್ವಮಾಳ್ವಲ್ಲಿ, ಮಡಕೆಗೆ
ಯ್ವ ಕುಲಾಲಾದಿಗಳಂತೆ ಶರೀರಾಯಾಸಮಿಲ್ಲದೆ ನೀರೊಳ್ಬಿಬ್ಬಳ
ಯಂ ಪೊಣ್ಣಿಸುವಂತೆ, ನಿನ್ನಿಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂ ಪೊಣ್ಣಿಸಿದೈ. ಆ

ಬಳಕೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯದೊಳ್ ಪ್ರಚ್ಛವ ದೇವಮನುಷ್ಯತೀರ್ಯಕ್ಕಾಸ್ಥವ
ರ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನಾಳಟ್ಟು ಗೆಯ್ಯುವನೆಂದು, ನಾಲ್ಕೊಗನಂ ಪಡೆವೈ.
ಇನ್ನು ನೀನೇ ಗೆಯ್ಯ ತತ್ಸೃಷ್ಟಿಯುಂ, ಅಣ್ಣ ಸೃಷ್ಟಿಯುಂ,
ಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯುಂ, ಸಮಷ್ಟಿಸೃಷ್ಟಿಯೆನಿಕ್ಕುಂ. ಬಳಕೆ ಚತು
ರ್ಮುಖನಿಂ ಗೆಯ್ಯುವ ದೇವಾದಿಸೃಷ್ಟಿ ವ್ಯಷ್ಟಿಸೃಷ್ಟಿಯೆನಿಕ್ಕುಂ.
ಈ ಪೇಳ್ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯದನೆ ಪಲವುಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯಂಗಳಂ ನೀನೋ
ರ್ದನೇ ಸೃಜಿಸಿ, ಆಳಿಟ್ಟು ಕಜ್ಜುಂ ಗೊಂಬುದರಿದೆ ಅನೇಕ ಕೋಟಿ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ ನಾಯಕನೆನಿಸುವೈ. ಈ ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯಾಸಂಗದೊ
ಳಿನ್ನಂ ಮರೆಯಿದೆ ನಿನ್ನ ದಯಾದೃಢಿತ್ವದಿಂ ನೆನೆವುದು ನೆನೆವುದ
ನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ! * * *

—:~:~:~:—

— ಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಬಿನ್ನವಂ —

ಕಂ || ಅನಿತುಂ ಕರ್ಮಫಲಂಗಳ |

ನನುಭವಿಸುವಕಾರಣಮಾದ ಭುವನಂಗಳನೀ ||

ನನುಗೊಳಿಸಿದವೈ ಯೆನ್ನಾ |

ದನುಜಾರಿಗೇವೇಳ್ವ ನೊಲ್ಲು ಗಣ್ಯರಗಣ್ಯಂ ||

ಸಕಲಭುವನಾಧಾರಾ ! ಭುವನಂಗಳ್ವದಿನಾಲ್ಕುಂ, ಅವೆಲ್ಲಮುಂ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯದೊಳಿರುಂ. ಅದೆಂತೆನೆ:— ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯಮೆಮ್ಮುದು ಭ
ರಣಿಯನೆ ಬಟ್ಟತ್ತಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಅದರೊಳಗಣೆಮ್ಮು ಆವ ದಿ
ಕ್ಕಿನೊಳೆಮ್ಮೆಯ್ವತ್ತು ಕೋಟಿ ಯೋಜನದಳತೆ ಯಾಗಿಕ್ಕುಂ ;
ಅದರೊಳ್ಳಿಳಗಣೆಂದಣ್ಣಿಭಿತ್ತಿವಿಡಿಮ ಮೇಗಣ್ಣೆ ಗರ್ಭೋದಕಮಿರ್ವ
ತಾವು ಎಮ್ಮತ್ತ ಮೂರು ಲಕ್ಷದಯ್ವತ್ತು ಸಾವಿರ ಯೋಜನಮಾಗಿ
ರುಂ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಬಯಲಾಗಿರ್ವ ತಾವು, ಇರ್ವತ್ತ ನಾಲ್ಕು
ಕೋಟಿಯುಂ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷಮುಂ ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟು ಸಾವಿರಯೋಜ
ನಮಾಗಿರುಂ. ಅಲ್ಲಿ ತೆಂಕಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ರೌರವಾದಿ ನರಕಂಗಳೂ
ಗಿರುಂ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಶೇಷಲೋಕಮೆಂಬುದು ಮಾವತ್ತೆರಡು
ಸಾವಿರ ಯೋಜನಮಾಗಿರುಂ; ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಜೂಮಿ ಎಳ.ಕು

ಸಾವಿರ ಯೋಜನದೊಳಗೆ ಬಂದೊಂದು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ
ಮಾಗಿ ಮೇಲ್ಮನೆಯ ಮರ್ಯಾದೆಯಲ್ಲಿ ಪಾತಾಳಾದಿಯಾಗಿ ಸಪ್ತ
ಲೋಕಂಗಳಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಭೂಮಿಗೆ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲ ವರ್ಯ
ನ್ತಮೊಂದು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಅನ್ನು ಕೆಳಗಣಂಡದ
ಭಿತ್ತಿವಿಡಿದು ಸೂರ್ಯಮಣ್ಣಲ ವರ್ಯನ್ತಕ್ಕೆ ಇರ್ವತ್ತೈದು ಕೋಟಿ
ಯೋಜನಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಅದಕ್ಕೇ ಮೇಲೆ ಚಂದ್ರಮಂಡಲಂ ಬು
ದು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಲ್ಲಿಯುಂ, ಅದಕ್ಕೇ ಮೇಲೆ ನಕ್ಷತ್ರ ಮಂಡಲ
ಮೊಂದು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಲ್ಲಿಯುಮಿಕ್ಕುಂ. ಅದಕ್ಕೇ ಮೇಲೆ
ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಲ್ಲಿ ಬುಧನುಂ, ಅದಕ್ಕೇ ಮೇಲೆರಡುಲಕ್ಷ
ಯೋಜನದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ರನುಂ, ಅದಕ್ಕೇ ಮೇಲೆರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ
ದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳನುಂ, ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಲ್ಲಿ ಬೃ
ಹಸ್ಪತಿಯುಂ, ಅದಕ್ಕೇ ಮೇಲೆರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಲ್ಲಿ ಶನೈಶ್ವ
ರನುಮಿಕ್ಕುಂ; ಅದಕ್ಕೇ ಮೇಲೊಂದು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತ
ರ್ಷಿ ಮಣ್ಣಲಮುಂ, ಅದಕ್ಕೇ ಮೇಲೊಂದು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಲ್ಲಿ
ಜ್ಯೋತಿಶ್ವಕ್ರ ಕೂಟಸ್ಥನಾದ ಧ್ರುವನುಮಿಕ್ಕುಂ. ಅಂತು ಸೂರ್ಯ
ಮಣ್ಣಲದಿಂದೆ ಧ್ರುವ ಮಣ್ಣಲವರ್ಯನ್ತಂ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ
ಮುಂ ಸುವರ್ಣೋಕಮೆನಿಸಿ, ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ಥಾನಮಾಗಿ
ರ್ಕ್ಕುಂ. ಅದಕ್ಕೇ ಮೇಲೊಂದು ಕೋಟಿಯೋಜನಮುಂ ಮಹ
ರ್ಲೋಕಮೆನಿಸಿ, ವೊದಲಿಂದ್ರಾದಿವದದೊಳರ್ದು ಪಟ್ಟಮಂ ತೆಗೆ
ದ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ಥಾನಮಾಗಿಕ್ಕುಂ; ಅದಕ್ಕೇ ಮೇಲೆರಡುಕೋ
ಟಿಯೋಜನಮುಂ ಜನೋಲೋಕಮೆನಿಸಿ, ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರತ್ಯರಾದ ಸಸ
ಕಾದಿಮುನಿಗಳ ಸ್ಥಾನಮಾಗಿಕ್ಕುಂ; ಅದಕ್ಕೇ ಮೇಲೆಣ್ಣುಕೋ
ಟಿಯೋಜನಮುಂ ತಪೋಲೋಕ ಮೆನಿಸಿ, ಒಂಕಾರಾದಿ ಪರಮ
ಬುಒಗಳ ಸ್ಥಾನಮಾಗಿರ್ಕ್ಕುಂ; ಅದಕ್ಕೇ ಮೇಲೆ ಪನ್ನೆರಡು ಕೋ
ಟಿಯೋಜನಮುಂ ಸತ್ಯಲೋಕಮೆನಿಸಿ ಚತುರ್ಮುಖಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಾನಮಾ
ಗಿರ್ಕ್ಕುಂ; ಅದಕ್ಕೇ ಮೇಲೊಂದು ಕೋಟಿಯುಮೆಣ್ಣುತಾರುಲಕ್ಷ
ಯೋಜನಮುಂ ಬಯಲಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಅಂತು ಸೂರ್ಯಮಣ್ಣಲದಿಂದೆ
ಮೇಗಣಣ್ಣುಭಿತ್ತಿವರ್ಯಂತಕ್ಕೆ ಇರ್ವತ್ತೈದು ಕೋಟಿಯುಂ, ಕೆಳ

ಗಣಾಭಿತಿವರ್ಧನಕ್ಕೆ ಇರ್ಪುತ್ತಿದ್ದು ಕೋಟ ಯೋಜನಮು
ಮಾಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಮೈವತ್ತು ಕೋಟ ಯೋಜನ ಮುದ್ದಮಾಗಿ
ಕ್ಕೂಂ. ಇದರೊಳ್ಳೆಲೆಯುಪ್ಪರಿಗೆಯನ್ನೆ ಪಟನಾಲ್ಕುಂ ಭುವನಂಗೆ
ಳೊಳಪ್ಪ ಸಕಲಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸ್ವರೂಪಸ್ಥಿತಿಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ನೀನೇ
ಕಾರಣಮಾಗಿಪ್ಪುದರಿಂ ಸಕಲಭುವನಾಧಾರನೆನಿಸುವೈ. ಅದರಿಂದೆ
ಎನ್ನ ಸ್ವರೂಪರೂಪಸ್ಥಿತಿಗಲ್ ನಿನ್ನಧೀನಮಾಗಿಪ್ಪುವೆನ್ನೊ ಪರಿ
ಯಲಿಂ ಕೇಳೊ, ಎನ್ನ ಹಿತಾಹಿತದೊಳಾಂ ಕೈದೆಗೆದಪ್ಪೂಂ; ಎನ್ನಂ
ಸಲಪುವ ಸೈವ ನಿನ್ನದು ನಿನ್ನದ ಸನ್ಯಾಸನ ಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಚ್ಯುತ
ವಲ್ಲಭಾ !

— ವಂದಿಸೈದನೆಯ ಬಿನ್ನವಂ —

ಕಂ || ಅರ್ಣವಭೂಧರತಟನೀ ||

ತೀರ್ಣಧರಾವಲಯಮನಿತುಮಂಸಮಾಪ್ತೆ ನೀನು.

ನಿನೀತಮುಂದುಂ ಕೊಲಿಗೆ |

ಕರಾಣ್ಣಟಕಚಕ್ರವರ್ತಿ ಬಿನ್ನಲಿಗೆಯ್ದುಂ ||

ಅಬ್ರಹ್ಮಭೂಮಾಣ್ಡರಾಘೇಶ್ವರ! ಭೂಮಿ ಬಳಸಿ ಅಬ್ರಹ್ಮಭತ್ತಿ ಬ
ಬ್ಬತ್ತಾಗಿಪ್ಪುದರಿಂದಾವನಿಬ್ಬನೊಳಂ ಐವತ್ತು ಕೋಟ ಯೋಜ
ನಮಾಗಿಕ್ಕೂಂ. ಅದೆನ್ನೆನೆ— ಭೂಪಾಧ್ಯದೊಳ್ ಜಮ್ಬಾಪ್ತೀಪಂ
ಬಬ್ಬತ್ತಾಗಿ ಅವನಿಬ್ಬನೊಳಂ ಲಕ್ಷಯೋಜನಪ್ರಮಾಣಮಾಗಿಕ್ಕೂಂ.
ಈ ಜಮ್ಬಾ ಪ್ತೀಪಮಾಧ್ಯದೊಳ್ ಮಹಾಮೇರು ಸುಪರ್ಣಮಯ
ಮಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ವಸಿನಾರು ಸಾನಿರ ಯೋಜನದಗಲಮುಂ, ಮಸ್ತಕದ
ನೀಲಿ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಸಾನಿರ ಯೋಜನದಗಲಮುಮಾಗಿ ಚತುರಶ್ರ
ಮಾಗಿ, ಜಿಲ್ಲಮಂ ತಲೆಕೆಳಕಾಗಿರಸಿದಂತೆ ಇಪ್ಪುದು. ಈ ಜಂ
ಬಾ ಪ್ತೀಪಮಂ ಬಳಸಿದ ಲವಣಸಮುದ್ರಮೊಂದು ಲಕ್ಷಯೋಜನದಗ
ಲಮುಂ, ಇದು ಬಳಸಿದ ಪ್ಲಕ್ಷಪ್ತೀಪಮೆರಡುಲಕ್ಷಯೋಜನಮುಂ,
ಇದು ಬಳಸಿದ ಇಕ್ಷು ಸಮುದ್ರಮೆರಡುಲಕ್ಷಯೋಜನಮುಂ, ಇದು
ಬಳಸಿದ ಶಾಲ್ಮಲಿಪ್ತೀಪಂ ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷಯೋಜನಮುಂ, ಇದು ಬಳ

ಸಿದ ಸುರಾಸಮುದ್ರಂ ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷಯೋಜನಮುಂ, ಇದಂ ಬಳಸಿದ ಕುಕದ್ವೀಪಂ ಎಣ್ಣುಲಕ್ಷಯೋಜನಮುಂ, ಇದಂಬಳಸಿದ ಘೃತಸಮುದ್ರಂ ಎಣ್ಣುಲಕ್ಷಯೋಜನಮುಂ, ಇದಂಬಳಸಿದ ಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪಂ ಪದಿನಾರುಲಕ್ಷಯೋಜನಮುಂ, ಇದಂಬಳಸಿದ ದಧಿಸಮುದ್ರಂ ಪದಿನಾರುಲಕ್ಷಯೋಜನಮುಂ, ಇದಂಬಳಸಿದ ಶಾಕದ್ವೀಪಂ ಮೂವತ್ತೆರಮಲಕ್ಷಯೋಜನಮುಂ, ಇದಂಬಳಸಿದ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರಂ ಮೂವತ್ತೆರಮಲಕ್ಷಯೋಜನಮುಂ, ಇದಂಬಳಸಿದ ಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪಂ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷಯೋಜನಮುಂ, ಇದಂಬಳಸಿದ ಸ್ವಾಧೂವಕಸಮುದ್ರಂ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷಯೋಜನಮುಮಾಗಿಕ್ಕುಂ; ಈ ವರ್ಯಾಂತಂ ಮನುಷ್ಯಾಽಪ್ರಾಣಿಗಳಸಂಚಾರಯೋಗ್ಯಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಇದರಪೂರವಳೆಯಂ ಪ್ರಾಣಿಸಂಚಾರಯೋಗ್ಯಮಲ್ಲವೆ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನೆ ನಿರ್ಮಲಮಾಗಿಸುವದ್ದುನುಯಮಾಗಿರ್ಪು ಭೂಮಿ ಪತ್ತುಕೋಟಿಯುಂ ಪದಿನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷಯೋಜನದಗಲಮುಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಇದಂ ಬಳಸಿದ ಲೋಕಾಲೋಕವರ್ವತಂ ಪತ್ತುಸಾವಿರ ಯೋಜನದುದ್ದಮುಂ, ಪತ್ತುಸಾವಿರಯೋಜನದಗಲಮುಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಇದಂ ಬಳಸಿದನ್ಧಕಾರಭೂಮಿ ಅಣ್ಣಿಕದಾಡವರ್ವತ್ತಕ್ಕೆ ಪನ್ನೆರಡುಕೋಟಿಯುಂ ಮೂವತ್ತೆರಮಲಕ್ಷಮುಂ ನಾಲ್ವತ್ತುಸಾವಿರಯೋಜನದಗಲಮುಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಇಂತು ಭೂಮಾವ್ಯವಿದಮೊಂದು ಟಿಕ್ಕಿನಣ್ಣುಭಿತ್ತಿದರ್ವತ್ತಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟಿಯೋಜನವಿಸ್ತಾರಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಅದೆಂತೆನೆ: — ಜಮ್ಬಾದ್ವೀಪವಾವ್ಯವಿದೆ ಲವಣಸಮುದ್ರವರ್ವತ್ತಕ್ಕೆ ಅಯ್ಯತ್ತು ಸಾವಿರಯೋಜನಮುಂ, ಮಿಕ್ಕಾರು ದ್ವೀಪಂಗಳುಮೇಳುಂ ಸಮುದ್ರಂಗಳುಂ ಕೂಡಿ ಎರಡು ಕೋಟಿಯುಮೈವತ್ತ ಮೂರಲಕ್ಷಯೋಜನಮುಂ, ಸುವರ್ಣಭೂಮಿ ಪತ್ತುಕೋಟಿಯುಂ ಪದಿನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷಯೋಜನಮುಂ, ಲೋಕಾಲೋಕವರ್ವತಂ ಪತ್ತು ಸಾವಿರಯೋಜನಮುಂ, ಅನ್ಧಕಾರಭೂಮಿ ಪನ್ನೆರಡುಕೋಟಿಯುಂ ಮೂವತ್ತೆರಮಲಕ್ಷಮುಂ ನಾಲ್ವತ್ತುಸಾವಿರಯೋಜನಮುಂ, ಕೂಡಿ ಇರ್ಪುತ್ತೈದು ಕೋಟಿಯೋಜನಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಇನ್ನು ಮೇರುಮಧ್ಯದಿನೊಂದು ನಿಟ್ಟು ಇರ್ದತ್ತೈದು ಕೋಟಿ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರಮಾಗಿರ್ಪುದರಿಂ ಭೂಮಾಣ್ಡ

ಲಮಿತೃಣಾಭಿತ್ತಿಯೆಂದತ್ತಂಡಭಿತ್ತಿವರ್ಯಂತಕ್ಕೆ ಐವತ್ತುಕೋಟಿಯೋಜನವಿಸ್ತಾರಮಾಗಿರುತ್ತಂ. ಇಂತವ್ವಭೂಮಂಡಲಂ ಪ್ರಳಯಾ ಮ್ಬುಧಿಯೋಳ್ಕುಳುಂಗಿದನ್ನು ನೀವ್ವಾತ್ತು ಪೊರೆದುದರಿದಖಂಡ ಭೂಮಂಡಲಾಧೀಶ್ವರನೆನಿಸುವೈ. ನಿನ್ನೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ಕಡೆಗಾಣ್ಣೊಡೆ ಅಮ್ಮುಜ ಸಮ್ಮವಾದಿಗಳ್ಳಮರಿದಾದೊಡಂ ಮರುಕದಿನ್ನಾನೆನ್ನ ಬಿನ್ನಣಮಿರ್ದನಿತುಬಿನ್ನವೆನಿದಂ ಮನ್ನಿಪುದು ಮನ್ನಿಪುದು ಅನನ್ಯ ಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ ! * * *

— ಪ ದಿ ನಾ ರ ನೆ ಯ ಬಿ ನ್ನ ವಂ —

ಕಂ || ಮೇದಿನಿಯಾಳೆಸೆವಸಗ್ಗದ |

ಭೇದಜ್ಜಳನುಣ್ಬಮಾಡಿದೈನೀನೆಂದಾ ||

ಕೈದುವಿಡಿದರೊಳ್ಳಂಡಂ |

ಯಾದವಗಿರಿನಾಥನಡಿಗಿಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ ||

ನಿಖಿಲಭೋಗವ್ರದಾ! ಭೋಗಮೆಂಬುದು ಸುಖದುಃಖಾನುಭವಂ; ಈದುಃಖಾನುಭವದೇಶಂ ನರಕಮೆನಿಪುದು, ಸುಖಾನುಭವದೇಶಂ ಸ್ವರ್ಗ ಮೆನಿಪುದು. ಈ ಸುಖಾನುಭವಮಾದ ಸ್ವರ್ಗಂಗಳ್ಳದಿನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಂಗಳೊಳಮಾಳವು. ಅವರಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯಾಳರ್ದಸ್ವರ್ಗಂಗಳ್ ಭೂ ಸ್ವರ್ಗಂಗಳೆನಿಪುವು. ಆನಾವುವೆಂದೊಡೆ:— ಜಮ್ಬಾದ್ವೀಪದ ನವ ವರ್ಷಂಗಳೊಳ್ ಭಾರತವರ್ಷಮೊಂದನುಳಿದು ಮಿಕ್ಕಿನೆಣ್ಣುವರ್ಷಂಗಳುಂ, ವರ್ಷವರ್ಷತಂಗಳುಂ, ಮಹಾಮೇರುವುಂ, ವ್ಲಕ್ಕಷ್ಣಕಾಲ್ಮಲಕುಕ ಕ್ರೌಂಚ ಶಾಕಂಗಳೆಮ್ಮ ಅಯ್ದಂ ದ್ವೀಪಂಗಳೊಳರ್ದ ಮೂವತ್ತೈದುಂ ವರ್ಷಗಳುಂ ಅನಿತುಂವರ್ಷವರ್ಷತಂಗಳುಂ, ಪ್ರಷ್ಕರದ್ವೀಪದೊಳರ್ದ ಎರಡುಂವರ್ಷಂಗಳುಂ, ವರ್ಷವರ್ಷತಮೊಂದುಂ, ಇನಿತುಂ ಭೂಸ್ವರ್ಗಂಗಳೆನಿಪುವು. ಇವರಲ್ಲಿ ಜಮ್ಬಾದ್ವೀಪದೊಳರ್ದ ಎಣ್ಣುಂ ವರ್ಷಂಗಳೊಳಂ, ಪ್ರಷ್ಕರದ್ವೀಪದೊಳರ್ದ ಎರಡುಂ ವರ್ಷಂಗಳೊಳಂ, ಮನುಜರೆಲ್ಲರ್ದಂ ಪತ್ತುನಾಸಿರ ಬರಿಸದಾಯಾಸ್ಸುಣ್ಣಾಗಿರುತ್ತಂ; ರೋಗಮುಂ ಈರ್ಷ್ಯಾನೋಯಾದಿಗಳೊಂದುಮಿಲ್ಲದಿರುತ್ತಂ; ಎಲ ಗು

ಮುತ್ತುಮ ಜಾತಿಯಾಗಿವ್ವದರಿಂ ಜಾತಿಯೊಳ್ವೆಚ್ಚುಕುಂದುಗ
ಳಲ್ಲದಿಕ್ಕುಂ. ಜಾತಿಭೇದಮಿಲ್ಲದುದರಿಂದೆ ಆಚಾರಭೇದಮಿಲ್ಲದಿ
ಕ್ಕುಂ. ಇಲ್ಲಿವ್ವ ಮನುಜರೆಲ್ಲರುಮಾವಗಂ ವಸಿವುಂ ತೃಪ್ತೆ
ಯುಮಿಲ್ಲದೆ, ವರಮಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ದೇವತೆಗಳುಂ ತಾಮುಂ ನಮೂ
ನ ವೇಷಮುಂ, ಸಮಾನಬುದ್ಧಿಯುಂ, ಸಮಾನ ಶಕ್ತಿಯುಮಾಗಿರ್ಪ
ರ್. ವ್ವಕ್ಷೆ ಶಾಲ್ಮಲ ಕುಶ ಕ್ರೌಂಚ ಋಕದ್ವೀಪಂಗಳೊಳಿವ್ವ ಮೂ
ವತ್ತೈದುಂ ವರ್ಷಂಗಳೊಳಂ, ವರ್ಷವರ್ವತಂಗಳೊಳಂ, ಕಾಲಮಾ
ವಗುಂ ತ್ರೇತಾಯುಗ ಸಮಮಾಗಿಯೇ ಇವ್ವುದು. ಇಲ್ಲಿಯ ಮ
ನುಷ್ಯರುಂ ದೇವ ಗುಂಧರ್ವರುಮೊಡನಾಡುತ್ತೆ, ಎಯ್ದು ಸೂಸಿರುಂ ಬರಿ
ಸದಾಯುಸ್ಸುಂಟಾಗಿ, ಅಧಿವ್ಯಾಧಿಗಳೊಂದುಮಿಲ್ಲದೆ ಸುಖದೊಳಿ
ವ್ವರ್. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವೈಶ್ಯ ಶೂದ್ರರೆಂಬ ಶುದ್ಧಜಾತಿಯವ
ರಾಗಿ, ಸದಾಚಾರಸುವನ್ನರಾಗಿವ್ವರಲ್ಲದೆ, ಓರ್ವರುಂ ಸುಕರಜಾ
ತಿಯವರಲ್ಲದಿರ್ಪರ್. ಇವರೊಳಂ ಇಳಾವೃತ ವರ್ಷದೊಳ್ವಲವುಂ
ವಲವುಂ ಭೋಗುಂಗಳಾಸ್ವದಮಾಗಿ, ರಮಣೀಯಮಾದ ಸ್ಥಾನಂಗಳಿ
ವ್ವವು. ಅವಾವುವನೆ:— ಮಹಾ ಮೇರು ಚಲಿಸದನೆ, ನಾ
ಲ್ಕುಂ ದೆಸೆಯೊಳುಂ ಬಲಿದ ಕೀಲ್ಕಳಂತೆ, ನಾಲ್ಕುಂ ವರ್ವತುಗಳಿವ್ವ
ವು. ಅದರೊಳ್ ಮೂದದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಮಂದರ ವರ್ವತಮಿವ್ವುದು.
ಅದರ ಮೇಲೆ ಸೂಸಿರದ ನೂರು ಯೋಜನದುದ್ದಮಾದ ಕತಬದ ಮ
ರನಿಕ್ಕುಂ. ಆಮರಕ್ಕೆ ಸೂಸಿರ ಪೇಗ್ಗೊಂಬುಗಳುಂ, ವತ್ತುಸಾ
ಸಿರ ಕೀಗ್ಗೊಂಬುಗಳುಮಾಗಿ, ಸರ್ವ ಕಾಲದೊಳಂ ಪೂಗಳುಂ
ಫಲಂಗಳುಮುಂಟಾಗಿ, ಬಳಸಿ ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ದಿವ್ಯವರಿಮಳಮಾ
ಗಿಕ್ಕುಂ. ಈ ವರ್ವತದೊತ್ತಿನೊಳ್ಳೊಡಲಾಗಿ ಚೈತ್ರರಥಮೆಮ್ಮ
ಸಿಂಗರದ ದೊಂಟಮುಂ, ಅರುಣೋದಮೆಂಬ ಸರಸ್ಸುಮಿಕ್ಕುಂ.
ಮೇರುವಿಗೆ ತೆಚ್ಚಲಾಗಿ ಗನ್ನ ಮಾದನಮೆಮ್ಮ ವರ್ವತಮಿಕ್ಕುಂ.
ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಾವಿರದ ನೂರು ಯೋಜನದುದ್ದಮಾದ ನೇರಿಲ ಮರ
ನಿಕ್ಕುಂ. ಇದರ ಕೊಂಬುಗಳುಂ ಸ್ವಾದುವಾಗಿ ಮೃದುವಾಗಿ ಸು
ಗನ್ನಯುಕ್ತಮಾಗಿ ಮಹಾ ಗಜಸ್ತಮಾಣಮಾಗಿವ್ವ ಪಣ್ಣಿ ವಾ
ಸರೆಯೊಳ್ಳಿದ್ದು ಕರಗಿ ಜಮ್ಮಾನದಿಯೆಂಬ ಪೊಳೆಯಾಗಿ ಮೇರು

ವಂ ಬಳಸಿ ಪೊನ್ನಲರಿವೃತಿಕ್ಕುಂ. ಅದರ ತಡಿಯ ಪುಣ್ಯಲಾರನ
 ದಿಂ ನನೆದುದರಿಂ ಜಾಂಬೂನದನ್ನರ್ಮಮಾಗಿ ದೇವಭೂಷಣ ಯೋಗ್ಯ
 ವಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಅದರ ತೆಜ್ಜಣ ತಡಿಯೊಳ್ ಗನ್ನಮಾದನಮೆವ್ವು
 ಸಿಂಗರ ದೊಣ್ಣಮುಂ ಮಾನಸಮೆವ್ವು ಸರಸ್ಸುಮಿಕ್ಕುಂ. ಮೇ
 ರುವಿಗೆ ಪಡುವಲಾಗಿ ವಿವೃಲಮೆವ್ವು ಪರ್ಮತಮಿಕ್ಕುಂ. ಅದರಮೇ
 ಲೆ ಸಾಸಿರದ ನೂರು ಯೋಜನದುದ್ದಮಾದ ಅರಳಯ ಮರನಿಕ್ಕುಂ.
 ಅದರ ಪಣ್ಣಿ ಸಾರ್ವಕಾಲಮುಂ ಮಹಾಕುಂಭಪ್ರಮಾಣಮಾಗಿ, ಪ
 ರಿಮಳಯುಕ್ತಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಅದಕ್ಕೆ ಪಡುವಲಾಗಿ, ವೈಭ್ರಜಮೆಂ
 ಬ ಸಿಂಗರ ದೊಂಟಮುಂ ಸಿತೋದಮೆಂಬ ಸರಸ್ಸುಮಿಕ್ಕುಂ. ಮೇ
 ರುವಿಗೆ ಬಡಗಲಾಗಿ ಸುಪಾಶ್ವಮೆಂಬ ಪರ್ಮತಮಿಕ್ಕುಂ. ಅದರ ಮೇ
 ಲೆ ಸಾಸಿರದ ನೂರು ಯೋಜನದುದ್ದಮಾದ ಅಲದ ಮರನಿಕ್ಕುಂ. ಅ
 ದರ ಪಣ್ಣಿ ಸಾರ್ವಕಾಲಮುಂ ಮಹಾಕುಂಭಪ್ರಮಾಣಮಾಗಿ ಪರಿಮ
 ಳಯುಕ್ತಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಅದರೊತ್ತಿ ನೊಳ್ ನಂದನಮೆಂಬ ಸಿಂಗರ
 ದೊಣ್ಣಮುಂ ಸಿತೋದಮೆವ್ವು ಸರಸ್ಸುಮಿಕ್ಕುಂ. ಈ ನಾಲ್ಕುಂ
 ಪರ್ಮತಜ್ಜಳ ಪೊರವಳಯದೊಳ್ ಪಲವುಂ ಬೆಟ್ಟಂಗಳಿವ್ವು. ಇ
 ವು ತಾವೆಯೆ ಕೇಸರಗಳ ಮರ್ಮಾದೆಯಾಗಿವ್ವುದರಿಂ ಕೇಸರ ಪರ್ಮ
 ತಂಗಳಿನಿವ್ವು. ಆವಾವೆನೆ:— ಮೇರುವಿಗೆ ಮಾಡಲಾಗಿ ಸಿ
 ತಾಂತ, ಉದಕುಂಜ, ಮಾರ್ಪ, ವಿರುಜ್ಜ, ಮಣಿಶೃಂಗ, ಸಬಿನ್ನದ,
 ಮಂದರ, ವೇಣುಮಂತ, ಸಮೇಧ, ನಿಷಧ, ದೇವಪರ್ಮತಮೆಂಬೀ ಪ
 ರ್ಮತಂಗಳಿಕ್ಕುಂ. ಮೇರುವಿಗೆ ತೆಂಕಲಾಗಿ ತ್ರಿಶಿರ, ತ್ರಿಶೃಂಗ, ಕಪಿಂ
 ಗ, ಪತಂಗ, ಕುಚಕ್ರ, ತಾಂಮ್ರಾಭ, ವಿಶಾಲ, ಶ್ವೇತೋದ, ಸಮಾಲ,
 ವಸುಧಾರ, ರತ್ನಧಾರ, ಏಕಶೃಂಗ, ಮಹಾಮಾಲ, ಗಜಶೃಲ, ಪಿಶಾಚ
 ಕ, ಪಂಚಶೃಲ, ಕೈಲಾಸ, ಹಿಮವಂತಮೆಂಬೀ ಪರ್ಮತಂಗಳಿಕ್ಕುಂ.
 ಮೇರುವಿಗೆ ಪಡುವಲಾಗಿ ಕಪಿಲ, ಪಿಂಜಕ, ಭದ್ರಸುಕನ, ಮಹಾಬ
 ಲ, ಕುಮುದ, ಮಧುಮಂತ, ಅಂಜನ, ಮಕುಟ, ಕೃಷ್ಣಾ, ಪಾಂಡರ,
 ಸಹಸ್ರಶಿಖರ, ಪಾರಿಯಾತ್ರ, ತ್ರಿಶೃಂಗಮೆಂಬೀ ಪರ್ಮತಂಗಳಿಕ್ಕುಂ.
 ಮೇರುವಿಗೆ ಬಡಗಲಾಗಿ ಶಂಖಕೂಟ, ವೃಷಭ, ಹಂಸ, ನಾಗ, ಕಪಿಂ
 ಗಲ, ಇಂದ್ರಶೃಲ, ನೀಲ, ಕನಕಶೃಂಗ, ಶತಶೃಂಗ, ವೃಷ್ಕರ, ಮೇ

ಘುಶೈಲ, ವಿರಜ, ಜಾರುಧಿ, ತ್ರಿಶೃಂಗಮೆಂಬೀವರ್ವತಂಗಳಿರುಕ್ಕಂ. ಈ ಕೇಸರ ವರ್ವತಂಗಳ ತಪ್ಪಲೊಳ್ ರಮಣೀಯ್ಯಮಾಗಿ ದೇವತೆಗಳ್ಗೆ ಕ್ರೀಡಾಸ್ಥಾನಗಳಾಗಿರುಕ್ಕಂ. ಆವಾವುವೆನೆ:— ಮೇರು ವಿಂಗೆ ಮಾಡಲಾಗಿ, ಸಿತಾಂತಕುಮುದ ವರ್ವತಂಗಳ ನಡುವೆ ಮುನ್ನೂರು ಯೋಜನದ ನೀಳಮುಂ, ನೂರು ಯೋಜನದಗಲಮುಮಾಗಿ, ಸ್ವಾದುವಾಗಿ, ನಿರ್ಮಲಮಾಗಿದ್ದ ಜಲದಿಂಪೂರ್ಣಮಾದ ಶ್ರೀಸರಸ್ಸೆಂಬಕೊಳ ನಿರುಕ್ಕಂ. ಅದರೊಳ್ ಕೊಳಗದ ತೋರಮಾದ ತಾವರೆಗಳಿರುಕ್ಕಂ. ಅದರೊಳ್ ಶೋಭಿತದಳಯುಕ್ತಮಾಗಿ, ಸ್ವರ್ಣಮಯಮಾದುದೊಂದು ತಾವರೆಯೊಳ್ ಸಾಕ್ಷಾನ್ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇರುತಿರ್ಪಳ್. ಈ ಕೊಳದೊತ್ತಿ ನೊಳ್ ನೂರುಯೋಜನದಗಲಮುಂ ಇನ್ನೂರುಯೋಜನದ ನೀಳಮು ಮಾಡ ಬಿಲ್ಲವತ್ತದ ವನಮಿಕ್ಕುಂ. ಅದರೊಳ್ ಶರಂಗಳಾವಗಂ ಫಲಪ್ರಪ್ಪಯುಕ್ತಮಾಗಿ, ಅರೆಕೊಗುದಾರಿಯುದ್ದಮಾಗಿರುಕ್ಕಂ. ಅಲ್ಲಿಯುಂ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಿದ್ಧಸಂಗ ನಿಷೇವಿತೆಯಾಗಿಪ್ಪುದರಿಂಪಾ ವನಕ್ಕೆ ಶ್ರೀವನಮೆಂಬ ವೆಸರಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಮತ್ತಂ ಮೈಕಂಕ ಮಣಿ ಕೈಲಮೆಂಬೀವರ್ವತಂಗಳ ನಡುವೆ ಇನ್ನೂರುಗಾವುದ ನೀಳಮುಂ ನೂರುಗಾವುದದಗಲಮುಮಾಗಿ ನಿರ್ಮಲೋದಕಮಾದುದೊಂದು ದೊಣೆಯಿರುಕ್ಕಂ. ಅದರ ತಡಿಯೊಳರೆಕೊಗುದಾರಿಯುದ್ದಮಾದ ಪಲವುಂ ಮರಗಳಿಂದೆಸುವುದೊಂದು ಮಹಾವನಮಿರುಕ್ಕಂ. ಅದರ ನಡುವೆ ಕಾಶ್ಯಪ ಮುನಿಗಾಶ್ರಮಮಾಗಿರುಕ್ಕಂ. ಮತ್ತಂ ಮಹಾನೀಲಕುಂಡಶೈಲಂಗಳ ನಡುವೆ ಪದ್ಮಪಂಡೋಪಶೋಭಿತಮಾದ ಸುಖನದಿಯಂಬುದೊಂದುಕೊಳ ನಿರುಕ್ಕಂ. ಅದರ ತಡಿಯೊಳ್ ಶಿವತುಯೋಜನದ ನೀಳಮುಂ ಮುವತ್ತು ಯೋಜನದಗಲಮುಮಾದ ಹನೆಯ ಮರದ ಬನಮಿರುಕ್ಕಂ. ಆಮಲಂಗಳರೆಕೊಗುದಾರಿಯುದ್ದಮಾಗಿರುಕ್ಕಂ. ದೇವಶೈಲಮೆಂಬ ಚಿಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲೊಳ್ ಗಿಡಮರಂಗಳೊಂದುಮಿಲ್ಲದೆ ಸಾವಿರಗಾವುದ ನೀಳಮುಂ ನೂರು ಗಾವುದದಗಲಮುಂ ಸಮತಳಮಾದುದೊಂದು ಕಲ್ಲರೆಯಾಗಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಮೊಳಕಾಲುದ್ದ ನೀರುಂಟಾಗಿ ಐರಾವತಕ್ಕೆ ಕ್ರೀಡಾಸ್ಥಾನಮಾಗಿರುಕ್ಕಂ. ಇವಿನತುಂ ಮೇರುವಿಂಗೆ ಮಾಡಲಾಗಿರ್ಪ ತಾಣಂಗಳ್. ಮೇರುವಿಂಗೆ ತುಕಲಾಗಿ ತ್ರಿಶಿರವತಂಗಳೈಲಂಗಳನಡುವೆ ನೀಯಾ

ಗಿ ತಿಳಿನೀರುಂಟಾದ ಬಹೂದಕಮೊಬ ಪೊಳೆ ಪರಿವೃತ್ತಿಕ್ಕುಂ. ಅದರ ತಡಿಯೊಳ್ಳೂರುಗಾವುದ ನೀಳಮುಂ ಮಾವತ್ತು ಗಾವುದದಗಲಮು ಮಾದ ಅತ್ತಿಯ ಕಾಡಿಕ್ಕುಂ. ಆ ಮರಂಗಳೊಂದುಬಿನೆಸುಗೆಯುದ್ದ ಮಾಗಿ ವವಳ ವರ್ಣಮಾದ ಹರನಿಯ ತೋರಮಾದ ಪಣ್ಣಳುಂಟಾಗಿ, ರರ್ದಮಪ್ರಜಾಪತಿಗಾಶ್ರಮಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ತಾಂಮಾಂಭವತಂಗಚ್ಚಲಂ ಗಳ ನಡುವೆ ನೂರುಗಾವುದನೀಳಮುಂ, ನೂರು ಗಾವುದದಗಲಮು ಮಾದ ಸರಸ್ಸುಮಿಕ್ಕುಂ. ಅದರೊಳ್ಳೊಂದಾವರೆಗಲ್ಲಾಬಲಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಆ ಸರೋಮಧ್ಯದೊಳಿರ್ದೊಂದು ಬೆಟ್ಟದಮೇಲೆ ಕೋಟಿ ಕೋತ್ತಳಗಳೊಂಪುವದೊಂದು ವಿದ್ಯಾಧರ ಪುರಮಿ ರ್ಕ್ಕುಂ. ವಿಶಾಲ ಶೈಲತವರ್ವತುಂಗಳ ನಡುವೆ ಮೂವತ್ತು ಗಾವುದದಗಲಮುಂ ಎಯ್ಯತ್ತು ಗಾವುದ ನೀಳಮುಮಾಗಿಕ್ಕುಂ ದೊಂದು ಕೊಳನಿ ರ್ಕ್ಕುಂ. ಅದರತಡಿಯೊಳೊಂದು ದೊಡ್ಡದಾದ ಮಾವಿನ ಮರಮಿಕ್ಕುಂ. ಅದರೊಳ್ಳಾನಿನ ಪಣ್ಣಳುಂಪರ್ವ ಸುಕಾಶಮಾಗಿ, ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಮಳ ಯುಕ್ತಮಾಗಿ, ಹರನಿಯ ತೋರಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ವಸುಧಾರಾ ರತ್ನಧಾ ರಾ ವರ್ವತುಂಗಳ ನಡುವೆ ಮಾವತ್ತು ಗಾವುದನೀಳಮುಂ ನೂರುಗಾವುದದಗಲಮುಮಾದೊಂದು ಮುತ್ತಗದ ಬನಮಿಕ್ಕುಂ. ಅದರ ಪೊಗ ಲಾವಗು ನೂರುಗಾವುದವರ್ವತುಂ ಪರಿಮಳನುತಿಕ್ಕುಂ. ಅದರೊಳ್ಳೊ ರ್ದುಂಗಾಶ್ರಮಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಮೇರುನಿಗೆ ವಹುವಲಾಗಿ ಸುವಾತ್ಮ ಶಿ ಬವರ್ವತುಂಗಳ ನಡುವೆ ನೂರುಗಾವುದದಗಲಮುಂ ನೂರುಗಾವುದ ನೀ ಳಮುಂ ಬುಕಿಯಿಂ ಬೆಂದ ಬಿನಯನೊನಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಅದರ ನಡುವೆ ಇ ಪ್ಪತ್ತು ಗಾವುದನೊಂ ವಹುಮಂಡಲಮೆನಿಕ್ಕುಂ. ಅದರೊಳಾವಗಂ ಪ್ರಳಯಕಾಲಾಗಿ ಸೌದೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉರಿವೃತ್ತಿಕ್ಕುಂ. ಕುಮುದಾಂಜನ ವರ್ವತುಂಗಳ ನಡುವೆ ಪುಣ್ಯಹೃದಮೊಬ ಕೊಳನಿಕ್ಕುಂ. ಅದರತೀರದ ಲ್ಲಿ ವತ್ತುಗಾವುದದಗಲಮುಂ, ವತ್ತುಗಾವುದ ನೀಳಮುಮಾದ ಮಾ ದಳದ ವನಮಿಕ್ಕುಂ. ಅದರೊಳಾವಗಮರಿಸಿನ ಬಣ್ಣಮಾಗಿ ಪಿರಿದಾದ ಪಣ್ಣಳಿಕ್ಕುಂ. ಅದರೊಳ್ಳೊಪ್ಪಹಸ್ಪತಿಗಾಶ್ರಮಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಪಿಂಜ ರ ಸುರಸವರ್ವತುಂಗಳ ನಡುವೆ ಅನೇಕಯೋಜನದನೀಳಮುಂ, ಅನೇ ಕ ಯೋಜನದಗಲಮುಮಾದ ಮಹಾದೋಣಿಯಂಬ ಕೊಳನಿಕ್ಕುಂ.

ಅದರೊಳ್ಳವುಮಿಗೆ ತಾಣಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡರವರ್ಷ
ತುಗಳ ನಡುವೆ ಮಾವತ್ತು ಗಾವುದದಗಲಮುಂ, ತೊಂಭತ್ತುಗಾ
ವುದ ನೀಳಮುಮಾಗಿ ಮರಗಿಡುಗಳೊಂದುಮಿಲ್ಲದೆ ನಿಷ್ಪಂಕದೀ
ರ್ಭುಕೆಯೆಂಬ ಕೊಳನಿಕ್ಕುಂ. ಅದರೊಳ್ಳಗಾವುದದಗಲಮಾವ
ಆಲವ ಮರನಿಕ್ಕುಂ. ಆ ಮರದೊಳ್ಳಂದ್ರವರ್ಣನಾಗಿ, ನೀಲವಸ್ತ್ರ
ಧರನಾದ, ಸಹಸ್ರವದನನೆಂಬ ಸ್ವಾಮಿ ಯಹ್ನಾದಿಗಳಿಂದಾವಗಂ ಪ್ರಾ
ಜಿಸಲ್ಪಡುತಿರ್ಪುಂ. ಸಹಸ್ರಶಿಖರ ಕುಮುದವರ್ವತುಗಳ ನಡುವೆ
ಎಯ್ಯತ್ತು ಗಾವುದದಗಲಮಾದ ಪಲವುಂ ನೀವಣ್ಣಳುಂಬಾದ ವನಮಿ
ಕ್ಕುಂ. ಅದರೊಳ್ ಚಂದ್ರಂಗಾಶ್ರಮಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಮೇರುವಿಂ
ಗೆ ಬಡಗಲಾಗಿ ಶಂಖಕೂಟನಿಷದವರ್ವತುಗಳ ನಡುವೆ ಅನೇಕಯೋಜ
ನವಗಲಮಾದ ಪ್ರರುಪಸ್ಥಲವೆಂಬ ಸ್ಥಾನಮಿಕ್ಕುಂ. ಅದರೊಳ್ಳರು
ಗಳನೇಕಯೋಜನದುದ್ದಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಕಪಿಂಗ ನಾಗವರ್ವತುಗಳ
ನಡುವೆ ನೂರು ಗಾವುದದಗಲಮುಂ ಇನ್ನೂರುಗಾವುದದನೀಳಮುಮಾ
ಗಿ, ದ್ರಾಕ್ಷಾಖರೋರದ ವನಮಿಕ್ಕುಂ. ಅದರೊಳಾವಗಂ ವಣ್ಣಳ್
ಆತ್ಯಂತಮಧುರಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಪುಷ್ಕರಮೇಘವರ್ವತುಗಳ ನಡು
ವೆ ನೂರುಗಾವುದ ನೀಳಮುಂ ಅರವತ್ತು ಗಾವುದದಗಲಮುಮಾದ ಕ
ಲ್ಲರೆ ಇಕ್ಕುಂ. ಅದರೊಳ್ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನೊಳಂ ಅನೇಕಯೋಜ
ನವಿಶಾಲಾಯತಮಾದ ನಾಲ್ಕುಕೊಳನುಂ, ನಾಲ್ಕುವನಮುಮಿರುಂ.
ಕೇಸರಮರ್ಯಾದಾವರ್ವತುಗಳಮೇಲೆ, ಎಣ್ಣು ಬಗೆಯ ದೇವತೆಗಳ ಪ
ಟ್ಟಣಂಗಳಿಕ್ಕುಂ. ಇವಿನಿತುಂ, ಭೋಗಭೂಮಿಂಗಳನಿರುಂ. ಇವ
ರೊಳನುಭವಿಸುವ ಭೋಗಮನಿತ್ಯಮಾದುದರಿಂದೆ ಆನಿವಂ ಬಯಸಿದ
ವನಲ್ತು ; ನಿತ್ಯಭೋಗಮನಿವ ನಿನ್ನೊಳಗಮನೆ ಬಯಸಿದೆಂ. ನಿಖಿ
ಲಭೋಗ ಪ್ರದನವ್ವ ನೀನೆನಗಿದಂ ನೆಲೆಗೊಳವುದು, ನೆಲೆಗೊಳವುದು
ಅನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಕೈಲವಲ್ಲ ಭಾ ! * * *

— ವದಿನೀಳನೆಯ ಬಿನ್ನವಂ —

ಕಂ || ನರಕದೊಳವರೆ ತಾವಕ |

ಚರಣಾಬ್ಜಕ್ಕೆ ಮಣಿದರಲು ಮುನ್ನೊಮ್ಮೆಯುಮಂ ||

ದುರುವಿಕ್ರಮನಡಿಡಾವರೆ |

ಗರಿವೈವೇಶ್ಯಾಭುಜಂಗನನುಗೊಳೆ ವೇಳ್ದಂ ||

ನರಕಾಂತಕಾ! ನರಕಮೆಂಬುದು ದುಃಖಾನುಭವಸ್ಥಾನಂ. ಈ ನರಕಂಗಳ ಸವ್ತವಾತಾಳಲೋಕಂಗಳ ಕೆಳಗಣ ಗರೋದಕಕ್ಕೆ ಕೀಳಾಗಿಯುಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಣ ಕಟಾಹಮಂ ಪತ್ತಿದ ಗರೋದಕಕ್ಕೆ ಮೇಲಾಗಿಯುಮಿವ್ವ ಬಯಲೊಳ್, ತೆಂಕಣದೆಸೆಯೊಳವ್ವ ರೌರವಸೂಕರ ರೋಧಮೆಂಬಿವು ಮೊದಲಾಗಿ ಪಲವುಂ ತೆರನಾಗಿಕ್ಕುಂ. ರೌರವಮೆಂಬ ನರಕದೊಳದವನು ಯಮಭವರ್ ಪುಲ್ಲೆಯಂ ಬೇಂಟಿಕಾರರೆಸುವಂತೆ, ದಯೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವಗಮಿಸುತಿವ್ವರ್. ತಾಂಸಾಕ್ಷಯಾಗಿದ್ದುಂ ಕಂಡಂತೆ ನುಡಿಯದವನುಂ, ಕಾಣದುದು ನುಡಿದವನುಂ, ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರದೊಳ್ಳುನ್ದು ವಕ್ಷಪಾತುಗೈಯ್ಯವನುಂ, ಪ್ರಸಿಗಾರನುಂ, ಈ ನರಕದೊಳ್ಳುಳ್ವರ್. ಬೇಂಟೆಯೊಳ್ಳುಕ್ಕಿದ ಪಂಜಿಯನಿರಿವಂತೆ, ಅವಗಮಿರಿವುತಿವ್ವರ್. ಆ ನರಕು ಸೂಕರಮೆನಿಪುದು ; ಗರ್ಭಮಂ ಕರಗಿಸಿದವನುಂ, ಮೂಗುಬಾಯ್ಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಲ್ವವನುಂ, ಗೋದ ತೈಗೈವವನುಂ, ಇದರೊಳ್ಳುಳ್ವರ್. ನೆಲೆವನಗೆಯ್ದ ಪಲದೊಳ್ಳುಳ್ವರ ನರಕು ರೋಧಮೆನಿಪುದು. ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಸುರಾವಾನ ಸ್ವರ್ಣಸ್ತೇಯ ಗುರುತಲ್ಪಗಮನ ತತ್ಸಂಯೋಗಂಗಳೆನಿವ ಪಂಚಮಹಾವಾತಕಂಗಳಂ ಮಾಡಿದವರಿದರೊಳ್ ಬಿಳ್ವರ್. ಉನ್ನತಮಾದ ಹನೆಯ ಮರನಿಂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೆಡಪುವ ನರಕಂ ತಾಳಮೆನಿಪುದು ; ಹತ್ತಿರಿಯ ವೈಶ್ಯಕ್ಕಳಂ ಕೊಂದವರಿದರೊಳ್ಳುಳ್ವರ್. ಕಾಯ್ದಣ್ಣೆಯ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳ್ಳುದಿಯ ಸುವ ನರಕಂ ತವ್ತಕುಂಭಮೆನಿರುಕ್ಕುಂ ; ಪತಿವ್ರತೆಯಂ ಮಾರಿದವನುಂ ಕುದುರೆಯಂ ಕೊಂಡು ಮಾರುವವನುಂ, ನುಬಿದವರಂ ಕೈಬಿಡುವವನುಂ, ಬಡಹುಟ್ಟಿದವಳ್ಳುಳುಪಿದವನುಂ, ಅರಮನೆಯ ಮನುಷ್ಯರುಂ ಮಡುಪಿದವನುಂ, ಇದರೊಳ್ಳುಳ್ವರ್. ಬೆಂಕಿಯೊಳ್ ಪುರಿದು ಚೌಳು ಫಿನೊಳ್ಳೊರಳವ ನರಕಂ ಲವಣಮೆನಿರುಕ್ಕುಂ. ತಂದೆತಾಯ್ಕಾದಲಾಡ್ತ

ಪಿರಿಯರಂ ದೂಷಿಸುವನುಂ, ವೇದಮುಂ ನಿಂದಿವನುಂ, ಕೂಲಿಗೆ ವೇದ
ಮನೋದಿವನುಂ, ಸೋದರ ಮಾವನ ವೆಣ್ಣುತಿಗಳುಬಿದವನುಂ, ಇದ
ರೊಳ್ಬಳ್ಳವ್ವರ್. ಕಪ್ಪಲೆ ಮುಸುಂಕಿದೆಡೆಯೊಳ್ಳಾಡನೊಣ ಜಿಗುಳೆಮೊ
ಪಲಾದ ಕ್ರೂರದನ್ನುಗಳೆವಿತದೆ ಕಡಿನ ನರಕಂ ಕ್ರಿಮಿ ಭಕ್ಷಮೆನಿಪ್ಪ
ದು ; ದೇವಬ್ರಾಹ್ಮಣದ್ವೇಷಿಯುಂ, ಸವಾಚಾರಮಂ ಮಾಣ್ಡುವನುಂ,
ಇದರೊಳ್ಬಳ್ಳವ್ವರ್. ಪೆರರುಗುಳ್ಳದ ನೀರಂಭಕ್ಷಿಸುವ ನರಕಂ ಲಾಲಾಭಕ್ಷ
ಮೆನಿಪ್ಪದು ; ದೇವಪೂಜೆಯುಂ, ಪಿತೃಕರ್ಮ ಮೊದಲಾದುದೊಂದುಮಿ
ಲ್ಲದೆ ತನೆಗೆಂದಟ್ಟುಣ್ಣುವರಿದರೊಳ್ಬಳ್ಳವ್ವರ್. ಕತ್ತಿಚೂರಿ ಮೊದಲಾದ
ಅಲಗುಗಳೆಟ್ಟರ್ದ ಬಾವಿಯೊಳ್ಳೂಕುವ ನರಕಂ ವಿಶಸನಮೆನಿಪ್ಪದು.
ಅಯುಧಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಬದುಂಕುವವರುಂ, ಬೇರುಕಂಬು ಮೊದಲಾ
ದಕವಟದಾಯುಧಂಗಳಂ ಧರಿಸಿದವರುಂ, ಇದರೊಳ್ಬಳ್ಳವ್ವರ್. ಕಾಸಿದ
ಸುಂಕಲಿಯುಂ ಕಾಲ್ಗೆ ತುಡಿಸಿ ಯುರಿಮಸಗುವ ಬಾವಿಯೊಳ್ಳಲೆಕೆಳಗು
ಮಾಡಿ ತೂಗುವ ನರಕಂ ಅಧೋಮುಖಮೆನಿಪ್ಪದು ; ಕಾಸ್ತ್ರನಿಷದ್ಧ
ವಸ್ತುಗಳಂ ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವರಿದರೊಳ್ಬಳ್ಳವ್ವರ್. ಪೊಲಸುನಾರುವ ಕೇ
ವಿನ ತೊರೆಯ ನರಕಂ ಪೂಯವಹಮೆನಿಪ್ಪದು ; ದುಡುಕುಗಾರನುಂ,
ಎಲ್ಲರಂ ಬಿಟ್ಟು ತಾನೋರ್ವನೆ ಮೃಷ್ಯಾನ್ನವ ಸುಣ್ಣುವನುಂ, ಅರ
ಗು ಮಾಂಸಂ ಪಾಲ್ಮೊಸರ್ ತುಪ್ಪಜೇನ್ಮೊದಲಾದ ಸದ್ಧ್ರವ್ಯಮುಮುಂ
ಎಳ್ಳುಪ್ಪು ಮೊದಲಾದುವವಂ ಮಾರುವವನುಂ, ಇದರೊಳ್ಬಳ್ಳವ್ವರ್.
ಕಾಸಿದ ಕೀವುಂ ನೆತ್ತರುಂ ತೀವಿದ ಬಾವಿ ರುಧಿರಾಂಭಸನರಕಮೆನಿಪ್ಪ
ದು ; ತಗರು ಕೋಳಿ ಮುಂತಾದುವಂ ಜಾಜಗಾಳಗಕ್ಕೆ ಬಿಡುವವ
ನುಂ, ಅಟ್ಟಮಡಕೆಯೊಳೆ ಉಣ್ಣುವನುಂ, ವಿಷಮನಿಕ್ಕುವವನುಂ, ಅ
ರಸುಗಳ ಸುಗದಮಿಲ್ಲದ ಚಾಡಿಗಳಂ ಪೇಳ್ವವನುಂ, ಪೆಂಡತಿ ಸುವಾಸಿ
ಸಿದೊಡೆವೆಯಿಂ ಬದ್ದುಂಕುವವನುಂ, ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಸಂಕ್ರಮಣಮೊ
ದಲಾದ ಪರ್ದಕಾಲದೊಳಭ್ಯಂಗ ಸ್ತ್ರೀಸಂಗಂ ಮೊದಲಾದುವನೆಸಗಿದ
ವನುಂ, ಮನೆಗಳಂ ಕಿಚ್ಚೆಕ್ಕಿ ಸುಡುವನುಂ, ಪಕ್ಕಿಯ ನಿಮಿತ್ತಮುಂ
ಪೇಳ್ವವನುಂ, ಪಕ್ಕಿಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಮಾರಿ ಬದ್ದುಂಕುವವನುಂ, ಗ್ರಾ
ಮಯಾಜಕನುಂ, ಇದರೊಳ್ಬಳ್ಳವ್ವರ್. ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಕಾಯ್ದ ತುಪ್ಪ
ದ ತೊರೆ ವೈತರಣಿಯೆನಿಪ್ಪದು ; ಜೇನಳವವನುಂ, ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಕೇಡನೆ

ಣಿಸುವನುಮಿದರೊಳ್ಬಳ್ಳವೆ. ಕಾಯ್ದ ಕರ್ಬುನದ ಮೊಳೆಗಳಂ ನಾಂ
 ಟರ್ವ ನೆಲದೊಳ್ಬಡೆವ ನರಕಂ ಕೃಷ್ಣಮೆನಿಪುದು; ಧನದಿಂದೆಯುಂ,
 ಯಾವ್ವನದಿಂದೆಯುಂ, ಕೊಬ್ಬಿ ಮೇರೆಯುಂ ಮಾರಿ ನಡೆವವನುಂ
 ಎಂಬಲು ಮೈಲಿಗೆಗಳ್ಗೆ ಪೇಸದವನುಂ, ಇಂದ್ರಜಾಲಂಮೊದಲಾದ ಕವ
 ಟವಿದೈಯಿಂ ಬದ್ಧಂಕುವವನುಂ, ಇವರೊಳ್ಬಳ್ಳವೆ. ಇಂತಿವುಮೊ
 ದಲಾದ ವಲವುಂ ತೆರದ ಪಾತಕಂಗಳನೆಸಗಿದವಬ್ಬರ್ವೆ ನರಕಂಗಳ್
 ಳ್ವಲವುಂ ತೆರನಾಗಿ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಿಪ್ಪುವು. ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ಸುಕೀ
 ರ್ತನದಿಂದಮೆ ನಕಲ ನರಕ ಭಯಮುಂ ಪರಿಹಾರಮಪ್ಪುವರಿಂ, ನಿ
 ನಗೆ ನರಕಾಂತಕನೆಂಬ ವೆನರಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಇಂತಿವ್ವ ನಿನ್ನನೆ ನೆರೆ
 ಸಂಬಿದೆನೆನ್ನ ಭಯಮುಂ ಪರಿಹರಿಸಿ, ನಿನ್ನಡಿ ಯಾಗಳಮನಿತ್ತು,
 ಮನ್ನಿಪುದು ಮನ್ನಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಕೈಲವಲ್ಲಭಾ!

— ಪದಿನೆಂಟನೆಯ ಬಿನ್ನಪಂ —

ಕಂ || ಉದ್ಧತ ಪಾಪಿಗಳುಂಪರಿ |

ಶುದ್ಧರನ್ನಡಿಯ ನೆನೆದಮಾತ್ರದೊಳೆನ್ನಾ ||

ಸಿದ್ಧಗರುಡಧ್ವಜಾಬ್ಜಂ |

ಸಿದ್ಧಾರ್ಹತ ವದಯುಗುಗೆ ಬಿನ್ನತಿ ಗೆಯ್ದಂ ||

ಪರಮಪಾವನಾ! ಪಾಪಂಗಳೆಂಬವು ಕಾಯಿಕಂಗಳೆಂದುಂ, ವಾ
 ಚಿಕಂಗಳೆಂದುಂ, ಮಾನಸಿಕಂಗಳೆಂದುಂ, ಮಾರುಂತೆರನಾಗಿಕ್ಕುಂ.
 ಪೊಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳಂ ತಿಂಬುದುಂ, ಪೊಲ್ಲದರ ಮನೆಯೊಳುಣ್ಬುದುಂ,
 ಪೊಲ್ಲದವರೆ ಯಜ್ಞಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ಮಾಡಿಪುದುಂ, ಪೊಲ್ಲದವರಿಂ
 ದಾನಮಂ ಕೊಳ್ಳುದುಂ, ಪರರ ಪೆಂಡಿರ್ಗಳುವುಪುದುಂ, ಪೊಲ್ಲದವರ
 ನೊಲಗಿಪುದುಂ, ಪರರೊಡೆವೆಯನವಹರಿಪುದುಂ, ಪ್ರಾಣಿಹಿಂಸೆಗೆ
 ಯುದುಂಮೊದಲಾದವು ಕಾಯಕಮಾದ ಪಾಪಂಗಳೆನಿಪುವು. ನಿಮ್ಮ
 ರೋಕ್ತಿಗಳೆನಾಡುವುದುಂ, ಪ್ರಸಿವಾತನಾಡುವುದುಂ, ಚಾಡಿಯ ವೇ
 ಳ್ವುದುಂ, ಇಹವರಪ್ರಯೋಜನಮಿಲ್ಲದ ಬರಿವಾತಿನೊಳ್ ಪೊಳ್ಳುಗ
 ಳೆವುದುಂ, ನಿವಾದಂಗೆಯ್ಯುದುಂ, ವೇದಮುಂ ಕೊಲಿಗೋದಿಪುದುಂ,
 ಪರ ನಿನ್ನೆಗೆಯ್ಯುದುಂ ಮೊದಲಾದವು ವಾಚಕ ಪಾಪಂಗಳೆನಿಪುವು.

ಪರಗ್ಗೊ ದ್ರೋಹಮನೆಣಿಪುದುಂ, ಸಲ್ಲದಾನೆಯುಂ, ಸಲ್ಲದ ಕೋ
ವಮುಂ, ರೋಭಮುಂ, ಅಜ್ಞಾನಮುಂ, ಕೊಬ್ಬುಂ, ಕೇಣಸರ
ಮುಂ ಮೊದಲಾದವು ಮಾನಸಿಕ ಪಾಪಂಗಳೆನಿಪುವು. ಈ ವ್ರಕಾ
ರದ ಪಾಪಂಗಳಂ ಮಾಡಿದವರ್, ಅವಾವ ಪಾಂಗಿನ ಶರೀರದೊಳಾವಾವ
ತೆರದೊಳ್ಪಾಪಂಗಳನೆನಗಿದರ್, ಮರಣಾಂತದೊಳದೇವ್ರಕಾರದ ಯಾ
ತನಾಶರೀರಮಂ ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವರ್. ಯಾತನಾಶರೀರಮೆಂಬುದು ಕೊ
ಯ್ದೊಡಂ, ಕೊರೆದೊಡಂ, ಸೀಳೊಡಂ, ಸುಟ್ಟೊಡಂ ಅಳಿದು ಪೋ
ಗದೆ ಮುಟ್ಟಿದೊಡೆ ಕಂದುವಂತೆ ಮೆಲ್ಲಿತಾಗಿ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ವೇದನೆ
ಯನನುಭವಿಸುತಿರ್ಪುದು. ಇನ್ತಿರ್ಪು ಶರೀರದೊಳ್ಪಾಪಿಗಳಂ
ಯಾತನೆಬಡಿಸುವ ಕ್ರಮವೆಂತೆನೆ:— ಈ ಪಾಪಿಯನ್ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಗರಗಸ
ದಿ ಕೊಯ್ದುದುಂ, ಬಾಚೆಯೊಳ್ಕೆತ್ತುವುದುಂ, ಚೌಳು ನೆಲದೊ
ಳ್ಪೊರಳುವುದುಂ, ನಿಂಜೆವುಳಿಯ ಮಡುವಿನೊಳ್ಕುಳುಂಗಿಪುದುಂ,
ಕಾದೆಣೆ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳ್ಕುದಿಯಿಪುದುಂ, ತಳಸಿದ ಕೊಡಲಿಮೊಳ್
ಸಂದುಸಂದುಗಳಂ ತತ್ತರಿಸುವುದುಂ, ಪದ್ದು ಗಾಗೆ ಗೂಗೆ ನಾಯ್ಕ
ರಿಗಳ್ಗೆಂ ಭೂತಪ್ರೇತಪಿಶಾಚಕಂಗಳ್ಗೆಂ ಕರುಳ್ಕೆತ್ತಕ್ಕಣ್ಣಂಗಳಂ
ಪಚ್ಚುಕುಡುವುದುಂ, ಸೂಣೆವಿಡಿದ ಶಸ್ತ್ರದುತಿರ್ಪೆಂಗಳಿಂದೆ ಸೆವೆ
ರೆಗಳ್ಳಯ ಕಾಡೆಂಬ ಅನಿಪತ್ರವನದೊಳ್ ಅತ್ತಣಿಂದಿತ್ತಣ್ಣೋಡಿಸಿ
ಇತ್ತಣಿಂದಿತ್ತಣ್ಣೋಡಿಸಿ ಮೈಯ್ಯಕ್ಕಣ್ಣಕರುಳ್ಳಂ ಕತ್ತರಿಸುವುದುಂ,
ಕವಣೆಯೊಳರಿಸಿ ಬೀಸಿಬೀಸಿದುವುದುಂ, ಉದ್ದಮಾದ ಬೆಟ್ಟದ ಕೊ
ನೆಯ ಕೋಡುಗಲ್ಲಳ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳರಿಸಿ ಜರಿಗೆ ತಲೆಕೆಳಗು ಮಾಡಿ
ನೂಂಕುವುದುಂ, ಕಾಯ್ದ ಕಾನರಿಯ ಮೇಲೆ ಪೊರಳುವುದುಂ, ಮೈ
ಯ್ಯೆಲ್ಲಮಂ ಪಿರಿದು ಕಿರಿದಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸುವುದುಂ, ಕತ್ತರಿಸಿದ ತುಂಡು
ಗಳಂ ಗುಂಭದೊಳ್ಕುಂಬಿ ಕುದಿಯಿಸುವುದುಂ, ಇನ್ತ ಮೊದಲಾದ
ಯಾತನೆಗಳಂ ಪಲವುಂ ಕೋಟ ಯುಗಮನುಭವಿಸಿ, ಮಗುಳೆ ಭೂ
ಮಿಯೊಳ್ಪುಟ್ಟುವಾಗಳುಂ ಮಾನಸಿಕ ಪಾಪಂಗಳನೆನಗಿದವರ್ ಪಕ್ಷಿ
ಮೃಗಂಗಳಾಗಿರುಂ, ಕಾಯಿಕ ಪಾಪಂಗಳನೆನಗಿದವರ್ ಪುಲ್ಲಿಡುಮ

ಹೃದಯ ಶ್ವಾಸ ಸೂಕರಬರೋದ್ವೇಗಯೋನಿಗಳೊಳಂ ಆಮಕುರಿ
 ಪುಟ್ಟಿಪಕ್ಕಿಗಳೊಳಂ ಚಾಂಡಾಲಯೋನಿಗಳೊಳಂ ಜಲವುಂ ಬಾರಿ
 ಪುಟ್ಟುತಿರ್ಪ್ಪರ್. ಸುರಾಮಾನಮ ಮಾಡಿದ ಭಾರ್ಯೆ ಕ್ರಿಮಿ ಕೀಟ
 ವತುಗಳೋನಿಗಳೊಳಂ ಅಮೋಘಭಜ್ಜಕಂಗಳಾದ ಶ್ವಾಸಸೂಕರಾದಿ
 ಗಳೊಳಂ, ಹಿಂಸಕಂಗಳಾದ ಪುಲಿಕರಡಿಮುಂತಾದವರೊಳಂ, ಅಸ್ಪರಿ
 ಶ್ಯಂಗಳಾದ ಗಾಗೆಗೂಗೆಮೊದಲಾದವರೊಳಂ, ಅನ್ಯಜಾತಿಯೊಳಂ
 ವಲರೈ ಪುಟ್ಟುತಿರ್ಪ್ಪರ್. ಸುವರ್ಣಸ್ತೇಯಮುಂ ಮಾಡಿದವರ ಪಾ
 ಪು ಪಲ್ಲಿಗಳೊಳಂ, ನೀರ ಕಾಗೆ ಕೋಳಿಮೊದಲಾದ ಜಲಚರ ವಕ್ಷಿಗ
 ಳೊಳಂ, ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಜಾತಿಯೊಳಂ, ಪು
 ಟ್ಪುತಿರ್ಪ್ಪರ್. ಗುರುತಲ್ಪಗಮನಮನೆಸಗಿದವರ ಪುಲ್ಪದರ್ಬಳ್ಳಿ
 ಗಳಾಗಿಯುಂ, ವೇಣದೀನಿಗಳಾದ ನಾಯ್ನರಿಗಳಾಗಿಯುಂ, ಕ್ರೂರಕರ್ತೃ
 ರತರಾದ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿಯುಂ ಪುಟ್ಟುತಿರ್ಪ್ಪರ್. ಈ ಮಹಾ ವಾ
 ತಕಿಗಳೊಡನಾಡುವ ತತ್ಸಂಯೋಗಮೆಂಬ ಪಾತಕಮನೆಸಗಿದವರ ಬ್ರ
 ಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಯೋನಿಯೊಳ್ಪುಟ್ಟುತಿರ್ಪ್ಪರ್. ಇಂತಿವ್ರಮೊದಲಾಗಿ ವ
 ಲವುಂ ತೆರದ ಪಾಪಂಗಳನೆಸಗಿದವರ ಜಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯೋನಿಗಳೊ
 ಳ್ಪುಟ್ಟುತಿರ್ಪ್ಪರ್. ಈ ಪಾತಕಿಗಳ್ತಮ್ಮ ಪಾತಕಂಗಳನಿತಕ್ಕುಂ
 ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಮನೆಸಗುವುದು ಬಹುಕೋಟಿಯೊಳಂ ತೀ
 ರದು. ದಯಾಳುವಾದ ನಿನ್ನ ಕರುಣೆಯ ಮಗದೊಳ್ಳವೇಕಂಪು
 ಟ್ಪು, ಪಿಂತಣ ಪಾಪಕ್ಕೆ ದ್ವಾಪ್ತಾಪಮಂಟಾಗಿ, ಯಥಾಶಕ್ತಿ
 ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಮನುಜಾರಿಸಿ, ನೀನಾಳ್ವರುಂ ತಾನಾಳುಮೆಂಬೆಣೆ
 ಗೂಡಿ, ನಿನ್ನನೆ ನೆನೆಪುತಿರ್ಪ್ಪುದೆಂಬ ಕೃಷ್ಣಾನುಸ್ಮರಣಮೊಂದ
 ರಿಂದಮೆ ನೆಕಲ ಪಾಪಂಗಳುಂ ಸಮಾಸನಮಾಗಿ ಪೋವುದೆಂಬ ಶಾ
 ಸ್ತ್ರಾರ್ಥತತ್ವಮಂ ತಿಳಿಯೆ, ನೀನೆ ಪರಮ ಪಾದನನೆನಿಸುವೈ. ಅ
 ದರಿಂ, ನೀನೆನ್ನ ಪಾಪಂಗಳುಂ ಪರಿವೇಸಿದೆ ನಿನ್ನ ಪಾವನತ್ವಮಂ ಮೆ
 ರೆದೆನ್ನಂ ಪೊರೆವುದು ಪೊರೆವುದು ಅನನ್ಯ ಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದು
 ಕೃಲ ವಲ್ಲಭಾ ! * * * *

ವೃ|| ತ್ರೀವತಿಲೋಕಾರ್ಥೈರ್ನಿಗಮಿಸ್ತುತನಪ್ಪತವೈಭವಂ ಜಗ |
ದ್ರೂಪಸಸಾಧ್ಯಸಾಧಕಸೇವಸಮಂ ಪರತತ್ವನುಂ ವೃಥ ||
ಗ್ರೂಪವಿಚಿತ್ರಕಲ್ಪಫಲದಾಯಕನೆಂದುಮಹೀಮದೇಂದ್ರನೋ |
ಬ್ಧೀಪರಿಬೃತ್ಯವೈರಿಗೊರೆದಂ ಪದಿನೆಂಟುಮುದಾರಗದ್ಯದೊಳ್ ||

ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಮುಂ ಭಾವಿಸೆಯನುಖಮನಿತ್ಯಂ
ಪರಬ್ರಹ್ಮವೊಂದೇ | ವಿಧಿತುನಿತ್ಯಾಮಿತಾನಂದಮಯಮ
ನಿವ ಘುಂಭಾರ್ಥಮಂಭಾವಿಸಲ್ಕೀ || ಪದದೊಳ್ವೈರಾಗ್ಯ
ಮುಂ ಮೋಕ್ಷದೊಳೆರಕಮುಪುಕ್ಕುಂ ಬುಧರ್ಗಂದುಮಿ
ಕ್ಕುಂ | ಮುದದೊಳ್ ಪ್ರಾಧಪ್ರತಾಪಂ ಸನಕಮುನಿ ಸ
ಮಾರಾಧಿತಂಗೊಲ್ಲು ಬೇಳ್ವಂ || ೨ ||

ಕಂ ಮುಕ್ತಿಯಾಳಾನೆಯುಮಿತರವಿ |
ರಕ್ತಿಯುಮನುಗೂದಿದವರ್ಗಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಂ |
ಯುಕ್ತಮನೆಬೇಳ್ವನನಿತರ |
ಭಕ್ತಕುಟುಂಬಂಗಮಣಿದುಟಕದೇವೇಂದ್ರಂ || ೩ ||
ಈರಾರುಂಗದ್ಯದೊಳ |
ನ್ನೋರನೆಯ ಮುಕ್ತುಪಾಯಮಂಮೋಕ್ಷಮುಮಂ |
ಸೂರಿಸಮಾಜುನೈಯನೆ |
ನಾರಾಯಣನಡಿಗಘೇದ್ಯವಿಕ್ರಮನುನಿರ್ದಂ || ೪ ||

ಮೋಕ್ಷದಾನೈಕದೀಕ್ಷಿತಾ ! ಲೋಗರ್ಬಯಸುವ ಪುರುಷಾ
ಶ್ಛಂಗಳೊಳರ್ಥಕಾಮಾದಿಗಳ ಸ್ಥಿರಂಗಳು ಮಲ್ಪಸುಖಗಳುಮೆಂದು,
ಅವಂ ಜರೆದು, ನಿತ್ಯಮುಂ ನಿರವಧಿಕಾನಂದಮುಪ್ಪದರಿಂ ಮೋ
ಕ್ಷಮೊಂದನೆ ಪೊಗಳ್ದು, ಇದಂ ಸಾಧಿಸಲ್ಕಿ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನಭಕ್ತಾಳಿ
ದಿಗಳುಪಾಯಂಗಳೆಂದುಂ ವೇದಾಂತಂಗಳು ತಿಳಿಪಿಟ್ಟೆ. ಈ ತತ್ವಾ
ರ್ಥಮಂ ಪಿರಿಯರುವದೇಶದಿಂದರಿತು ವಿಚಾರಿಸೆ, ಕರ್ಮಯೋಗಮೆಂ
ಬುದು:— ಅರಿವುಮಾಪ್ಪುಂ ಪುರುಳಿಲ್ಲದೆಮಗೆ ನೀನಿವೆಲ್ಲಮನಿ
ತು .. ನೀನಿತ ಸಾಮಗ್ರಿಯು ನಿನ್ನೊಳಗಮವ, ನಿತನಕರ್ಮಗಳನೆ

ಮೃ ಕೈಯಾಳ್ವೇನೇ ಮಾಡಿಸುವುದರಿಂ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳ ನಾಮಸಗುವೆವೆಂಬ ಕರ್ತೃತ್ವಕ್ಕೂ, ಈ ಕರ್ಮದಿಂದ ಈ ಫಲಮಂ ಪಡೆವೆಂಬ ಕಾಮನೆಗಂ ಕಾರಣಮಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿದು, ಈ ನೆನಪು ಗೂಡಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳನೆನಗುವ ಜಾಣ್ಮೆ ; ಜ್ಞಾನಯೋ ಗಮೆಂಬುದು:— ಈ ಕರ್ಮಯೋಗದಿಂ ಪಿಂತಣ ಸುಕಲಪಾವಂಗಳೆಂಬ ಕಲ್ಮಷಮಂ ಕಳೆದು, ನಿರ್ಮಲಮೆನಿವಂತಕರಣದೊಳ್ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಕ್ರಮದಿಂದಿರ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕುಂ ತತ್ವಂಗಳ ನೆಲೆಯಂ ತಿಳಿದು, ಇವೆಲ್ಲ ಕ್ಷಮಂ ಅಧಿಕಮೆನಿಸ ಜೀವಾತ್ಮ ವರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪಮಂ ಸಾಕ್ಷಾ ತ್ಕರಿಸಿದಂತೆ ಅರಿವ ತಿಳವು ; ಭಕ್ತಿಯೋಗಮೆಂಬುದು:— ಜೀವವ ರಮರ ನೆಲೆಯಂ ತಿಳಿದು, ನಿತ್ಯಮೆನಿಸ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮಗಳನಾಜ ರಿಸುತ್ತ ವೇದಾಂತವಿಹಿತಕ್ರಮದೊಳ್ ಪ್ರೀತಿರೂಪವಾಗಿ ನಿನ್ನಡಿ ಗಳನೆದವಿತದೆ ನೆನೆವ ನಿಧಿಧ್ಯಾನನಂ. ಇವರ ನೆಲೆಯಂ ವಿಚಾರಿಸೆ, ಕರ್ಮಯೋಗಂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧಿಯನೆನಗುತ್ತ ಜ್ಞಾನಯೋ ಗಮನುಣ್ಣು ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯೋಗಕ್ಕಂಗಳಾಗಿಪ್ಪೂದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾ ತನ್ಮೃದಿಂ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನಮಲ್ಲ ; ಜ್ಞಾನಯೋಗಮುಂ ಭಕ್ತಿಗೆ ಯ್ದ ಜೀವಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪಮಂ ಭಕ್ತಿಗೆ ವಿಸಯಮಪ್ಪ ನಿನ್ನಸ್ವರೂ ಪಮಂ ತಿಳವಿ ಭಕ್ತಿಯೋಗಮುಂ ಬಳೆಯುವುದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾತನ್ಮೃ ದಿಂ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನಮಲ್ಲ ; ಭಕ್ತಿಯೋಗಮುಂ ಆಳ್ವನಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಡಿಯೊಳ್ ಆಳೆನಿಸಿದ ಆಮೆಸಗುವ ಪ್ರೀತಿ, ಲೋಕದೊಳ್ ಆಳ್ವಂಗೆ ಆಳ್ವಳೊಳ್ಪಟ್ಟದ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಕಾರ್ಯಕರಮಲ್ಲದೆ ಆಳೆನಿಸಿದವರ್ಗ್ಗೆ ಆಳ್ವನೊಳುಂಟಾದ ಪ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರಮೇ ಕಾರ್ಯಕರಮೆತ್ತೆಂಬುದರಿ, ಭಕ್ತಿಯುಂ ಸಾಕ್ಷಾನೋಕ್ಷಸಾಧನಮಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯಾಂದೇ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನಮಪ್ಪುದರಿಂ, ನಿನ್ನ ದಯಾಮೃತದೊಳ್ಪಟ್ಟ ಜಳ ದ ವರಾಂಕುತ ವರಕಾಲ ಯತಿಮಾಧಿಗಳ್ಪಡಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಚಾರ್ಯವರೈ ನ್ತಮಾದ ಪಿರಿಯರು ಕುರಿತನ್ನೊಳ್ ದಯೆಗೆಯ್ಯುದು ದಯೆಗೆಯ್ಯ ದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರಿಯದುಶ್ಲಲವಲ್ಲಭಾ!

ಕಂ || ಸಾತ್ವಿಕಪುಸ್ತಕಗಳೋಳೆ|

ತತ್ತ್ವಂನಿರ್ದೀತಮಕ್ಕುಮೆಂದಾದರದಿಂ ||

ಸಾತ್ವನಿಧಿಯಡಿಗೆ ವೈಷ್ಣವ |

ತತ್ತ್ವೋದ್ಧರಣವ್ರವೀಣನೊಳ್ಳಂದೊರೆದು ||

ಸತ್ಯವ್ರವರ್ತಕಾ! ವೇದಾನ್ತಾರ್ಥಮನ್ನಿಶ್ಚೈಸುವೇಡೆಯೊಳ್
ಇತಿಹಾಸಪುರಾಣಗಳೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸುವೇಳ್ವುದು. ಅವರೊಳ್ ಶ್ರೀರಾ
ಮಾಯಾಣ ಭಾರತಮೊದಲಾದ ಇತಿಹಾಸಗಳ್ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನೆ
ಪೇಳ್ವುದರಿಂ, ಸಾತ್ವಿಕಂಗಳಾಗಿ ಸರ್ವಾಂಶದೊಳಂ ಪ್ರಮಾಣಂಗಳಾ
ಗಿಪ್ಪುವು. ಪುರಾಣಂಗಳನಿತುಂ ಚತುರ್ಮುಖ ಪವಣೈದುದರಿಂ
ದಾಚತುರ್ಮುಖಂಗೆ ಆ ದಿವಸದೊಳಾವಗುಣಂ ಪೆಚ್ಚೊಪ್ಪುವುದು, ಆ
ದಿವಸದೊಳ್ಳೊಪ್ಪ ಪುರಾಣಂ ಆಗುಣಮಾಗಿಪ್ಪುದು. ಅದೆಂತೆನೆ:—
ನಾಲ್ಕೊಗನ ದಿನಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪಮೆಂದು ವಸರ್. ನಾಲ್ಕೊಗನುಂ ಪ್ರಕೃತಿ
ಯೊಳ್ಳೊಪ್ಪಿದವನಾದಕಾರಣಂ, ಆತುಂಗಂ ಸತ್ಯ ರಜಸ್ತಮೋಗುಣಂ
ಗಳೊಳವು. ಅವಕಲ್ಪಂಗಳೊಳ್ ಸತ್ಯಗುಣಂ ಪ್ರಬಲಗುಣಮಾಗಿರುಕ್ಕುಂ,
ಆ ದಿವಸಂಗಳೊಳ್ಳೊಪ್ಪ ಪುರಾಣಂಗಳ್ ಸಾತ್ವಿಕಂಗಳೆನಿಸಿ, ನಿನ್ನ
ಮಹಿಮೆಯಂ ಪೊಗಳ್ದು, ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಮತ್ತಂ
ಅವವಸಂಗಳೊಳ್ ರಜೋಗುಣಂ ಪ್ರಬಲಮಾಗಿರುಕ್ಕುಂ, ಆ ದಿವಸದೊ
ಳ್ಳೊಪ್ಪ ಪುರಾಣಂಗಳ್ ರಾಜಸಂಗಳೆನಿಸಿ, ನಾಲ್ಕೊಗನ ಪೇರ್ಮೆಯಂ
ಪೇಳ್ವು ಸ್ವರೈಶ್ವರ್ಯಾದಿಮಧ್ಯಮ ಫಲಸಾಧನಮಾಗಿರುಕ್ಕುಂ. ಮತ್ತಂ
ಅವ ದಿವಸಂಗಳೊಳ್ ತಮೋಗುಣಂ ಪ್ರಬಲಮಾಗಿರುಕ್ಕುಂ, ಆ ದಿವಸಂ
ಗಳೊಳ್ ಪೇಳ್ವ ಪುರಾಣಂಗಳ್ ತಮಸಂಗಳೆನಿಸಿ, ರುದ್ರನ ಪೆಚ್ಚೊಗೆ
ಯಂ ನುಡಿದು, ಅಧೋಗತಿಸಾಧನಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಆದುದರಿಂ ನಾಲ್ಕೊ
ಗಂ ಸತ್ತ್ವೋದ್ರಿಕ್ತದಿವಸಂಗಳೊಳ್ಳೊಪ್ಪ ಸಾತ್ವಿಕಪುರಾಣಂಗಳ್ಳು
ಪ್ರಮಾಣಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಮಿಕ್ಕ ರಾಜಸ ತಾಮಸಪುರಾಣಂಗಳೊಳ್
ಸಾತ್ವಿಕಪುರಾಣಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧಮಲ್ಲ ದುಶಮೆಲ್ಲಮುಂ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾ

ಗಿಕ್ಕುಂ ; ಖಿರುದ್ಧಮಾಗಿವ್ವಂಶಂ ಸ್ವಾರ್ಥದೊಳಪ್ರಮಾಣಮಾಗಿ,
 ಪ್ರಶಂಸಾಧಿ ಪರಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಈ ಮರ್ಯಾದೆಯನರಿಯದೆ, ರಾಜಸ
 ತಾಮಸ ಪುರಾಣಗಳೊಳ್ಪೊಲ್ಲದೆಲ್ಲಮುಂ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ನು
 ಬಿ ನಡೆವರ್ಗ್ಗೆ ಮಧ್ಯಮಗತಿಯುಮಧೋಗತಿಯುಮಪ್ಪುದೆಂದು ಮ
 ತ್ಸೈ ಪುರಾಣದೊಳ್ಪೊಲ್ಲದು ; ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯೊಳ್ ನೀನುಂ ನೀ
 ಲ್ದೊ. ಇದರ ನೆಲೆಯಂ ವಿಚಾರಿಸೆ, ಪರಮಪುರುಷಾರ್ಥಮಾದ ಮೋ
 ಕ್ಷಮೆಮ್ಮುದು ಅರ್ಥವಂಚಕ ತತ್ವಜ್ಞಾನಮಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡದು, ಆ
 ತತ್ವಜ್ಞಾನಂ ಸಾತ್ವಿಕಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರವೇಶಮಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡದು, ಆ ಸ
 ತ್ವಗುಣಂ ನಿನ್ನ ಜಾಯಮಾನಕಟಾಕ್ಷಮಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡದು. ಅದರಿಂ
 ನಿನ್ನ ಜಾಯಮಾನಕಟಾಕ್ಷಮಂ ವಡೆದು, ಸಾತ್ವಿಕರಾಗಿ ಸಾತ್ವಿಕ ಪ್ರ
 ರಾಣಾನುಗುಣಮಾಗಿ ವೆದಾನ್ತಾರ್ಥನಿಶ್ಚಯಂಗೆಯ್ವ ಮಹಾತ್ಮರಾ
 ಸೆರೆ ನೆಮ್ಮುವ ಸತ್ವಗುಣಮನೆನಗೆ ಪಾಲಿಪುದು ಪಾಲಿಪುದನನ್ಯದನ
 ಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ ! * * *

— ಇ ಪ್ಪ ತ್ತೊಂ ದ ನೆ ಯ ಬಿ ನ್ನ ಪಂ —

ಕಂ | ಯೋಗಂಸಾಂಖ್ಯಂಪಾಶುವ|

ತಾಗಮಮಿನಿತರ್ಕ್ಕಪಾಂಚರಾತ್ರವ್ವಿರಿದೆ|

ದಾಗೋವಿದನೊಳುಸಿದ್ಧಂ|

ರಾಗದೆ ದುರ್ಮತವಿಮರ್ಧನದ್ಭುತಚರಿತಂ|

ಸರ್ವತನ್ತ್ರ ಸ್ವತನ್ತ್ರಾ! ತಂತ್ರಂಗಳೆಂಬವು— ಸಾಂಖ್ಯಮುಂ,
 ಯೋಗಮುಂ, ಪಾಶುವತಮುಂ, ಶ್ರೀ ಪಾಂಚರಾತ್ರಮೆಂಬುವು. ಇ
 ವರ್ಕ್ಕ ಸಿದ್ಧಾನ್ತಂಗಳೆಂದುಂ, ಆಗಮಂಗಳೆಂದುಂ, ವೆಸರಾಗಿಕ್ಕುಂ.
 ಇವರೊಳ್ ಸಾಂಖ್ಯ ತಂತ್ರಮೆಂಬುದು, ಈ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ತತ್ವಂಗಳ
 ಸ್ವರೂಪಮಂ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಾಗಿ ಪುಟ್ಟವ್ವೊದರಿಂ, ತತ್ವನಿರೂಪಣಂ
 ಗೆಯ್ವಂಶದೊಳ್ ಪ್ರಮಾಣಮಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಈ ತತ್ವನಿರೂಪಣದೊಳ್
 ಲ ರುಂ ಪೀತಿಯಿಂ ಪ್ರವರ್ತಿಸವೆಳ್ಳುದೆಂದು ಈ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ತ

೪೦ದಮೇ ಜಗಂ ಪ್ರಪ್ತವದು, ಬೇರೆಯಿವ್ವತ್ತಾರನೆಯ ತತ್ವಮಾ
ಡ ಈತ್ವರನಂ ಕಣ್ಡವರಾರ್? ' ಎಂದಿವು ಮುಂತಾಗಿ ವೇದವಿರುದ್ಧಂ
ಗಳಾಗಿ ಕೆಲವು ವಚನಂಗಳಿವು ; ಆಯಂಶು ಸ್ತುತಿರೂಪಮಲ್ಲದೆ
ಪ್ರಮಾಣಮಲ್ಲ. ಯೋಗ ತಂತ್ರಮೆಂಬುದು, ಯಮ ನಿಯಮಾದಿ
ಯೋಗಂಗಳು ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಾಗಿ ಪ್ರುಟ್ಟವುರದರಿ, ಯೋಗನಿರೂ
ಪಣಂಗೆಯ ಅಂಶದೊಳ್ಪ್ರಮಾಣಮಾಗಿಕ್ಕು. ಈ ಯೋಗನಿರೂ
ಪಣದೊಳ್ಳರುಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪ್ರವರ್ತಿಸಲ್ಪಾಗಿ ಜಗದೀತ್ವರಾಗಂ
ಈ ಯೋಗ ಪ್ರಭಾವವಂವಮ ಜಗದೀತ್ವರತ್ವಮುಣ್ಣಾಯಿತೆಂಬಿವು
ಮುನ್ನಾಗಿ ವೇದವಿರುದ್ಧಂಗಳಾಗಿ ಕೆಲವು ವಚನಂಗಳಿಕ್ಕು. ಆ
ಯಂಶದೊಳ್ ಸ್ತುತಿರೂಪಮಲ್ಲದೆ ಪ್ರಮಾಣಮಲ್ಲ. ಪಾಶುವತ
ಮೆಂಬುದು, ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಂಗಳೆಂಬ ತ್ರಿವರ್ಗಫಲಸಾಧನಮಾದ ದೇ
ವತಾಂತರೋಪಾಸನಪ್ರಕಾರಮಂ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಾಗಿ ಪ್ರುಟ್ಟವುರದ
ರಿಂದಾ ದೇವತೋಪಾಸನಾ ನಿರೂಪಣಂ ಗೆಯ್ವಂಶದೊಳ್ಪ್ರಮಾಣ
ಮಾಗಿಕ್ಕು. ಈ ದೇವತಾಂತರೋಪಾಸನಂಗಳೊಳ್ಳರುಂ ಪ್ರೀ
ತಿಯಿಂ ಪ್ರವರ್ತಿಸಲ್ಪಾಗಿ ಈ ದೇವತಾಂತರಂಗಳೇ ಪರತತ್ವಮೆಂದಿ
ವು ಮುಂತಾಗಿ ವೇದವಿರುದ್ಧಂಗಳಾಗಿ ಕೆಲವು ವಚನಂಗಳಿಕ್ಕು. ಆ
ಯಂಶದೊಳ್ ಸ್ತುತಿಮಾತ್ರಮೆಯಲ್ಲದೆ ಪ್ರಮಾಣಮಲ್ಲ. ಶ್ರೀ
ಪಾಂಚರಾತ್ರಮೆಂಬುದು ವೇದಾಂತತತ್ವರೈವಸಯಮಾದ ಭಗವದು
ಪಾಸನಾ ನಿರೂಪಣಾರ್ಥಮಾಗಿ ಪ್ರುಟ್ಟವುರದರಿ, ಸರ್ವಾಂಶದೊಳಂ
ವೇದಾಂತಾನುಗುಣಮಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣಮಾಗಿಕ್ಕು. ಈಯರ್ಥಂ ಮ
ಹಾಭಾರತದ ಶಾಂತಿಪರ್ವದೊಳ್ಸುಷ್ಯಕ್ತಮಾಗಿಕ್ಕು. ಅದೆಂತೆನೆ:
ಮೋಕ್ಷಧರ್ಮದೊಳ್ಳನ್ನಾ ನಿರ್ಮಯಾಧ್ಯಾಯದೊಳ್ “ ವೇದಂಗಳುಂ,
ಶ್ರೀ ಪಾಂಚರಾತ್ರಮುಂ, ಸೌಖ್ಯಮುಂ, ಯೋಗಮುಂ, ಪಾಶುವತ
ಮೆಂಬೀ ಪಂಚ ಸಿದ್ಧಾಂತಂಗಳುಂ ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧಮಾಡು ತತ್ವದ
ವೆಲೆಗಳಂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುವೋ? ಎಲ್ಲಮುಂ ಬನ್ನೇ ತತ್ವದ ನೆಲೆಯುಂ
ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುವೋ? ” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಪೂರ್ವಕಮಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಪ
ಲವುಂ ದಾರಿಗಳೊಂದೇ ಪಟ್ಟಣಮುಂ ನೇರಿಯಾಂದೇನೆಲೆಯುಂ ವಡೆವಂ
ಚೆ ವೇದಮುಂ ಶ್ರೀ ಪಾಂಚರಾತ್ರಮುಂ ಮಿಕ್ಕಿನ ಮಾರುಂ ತಂತ್ರಂಗೆ

ಳುಂ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿಯಾಂದೇ ನೆಲೆಯಂ ಪಡೆಪ್ರವೆ
ದು ನಿರ್ಣಯವಾಗಿರ್ಪುದು. ಇನ್ನು ತುತ್ತಂಗಳನಿತುಂ ನಿನ್ನಂ ಪ್ರ
ತಿಪಾದಿಸುತ್ತೆ ನಿನಗೆ ಪರತಂತ್ರವಾಗಿರ್ಪುದರಿಂ, ನೀಂ ಸರ್ವತಂತ್ರ
ಸ್ವತಂತ್ರನೆನಿಸುವೈ. ಇಂತಿರ್ಪ್ಪ ನೀನೆಯನಗೆ ನಿನ್ನ ನೆಲೆಯುಂ ತಿಳು
ಪುವುದು ತಿಳುವುವುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲ ಭಾ!

— ಇ ಪ್ಪ ತ್ತ ರ ಡ ನೆ ಯ ಬಿ ನ್ನ ವಂ —

ಕಂ || ಆರಯೆವಿಷಯಾವಳಯಾಳೆ |

ವೈರಾಗ್ಯಂ ಸುಲಭಮಾಳ್ವನರಿವರ್ಗೊನ್ನಾ||

ಸೂರವಡೆಸೂರೆಗಾರಂ |

ಸೂರಸಭವನನ್ನು ತುಂಗೇಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ||

ಅನನ್ಯಜನಸುಲಭಾ! ಜಗದೊಳ್ಳನುಜರೆ, ಶಬ್ದಾದಿ ವಿಷಯಂಗಳ
ಳುಂ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನನೆ ನೆರೆ ನನ್ನಿ ದವರ್ಗೊ ನೀಂ ಸುಲಭನೆಂದು ತಿಳಿದ
ಮಹಾತ್ಮರೆ ನಿನ್ನಡಿಗಳಂ ಸಾಂದ್ರು ತಮ್ಮ ಭಾರನುನಿಳುಪಿ ಸುಖದೊ
ಳಪ್ಪರಿ; ಮತ್ತೆ ಕೆಲರ್ಪೊಡ್ಡತುಮನ್ಯರೆ, ಶರೀರಮುಳ್ಳನ್ನೆವರಂ ವಿ
ಷಯಂಗಳಂ ನಿಡಕೊಡದುದರಿಂ ನಿನ್ನ ಭಜನೆ ದುರ್ಬಲಮುಂಬರೆ. ಅವ
ರೈಲ್ವ ಕುಯುಕ್ತಿಗಳ್ಳೆಲವೊಳವು. ಅದೆನ್ನೆನೆ: — ವಿಷಯಂಗಳಂ
ಕುರಿತ್ಯಜಿಸುವದೆಂಬುದು ಯೆರಳ್ತೆರಂ ; ವಿಷಯಂಗಳನಿತುಮಂ ನಾಶಂ
ಗೆಯ್ದೊಂದು, ಅಲ್ಲದೊಡೆ ವಿಷಯಂಗಳರೊಡು ಅವಂ ಸೋಂಕ
ದಿರ್ಪುದುಮೊಂದು. • ಇದರೊಳ್ಳನುಂಟುಮಾಡಿದ ವಿಷಯಂಗಳನಿತು
ಮಂ ನಾಶಂಗೆಯ್ದೊಡೆ, ನಿನ್ನೊಡಮೆಗಳಂ ಕಟಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಂ
ಬರ್ದುದು ; ವಿಷಯಂಗಳ ಸೋಂಕಿಲ್ಲದಿರೈವೆಂದೊಡೆ, ಈ ಪ್ರಕೃತಿ
ಮಣ್ಣಲಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರೋಗದರಿಂದಮಶಕ್ಯಮಲ್ಲ. ಉರೊಳ್ಳರೈ
ವನಿತಾದಿವಿಷಯಮಂ ಮಾಣ್ಡು ಬನದೊಳರೊಡು, ನೀರೊಳ್ಳುಳುಂ
ಗಿರೊಡು, ಆದಿಭರತನಂತೆಯುಂ ಸಾಭರಿಯಂತೆಯುಂ ಎರಳೆಯ
ಕಲು ಮೊನ್ನೊದಲಾದ ವಿಷಯಂಗಳ್ಳಂಸೂರಸಂಬಂಧಮನುಂಟು ಮಾ
ಡದೆ ಬಿಡವು, ಅದರಿಂ ವಿಷಯತ್ಯಾಗಮಶಕ್ಯಮೆಂಬರೆ. ಇವರೋ

ರೈಯುಂ ವೇದಾಂತವಿತ್ತುಗಳಪ್ಪ ಪಿರಿಯರಡಿನೆಳಲೊಳರು ವೊ
ಳ್ತುಗಳೆಡವರಲ್ತು. ಪಿರಿಯರುಪೇದೇಶದಿಂ ತಿಳಿಯೆ, ವಿಷಯವರಿತ್ಯಾ
ಗಮತ್ಯಂತಸುಲಭಮಾಗಿರ್ಪುದು. ಅದೆಂತೆನೆ:— ಆಳೋರ್ವನರಸನ
ನೆಣಿಸದೆ ಅವನ ಭಣ್ಣಾರಕ್ಕೆ ಸಲುವ ನಾಡು ಬೀಡಗಳೊಳಪೊಡವೆ
ಗಳಂ ತನಗೆಂದು ಘುಳಿಸಿ, ತನ್ನಿಚ್ಛೆಬಂದಂತೆ ಬೀರ್ಯುಗೆಯ್ದು ಕಿಡಿ
ಸಿದೊಡೆ ಆನೆಗನುಂ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಯುಮಕ್ಕುಂ ; ಅಂತಲ್ಲದೆ ತಾ
ನಾಳೆಂಬ ನೆನಪುಗೂಡಿ ಅವನ ಸೇವೆಗೆಂದೊಡವೆಗಳಂ ಸಂಪಾದಿಸಿದು
ಬೆಲ್ಲಮನಂದಂದಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ, ಅವನಾರೋಗಣೆಗೆಯ್ದುಳಿದ ಅಮೃತಾ
ನ್ನಮನುಣ್ಣು ಅವನುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ಕಳದಿತೊಡವೆಯುಡಿಗಳೆಂ ಧ
ರಿಸಿ, ನಿರಿವಡೆದು ಮೆರೆದೊಡು ನಿಸ್ಪೃಹನುಂ, ವಿಶ್ವಾಸಿಯುಮೆನಿ
ಕ್ಕುಂ. ಅಂತು ನಿನ್ನೊಳಗಮನೆನಿಸಿದ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪಮಂ ತಿಳಿಯ
ದೆ ತಾಂಸ್ವತನ್ತ್ರನೆಂಬಜ್ಞಾನದಿಂ ತನ್ನ ಭೋಗಾರ್ಥಮಾಗಿ ವಿಷಯಂ
ಗಳನನುಭವಿಸುವಂಗೆ ವಿಷಯತ್ಯಾಗಮುಂ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಕೂಡ
ದು; ಅಂತಲ್ಲದೆ ತಾಂ ನಿನಗೆ ಆಳೆನಿವ ನೆನಪುಣ್ಣಾಗಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಧ
ರ್ಮಂಗಳೆನಿವ ನಿನ್ನೊಳಗಂಗಳೊಳ್ ಶಕ್ತಿಮಂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಡೆದು, ವೇ
ದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೆಂಬ ನಿರೂಪನಹಮಾಗಿ ನೀಂ ಕರುಣಿಸಿದ ವಿಷಯಂಗಳ
ನನುಭವಿಸಿದೊಡೆ, ಅದುವುಂ ನಿನ್ನೊಳಗಂಗಳಲ್ಲದೆ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ
ಯಲ್ತು. ಇಂತು ನಡೆದ ವಸಿಷ್ಠವಿಶ್ವಾತ್ಮರ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದೊಳ
ದ್ದುಂ ನಿತ್ಯಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯುಂ, ನಿತ್ಯೋಪವಾಸಿಯುಮೆನಿಸಿದರ್.
ಅದರಿಂ ನೀನವರ್ಗ್ಗೆ ಸುಲಭಮೆನಿಪುದು. ವಿಷಯವಿರಕ್ತಿಯನಿತ್ತು,
ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನೆನಗೀವುದು ಎನಗೀವುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯ
ದುಳ್ಳೆಲವಲ್ಲಭಾ!

* * * *

— ಇಪ್ಪತ್ತಮಾರನೆಯ ಬಿನ್ನವಂ —

ಕಂ || ನೆಲ್ಲದುಕೇವಲಕರ್ಮಂ |

ಬಲ್ಲರಮತದಿಂದೆಮುಕ್ತಿವಾರ್ಗಕ್ಕೆಂವಾ||

ಬಲ್ಲರಬಲ್ಲಹನೊಲವಿ|

ಮೆಲ್ಲಡಿಯಾಳ್ತುಣಿದುಹರಿಗೆಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ||

ಸಕಲ ಕರ್ಮಫಲವ್ರದಾ! ಕರ್ಮಮೆಂಬುದು ಮಾನಿಸರೆನಗುವೆನ
 ಕಂ. ಅದು ಸತ್ಕರ್ಮಮೆಂದುಂ ದುಷ್ಕರ್ಮಮೆಂದುಂ ಎರಳ್ತರಂ. ಸ
 ತ್ಕರ್ಮಮೆಂಬುದು ನಿನ್ನ ನಿರೂಪಮಾದ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳ್ಳೊಗ
 ಳ್ತವೆತ್ತ ನಡತೆ. ದುಷ್ಕರ್ಮಮೆಂಬುದು ಅದರೊಳ್ಳೊಗಲೆದ ನಡೆತೆ.
 ಸತ್ಕರ್ಮದಿಂ ಪುಣ್ಯಮುಂ, ದುಷ್ಕರ್ಮದಿಂ ಪಾಪಮುಮಕ್ಕುಂ. ಪುಣ್ಯ
 ಮೆಮ್ಮುದು ನಿನ್ನೊಲೈ. ಪಾಪಮೆಮ್ಮುದು ನಿನ್ನ ಮುನಿಸು. ಪು
 ಣ್ಯದಿಂ ಸುಖಮುಂ, ಪಾಪದಿಂ ದುಃಖಮುಮಕ್ಕುಂ. ಆ ಸತ್ಕರ್ಮಮುಂ
 ನಿತ್ಯಮೆನ್ನುಂ ಕಾಮ್ಯಮೆಂದುಂ ಎರಳ್ತರಂ. ನಿತ್ಯಮೆಂಬುದು ಈ
 ವರ್ಮದವರ್ ಈ ಆಶ್ರಮದವರ್ ಇದು ನಡೆವುದು, ಇದು ಬಿಡುವುದು,
 ಎಂದು ನೀಂ ಸ್ವರುಚಿಯಿಂದಾಣತಿಗೆಯ್ದೆನಕಂ. ಇದು ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ್
 ನೀಂ ಸರ್ವಜ್ಞಾನುಂ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯುಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂದುಂ ನಿನ್ನನೆ
 ನೆರೆನಂಬಿ, ನಿನ್ನ ಗುಣಂಗಳ್ಗೆ ಮಾರುವೋಗಿ, ನಿನ್ನಾಣತಿವಿಡಿದು, ನಿ
 ನ್ನೊಳಗಂ ಗೈದುದೇ ಸ್ವಯಂ ಫಲಮೆಂದೆನಗಿ, ಮೋಕ್ಷಮಂ ಪಡೆವ
 ರ್. ಕಾಮ್ಯಮೆಮ್ಮುದು ನಿನ್ನ ಮನಂ ಬಾರದಿದೊಡಂ, ಅವರವರಾ
 ಸೆವಡುವ ನಿರ್ಬನ್ಧದಿಂ ಈ ಫಲಮನೆಳಸಿದವನೀಕರ್ಮಮನೆನಗುವುದೆಂ
 ದು ಉದಾಸೀನಬುದ್ಧಿಯಿಂ ನೀಂ ಕಟ್ಟುಮಾಡಿದುದು. ಫಲದಾಸೆಯುಂ
 ದೀ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮಂಗಳಂ ಸಾಂಗಮಾಗಿ ಯಾಚರಿಸಿದವರ್ಗ್ಗೆ ಇಹದೊ
 ಳ್ ವೃಷ್ಟೀವತಿತ್ವವರ್ಗ್ಗನುಮಾದೈತ್ಸರ್ಯಮುಂ, ವರದೊಳ್ ಸತ್ಯಲೋ
 ಕಾಧಿವತ್ಯವರ್ಗ್ಗನುಮಾದೈತ್ಸರ್ಯಮೆಮ್ಮುದು. ದುಷ್ಕರ್ಮಮೆಂಬುದು
 ನೀಂ ನಿರವಿಸಿದುದಂ ಬಿಡುವುದುಂ, ನೀನಲ್ಲಗಳೆದುದಂ ನಡೆವುದುಮೆ
 ಮೈರಡು ತೆರಂ. ಇದರಿಂದಿಹದೊಳ್ ಚಿತ್ರವಧಾನ್ತಮಾದ ದುಃಖಮುಂ
 ವರದೊಳ್ ಮಹಾನರಕಪಾತಾನ್ತಮಾದ ಯಾತನೆಯುಮಕ್ಕುಮೆಂದು
 ವೇದಾನ್ತವಿತ್ತುಗಳಾದ ಪಿರಿಯರಿಂ ಕೇಳ್ತು ತಿಳಿದೆಂ. ಇದರ ನೆಲೆ
 ಯುಂ ವಿಚಾರಿಸೆ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮಮುಂ ದುಷ್ಕರ್ಮಮುಂ ನಿನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ಬಾ
 ರದಿದ್ದರಿದರಿಂ, ನಿನ್ನಡಿಯಂ ಸೇರಲೀಸದೆ ಸಂಸಾರಮೆಂಬ ಸೆರವನೆ
 ಯೋಳ್ಕೆಡಪಿ ಕಾಲ್ದೊಡಕಾಗಿಪ್ಪುದರಿಂ ಮೊನ್ನೆ ಕಾರ್ಜೊನ್ನ ಸಂ
 ಕಲೆಗಳಂತಿಪ್ಪುವು. ಅದರಿಂದೀ ಯೆರಡುಂ ತೆರದ ಬನ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕದೆ
 ನಿನ್ನನೆ ನೆರೆನಂಬಿ ನೀನೊಲ್ಲ ನಿರವಿಸಿಧೂಳಿಗಮಂ ಸನ್ತನದೊಳಸ

ಗಿ, ನಿನ್ನ ಮನ್ನಣೆಯಂ ಪಡೆವ ಸೈವನೆನಗೆ ಪಾಲಿಪುದು ಪಾಲಿಪುದು
ಅನನ್ಯಜನಸುಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲ ಭಾ! * *

— (*****) —

—ಇವ್ವತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯಬಿನ್ನವಂ—

ಕ || ಬೇದಾಸೀನ್ಯದೊಳತರಮ |

ನಾದರದಿಂಮುಕ್ತಿ ಪದಮನೀವೈನೀನೆ||

ನ್ದಾದೇವದೇವನಂಭುಗೆ|

ಯಾದವನಾರಾಯಣಾಬ್ಜನೊಲವಿನೊರೆದಂ||

ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಪ್ರದಾ! ಜೀವಾತ್ಮರ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳ್ಪುದುಗಿರು
ದರಿಂ ತಾತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪಮಂ ಮರೆತು, ತಾಂ ಸ್ವತನ್ತ್ರರೆಂದೆಣಿಸಿ
ದೇಹಮೇ ತಾಮೊದಾ ಭ್ರಮಿಸುವರೆ; ಈ ಯಜ್ಞಾನಮವಿದ್ಯೆಯೆನಿ
ಪುದು. ತಾಂ ಸ್ವತನ್ತ್ರರೆಮ್ಮುದರಿಂ, ತಂತಮ್ಮ ಹಿತಂ ಗೃಹವೆಂದು
ಕಾರ್ಯಕಾರ್ಯಮನರಿಯದೆ ತಮ್ಮಿಚ್ಛೆಬಂದಂತೆ ನಡೆವರೆ; ಅದು ಕರ್ಮ
ಮೆನಿಪುದು. ಆ ಕರ್ಮಮುಂ ಯಜ್ಞಾದಾನತಪಸ್ಸುಮೊದಲಾದ ಸತ್ಕ
ರ್ಮಮೆನುಂದಂ, ಅಕೃತ್ಯಕರಣ ಕೃತ್ಯಕರಣಮೊದಲಾದಪಾಪಕರ್ಮಮೆ
ನುಂದಂ ಎರಡುಂ ರಾಸಿಯಾಗಿಕ್ಕೂಂ. ಇನ್ನು ಪಲವುಂ ತೆರನಾದ ಕ
ರ್ಮಂಗಳೊಳಾವವನು ಪಲಕರ್ಮಮನಾಚರಿಪುತಿರ್ವನಾತಂಗೆ ಕರ್ಮದೊ
ಳಭ್ಯಾಸಮಪ್ಪುದರಿಂ, ತಾಂ ನಡೆಯವೆಳ್ಳುದೆಂಬದಕ್ಕೆ ನೆನಪಿಲ್ಲದೆ
ಮರೆಹಿದ್ದಾರ್ಥಗಳುಂ ತಾನರಿಯದಂತೆ ಮುನ್ನಡೆದ ಕರ್ಮದೊಳ್ಪ್ರವೃ
ತ್ತಿಪ್ರಪ್ಪುಗುಂ; ಇದು ವಾಸನೆಯೆನಿಪುದು. ಮತ್ತಂ, ತಾಂ ನಡೆದ
ಕರ್ಮದೊಳ್ ಮತ್ತಂ ಮಗುಳ್ಳುಂ ಆಂ ಗೃಹವೆಂಬ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರಪ್ಪುಗುಂ;
ಇದು ರುಚಿಯೆನಿಪುದು. ಇನ್ನುರುಚಿಗೂಡಿ ನಡೆದವರೆ ಆ ಕರ್ಮದ ಫ
ಲಮಂ ಭುಜಿಸಲ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನೀನಿತ್ತ ದೇವಮನುಷ್ಯಾದಿ ಶ
ರೀರದೊಳ್ಪುಗುವರೆ; ಇದು ಪ್ರಕೃತಿಸುಬದ್ಧಮನೀವುದು. ಇನ್ನು
ಶರೀರಾತ್ಮಭ್ರಮಂಮೊದಲಾದ ಅವಿದ್ಯೆಯುಂ, ಆ ಭ್ರಮದಿಂ ನಡೆವ ನಡೆ
ತೆಯೆನಿವ ಕರ್ಮಮುಂ, ಆ ನಡೆತೆಯೊಡಂಬಟ್ಟು ತಾನರಿಯದಾಗಳುಂ
ಪ್ರವರ್ತಿಸುವ ವಾಸನೆಯುಂ, ಆ ನಡತೆಯೊಳ್ಪ್ರೀತಿ ಯೆಂಬ ರುಚಿ

ಯುಂ, ಆ ರುಚಿವೆರಸುನಡೆದ ಕರ್ಮಫಲಮಾದ ಶರೀರಸಂಬಂಧಮುಂ ಜ
 ಸ್ತೃಜಸ್ತದೊಳ್ಳರಲ್ದು ಮರಲ್ದು ಬರ್ಪುದರಿಂದಿದೇ ಸಂಸಾರ ಚಕ್ರಮೆ
 ನಿವ್ವದು. ಈ ಸಂಸಾರಚಕ್ರದೊಳ್ ಬವಣಿಗೊಂಬ ಜೀವಾತ್ಮರ ತಂ
 ತಮ್ಮ ನಡತೆಗಳಂ ಸ್ವರೂಪಮಳಯದಂತೆ ನೀನವರೊಳ್ಳಯೆಗೆಯ್ದು,
 ಸುಖದುಃಖಾನುಭವದಿಂದವರ ಕರ್ಮಂಗಳಂ ಕಳೆವುತ್ತೆ, ಓರೈ ನಿನ್ನಂ
 ಪೂಜಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಪಡಯಲ್ಪನುಗುಣಮಾದ ಮನುಷ್ಯಶರೀರಮ
 ನುಣ್ಬುಮಾಳ್ಪುದರಿಂ ನೀಂ ಸಂಸಾರಿಗಳೊಳ್ಳಯೆ ಯುಳ್ಳವನೆಂಬು
 ದು. ಇನ್ರಿಪ್ಪಂ ಸಂಸಾರಿಗಳೊಳ್ಳಲಮ್ಮಿಗ್ಗೆ ವೈರಾಗ್ಯಂ ಪುಟ್ಟ
 ಮುಮುಕ್ಷುಗಳೆನಿಸೆ ಅವರ್ಗೆ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಮನನುಗೊಳಪ್ಪ
 ದರಿಂ ನೀಂ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳೊಳ್ಳಯೆಯುಳ್ಳವನೆನಿವ್ವದು. ನಿತ್ಯಮು
 ಕ್ತರ್ಗ್ಗಂ, ಮೋಕ್ಷಮಂ ಪಡೆದವರ್ಗ್ಗಂ, ನಿರವಧಿಕಾಂದಮನೆಡವಿಡದೆ
 ಬಳೆಯಿಸುವೆದರಿಂ, ಮುಕ್ತರೊಳಂ ದಯಾಳುವೆಮ್ಮುದು. ಇಂತು ಸ
 ರ್ವಸಮನೆನಿವ ನೀಂ ನಿನ್ನ ದಯಾಮೃತಾಂಬುಧಿತರಂಗದಿಂದೆನ್ನ ಅಳಗೆ
 ಯ್ತಂಗಳೆಂಬ ಕರುಮ್ಮಂ ಕಳೆದು ನಿನ್ನಾಳ್ತನಮೆಂಬ ಪೊಗರಂ ಪೊ
 ಣ್ಣಿವ್ವದು ಪೊಣ್ಣಿವ್ವದನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದಾಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

— ಇರ್ವ್ಪತ್ತೈದನೆಯಬಿನ್ನವಂ —

ಕಂ || ಫಲಮಪ್ಪುದುನಿನ್ನಿಂದಮೆ |
 ಪಲತೆರದೊಳ್ಪರತಿನಲ್ಲದಿಟಮೆಂದೊರೆದಂ ||
 ನಲವಿಸತ್ಯವರಾಕ್ರಮ |
 ನಲಸದೆಕಲ್ಯಾಣತೀರ್ಥ ನಿಲಯನವದದೊಳ್ ||

ಪ್ರಪನ್ನಜನವರಿವಾಲಕಾ! ವಾಲನಮೆನೆ ಯೋಗಕ್ಷಮಂಗಳಂ ಪೊ
 ತ್ತಿಸಗುವುದು. ಯೋಗಮೆನೆ ಮುಂಪಡೆಯದ ಶ್ರೇಯಮನೊಡಗೂ
 ಜುಪ್ಪೆದು. ಜ್ಞೇಮಮೆನೆ ಮುನ್ನಮೆ ಯಿರ್ವ್ಪ ಶ್ರೇಯಸ್ಸುಗಳು ಕಾ
 ಪಿಡುವುದು. ಈ ಯೆರಡಕ್ಕುಂ ನೀನೇ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕರ್ತೃ. ಮಿಕ್ಕಿನ
 ಕಾರಣಂಗಳೆಲ್ಲಮುಂ ನಿನ್ನಧೀನಮೆನಿಸಿದುವಕರಣಂಗಳೆ. ಈ ನೆಲೆ
 ಯನರಿಯದೆ ಕೆಲಮ್ಮರ ಶಾಸ್ತ್ರ ತಾತ್ಪರ್ಯದೊಳ್ ಭ್ರಮಿಸುವರೆ.

ಅದರೊಳ್ ಕೇವಲಕರ್ಮತರ್ ಕರ್ಮದಿಂದಮೆ ಫಲಮೆಂದುಂ, ದೇವತಾನ್ತರವರಾರಾಧ್ಯರ್ ದೇವತಾನ್ತರದಿಂದಮೆ ಎನ್ನುಂ, ಜ್ಯೋತಿರ್ವಿದರ್ ಗ್ರಹಾನುಕೂಲ್ಯವೊಂದಿದ ಕಾಲದಿಂದಮೆ ಎನ್ನುಂ, ಲೌಕಿಕರ್ ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಮೆ ಎನ್ನುಂ, ನಾಸ್ತಿಕರ್ ಕಾರಣವೊಂದುಮಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ಎನ್ನುಂ ವೇಳ್ಯರ್. ಈ ವಕ್ಷ್ಯಗಳನಿತುಂ ಯುಕ್ತಿವಿರುವುಂಗಳ್. ಅದೆಂತೆನೆ:— ಕರ್ಮಮೆಂಬುದು ತಾಂ ನಡೆವ ನಡತೆ. ಅದು ಅಚೇತನವಾಗಿಪ್ಪುದರಿಂ ಪುರುಷಂ ಬಯಸಿದ ಫಲಮುಂ ತಿಳಿದೆಸಗಲಿಯದು. ದೇವತಾನ್ತರಮುಂ ಚೇತನವಾದೊಡಂ ತನ್ನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಕ್ಕುಂ ನಿನ್ನಂ ಬಯಸುವುದರಿಂ, ಸ್ವಾತನ್ತ್ರ್ಯದಿಂ ಫಲಮುಲ್ಲ. ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನಮೆ ಫಲಸಾಧಕವಾದೊಡೆ, ಕಾರಣವೊಂದುಮಿಲ್ಲದಿರ್ಪೊಡು, ಅವಗಮನಿಬಗ್ಗುಂ ಅನಿತುಂ ಫಲವಾಗವೇಳ್ವುದು. ಅದರಿಂದವೊಂದುಂ ಫಲವ್ರದಂಗಳಲ್ಲ. ಮತ್ತಂ ಜಗಮೊಳಾಗ್ಗಳಂ ಪೊರೆವರಸುಗೆ ಆಳ್ಗಳಿಸಗುವ ಉಳಗದಂತೆ ಕರ್ಮಂ; ಆಳೆಸಗಿದೊಳಗಮನರಸುಗುಂ ಅರಸನಿತ್ತ ಜೀವನಮನಾಳ್ಗಮೊಪ್ಪಿಸುವ ಸೇರುವೆಗಾರನಂತೆ ದೇವತಾನ್ತರಾಗಳ್; ಜೀವಿತಮನೀವುದಕ್ಕೊ ಮಿತಿಗೆಯ್ದ ಪಗಲುತೆ ಕಾಲು; ಅರಸನೊಳಗದೊಳ್ಳೊಕ್ಕಾಲ್ಗಳ ನಾಡಿಸುವಂತೆ ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನಂ; ಆಳ್ವನೊಲವನರಿಯದ ಮರುಳೊಳಗದವನಂತೆ ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ಫಲಮೆನ್ನುವುದು; ಇನ್ನಿರೆ, ತಾಂಗೆ ಯತ್ನಾಳಗದಿಂದಮೆ ಬದ್ಧುಂಕುವೆನೆಂದುಂ, ಸೇರುವೆಗಾರನಿಂದಮೆ ಬಾಳ್ವೆನೆಂದುಂ, ಮಿತಿಗೆಯ್ದ ದಿನಂ ಬಂದೊಡೆ ಸುಬಳಂ ಬರ್ಕ್ಕುಮೆಂದುಂ, ವಿಸಯಂಗಳಂ ಸೊಂಕಿ ತನ್ನ ಬೆಸುರನೊಮ್ಮಿಂದಮೆ ತಾಂ ಪೇಚ್ಚುವೆನೆಂದುಂ, ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮೆಪ್ಪವಡೆದಿರ್ಪೆನೆಂದುಂ, ಎಣಿಸುವರ್ ಆಳ್ವನೊಳಗದೊಳ್ಳೊಲೆನಿಂದು ಕಡೆವಾಯಲರಿಯರ್. ಅದರಿಂದೆ ಈ ಭ್ರಾಂತಿಗಳನುಳಿದು ನಿನ್ನಿಂದಮೆ ಬದ್ಧುಂಕುವೆನೆಂದು ನಿನ್ನಂ ನೆರೆನಂಬಿದವರ್ ಎಂತಪ್ಪರಾದೊಡಂ ಅವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಂಗಳಂ ಪೊತ್ತಿಸಗುವೆನೆಂದು ನೀಂ ಮುನ್ನಮರ್ಜುನಂಗೆ ವೇಳ್ವುದು ಮರೆಯದೆ ಈಗಳೆನ್ನಂ ವಾಲಿಪುದು ವಾಲಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಭ, ಶ್ರೀಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

*

*

*

— ಈರ್ವೃತ್ತಾರನೆಯ ಬಿನ್ನವಂ —

ಕಂ|| ಸರ್ವರನೋವ್ರವನುಂನಿ|

ನೋರ್ದನೆವೆರರಾರುಮಾರ್ವರತ್ತೆನ್ನೊರೆದಂ||

ನೀರ್ದ್ಯವಸಿರನವಾದಕೆ|

ವೇರ್ದ್ಯಗೆದಳವೇಂಟಕಾರನಾದರದಿಂದಂ||

ಸರ್ವರಕ್ಷಕಾ! ನೀನೋರ್ದನೆ ಅನಿಬರಂ ಸಲಪ್ರಮಂ. ಅಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ದೇವತಾನ್ತರುಗಳೂ ತಂದೆಮೊದಲಾದಬುದ್ಧಿಗಳುಂ ಧನಧಾನ್ಯಾದಿವಿಭವಂಗಳೂಂ ರಕ್ಷಕರಲ್ಲ. ಅದೆನ್ನೆನೆ:— ನಾಲ್ಕೊಗಂ ರಕ್ಷಕನಲ್ಲಿಂಬುದು ತನ್ನ ತಲೆಯುಂ ನೀಗಾಡಿದುದಲ್ಲದೆಯುಂ ವೇದಾವಹರಣದೊಳ್ಳುತ್ತಂಗಾಣದೆ ಮೋಸವೋದದರಿಂ ತಿಳಿದುದು. ರುವ್ರನುಂ ರಕ್ಷಕನಲ್ಲಿಂಬುದು ವೃಕಾಸುರವರಪ್ರದಾನದೊಳ್ ಬವಣಿಗೊಂಡು ಬನ್ನಂಬಟ್ಟದಲ್ಲದೆಯುಂ ಕೈದುವಿಡಿದು ಕಾದಿದುಂ ತನ್ನಿಬರೊಳ್ಳೊಳ್ಳೊಳ್ಳಿರಿವರಿಚುವ ಬಾಣಾಸುರನಂ ಬಿಟ್ಟು ಪರಿದೋಡಿದುದರೊಳ್ಳೊಳಿದುದು. ಇಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳೂಂ ರಕ್ಷಕರಲ್ಲಿಂಬುದು ಹಿರಣ್ಯಕಬಿವೃತ್ತಾಸುರಾದ್ಯವದ್ರವಂಗಳೂಂ ತಂತಮ್ಮ ಬೀಡುಗಳೂಂ ಮೂರ್ಛಾ ಪರಿದೋಡಿದುದರೊಳ್ಳೊಳಿದುದು. ತಂದೆಯುಂ ರಕ್ಷಕನಲ್ಲಿಂಬುದು ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನೊಳ್ಳೊಳಿದುದು. ಬಡಹುಟ್ಟಿದರುಂ ರಕ್ಷಕರಲ್ಲಿಂಬುದು ವಾಯಿಯೊಳ್ಳೊಳಿದುದು. ಮಕ್ಕಳುಂ ರಕ್ಷಕರಲ್ಲಿಂಬುದು ಕಂಸನೊಳ್ಳೊಳಿದುದು. ಗಂಡಂವಿರುಂ ರಕ್ಷಕರಲ್ಲಿಂಬುದು ಪಾಂಡವರೊಳ್ಳೊಳಿದುದು. ಧನಧಾನ್ಯಾದಿವಿಭವಂಗಳೂಂ ರಕ್ಷಕರಲ್ಲಿಂಬುದು ದಾಯಿಗರೆ ವಗೆವರೆ ಕೊಳ್ಳಿಕಳ್ಳೆರೆ ವ್ಯಂ ಮೊದಲಾದುದರಿಂದಳಿದು ಮೋವುದರೊಳ್ಳೊಳಿದುದು. ಇನ್ನು ತಾಂ ರಕ್ಷಕರಲ್ಲದೊಡು ಅಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗಳ್ಗೆ ರಕ್ಷಕಂಗಳಂತೆ ತೋರಿ ಮೋಸಂಗಳೊಳ್ಳುವದರಿಂ ರಕ್ಷಕಾಭಾಸಂಗಳೆನಿವುವು. ಅಂತಲ್ಲದೆ ನೀಂ ನಾಲ್ಕೊಗಂಗೆ ವೇದಮಂ ತುದಿತ್ತುಂ, ರುದ್ರಂಗೆ ವೃಕಾದ್ಯವದ್ರವಂಗಳೂಂ ಸರಿವರಿಸಿಯುಂ, ಇಂದ್ರಾದಿಗಳ್ಗೆ ದಾನವೇಂದ್ರರುಂ ಗೆಲ್ಲು ತಂತಮ್ಮ ಧಿಕಾರಂಗಳೊಳ್ಳಲಿಸಿಯುಂ, ಪ್ರಹ್ಲಾದಂಗಳಭಯಮಂ, ಸುಗ್ರೀವಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ, ಉಗ್ರನೇನುಂಗರಸುತನಮಂ, ದ್ರೌಪದಿಗಳಿವನವರಕ್ಷೆಯುಮನೊಡರ್ಪು ಸರ್ವರಕ್ಷಕನೆನಿಸಿ ನೆಗಳ್ಗೆ ನಿನ್ನಂ ಮರೆವೊಕ್ಕು

ನಿನ್ನ ಮೊಲ್ಲಡಿಗಳೆ ಉಪಾಯೋಪೇಯಂಗಳೆಂದು ನೆರೆನಂಬಿ ವೆರತೆಲ್ಲ
ಮಂ ತೊರೆದು ಅನನ್ಯಗತಿಯೆನಿಸಿದೆಂ. ಎನ್ನಂ ರಕ್ಷಿವುದು ರಕ್ಷಿವುದು
ಅನನ್ಯಜನಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲ ಭಾ! * *

— (* ** * ** *) —

— ಈ ಪೂರ್ವ ತೀರ್ಥ ನೆಯ ಬಿನ್ನ ವಂ —

ಕಂ || ತನ್ನಿರವಿ ತಾನಳ್ಳದೆ |

ನಿನ್ನಿರವಂ ತಿಳವನಳವುಗೊಂಬಂ ದಿಟಮೆ ||

ನುನ್ನತಮಹಿಮಂ ಗೊರೆದಂ |

ಮನ್ನೆಯ ಬಲ್ಯಗೆಯ ಬಂದಿಕಾರಂ ನಲವಿಂ ||

ಅಖಿಲಲೋಕತರಣ್ಯಾ! ನೀಂ ಮರೆವೊಕ್ಕರೆಡರಂ ಕಳೆದು ಅವ
ರಭೀಷ್ಟಮಂ ಸಲಿವಂ. ಸಕಲನುಂ ತಿಳಿಯಲ್ಕೆ ಸರ್ವಜ್ಞಾನುಂ, ತಿಳ
ದಂತೆಸಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಕೆ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯುಮೆಂದು ಪಿರಿಯರಿಂ ಕೇಳ್ದಾಸೆ
ಯಿಂ ನಿನ್ನಂ ಮರೆವುಗುವೆನೆಂದು ಪೂಣ್ಡೆಂ. ಈಗಲುಮೆನ್ನ ದೋಷಂ
ಗಳನೆಣಿಸಿ, ಪಿಂಡೆಗೆವನೆಂದೊಡೆ, ನಿನ್ನ ಗುಣಂಗಳನ್ನಳ್ಳಂ ತೀರ್ಚಿ,
ಬಲ್ಮೆಯಿಂದೆಳೆದೊಯ್ದು, ನಿನ್ನ ಪಿರಿಯಡಿ ನೆಳಲೊನ್ನಿಲಿಸುತ್ತಿದೆ.
ಅದೆನ್ನೆನೆ:— ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದೀವರೆಗಮಾನೊಡರ್ಚಿದ ವಲವುಂ ಪಾ
ತಕಂಗಳನೆಣಿಸಿ ಕೈದೆಗೆವನಿತರೊಳೆ ಸೇರಿದರ ತಪ್ಪನೊಪ್ಪುಗೆಯ್ಯ
ನಿನ್ನ ವಾತ್ಸಲ್ಯಗುಣಂ ಮುಂದುವರಿದೆನ್ನಂ ದಟ್ಟಗಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆಂ
ಅಜ್ಞಾನಮಶಕ್ತನುಮಾದರಿ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತಂ ಬರ್ಪುಂತೆ ಇನಿಸುಂ
ನಡೆಯಲಾರದೆನ್ನಂ ನೀನೇತರದಿಂ ಕೈವಿಡಿವೆ ಎಂದೆಣಿಸಿ, ಬೆರ್ಚುವನಿ
ತರೊಳೆ ನೀನೊಡಯನುಮಾನೊಡಮೆಯುಮಪ್ಪದರಿಂದೊಡೆಯನೊ
ಡಮೆಯಂ ಕಾಪಿಡುವುದಕ್ಕೇ ಕೂಲಿಯಿಲ್ಲೆಂಬೀ ಸ್ವ-ಸ್ವಾಮಿಸಂಬನ್ನ
ಜ್ಞಾನಮಭಯಮನೀವುತ್ತಿದೆ. ಅಖಿಲಹೇಯ ಪ್ರತ್ಯನೀಕನವ್ವ ನಿ
ನ್ನ ಮೇಲ್ಮೆಯುಮಂ, ಸಕಲಹೇಯಾಸ್ಪದಮಪ್ಪೆನ್ನ ಕೇಳ್ತೆಯಮನೆಣ
ಿಸಿ ನಿನಗಮೆನಗು ಸಂಗತಿಯಿಲ್ಲೆಂದು ಪಿಂಡೆಗೆವನಿತರೊಳೆ ಪಿರಿಯನಾ
ಗಿಯುಂ ಕಿರಿಯರೊಳೊಂದುವೆರಸಿ ನೊಗಯಿಸುವ ನಿನ್ನ ಸೌಶೀಲ್ಯ
ಗುಣಂ ಎನ್ನಂ ಬರಸೆಳೆವುತ್ತಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ್ಳ ಮವಾಜ್ಞನನಗೋ

ಚರನವ್ವ ನಿನ್ನಂ ಆಂ ಕಾಣ್ಬುದರಿದೆಂದು ವರಸಾರ್ವನಿತರೊಳೆ ಯದು
ಶೈಲದೀವಮೆನಿಸಿ ಸಕಲಜನನಯನಾನಂದಮಾದ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ
ವಿಗ್ರಹಮೆನ್ನನಾಳೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಪ್ಪುವರಿಂ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿವೈ
ರಾಗ್ಯಾದಿಸದ್ಗುಣಸಂಪನ್ನಗಂ ಅಕಿಂಚನರುಮನಸ್ಯಗತಿಗಳುಮವ್ವ
ಎನ್ನವಂದಿಗಗ್ಗಂ ಬುಡೆ ಕಾವಾಗಿ ಸರ್ವ ಶರಣ್ಯನೆನಿಸಿದ ನಿನ್ನಂ ಮ
ರೆವೊಕ್ಕೆಂ. ಎನ್ನಂ ಕೈವಿಡಿದು ಕಾಪಿಡುವುದು ಕಾಪಿಡುವುದನನ್ಯಜನ
ಸುಲಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

*

*

— ಈರ್ಪ್ಪತ್ತೆಂಬನೆಯ ಬಿನ್ನಮಂ —

ಕಂ || ಮಾಯಾತತ್ಕಾರ್ಯಗಳೆ

ನೀಯೆತೆಯೊಳ್ಬಡಿಸಿಸಲಪ್ಪುವೈನೀನೆಂದಾ||

ಮಾಯಿಮರಾಬರಗಣ್ಡಂ|

ಮಾಯಾತೀತಂಗೆಮಣಿಸುಬಿನ್ನತಿಗೆಯ್ದಂ||

ಸಕಲಜೀವದಯಾಪರಾ! ಜೀವಾತ್ಮರೈಲರಾಗಿ, ನಿತ್ಯರೆಂದುಂ
ಮುಕ್ತರೆಂದುಂ ಬದ್ಧರೆಂದುಂ ಮಾರುಂ ತರನಾಗಿರ್ಪ್ಪರ್. ಅವರೊಳೆ
ನಿತ್ಯರೆ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯಸುಕಲ್ಪದಿಂದೆ ಓರೈಯುಂ ಪ್ರಕೃತಿಸಂಬಂಧಮಿಲ್ಲ
ದೆ ಆವಗಂ ನಿನ್ನಯ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಿದು ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಂಗಳನನುಭವಿ
ಸುತ್ತೆ ನಿನ್ನ ಪಲವೊಳಗದವರಾಗಿರ್ಪ್ಪರ್. ಮುಕ್ತರೆಂಬರೆ ಅನಾದಿ
ಕಾಲದಿಂ ಸುಸಾರದೊಳಿದ್ದು ನಿನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ಸತ್ವಗುಣಸಂಪನ್ನ
ರಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಪಡೆದು ನಿತ್ಯರುತೆ ನಿನ್ನೊಳಗದವರಾಗಿರ್ಪ್ಪರ್.
ಬದ್ಧರೆಂಬವರೆ ಸುಸಾರದೊಳ್ಳಟ್ಟುವಡೆಮ ಪ್ರಕೃತಿ ಪರತುತ್ರರಾಗಿ
ರ್ಪ್ಪರ್. ಈ ಬದ್ಧರುಂ ಸುಸಾರಿಗಳೆಂದುಂ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳೆಂದುಂ ಎ
ರಳ್ತರನಾಗಿರ್ಪ್ಪರ್. ಅಲ್ಲಿ ಸುಸಾರಿಗಳೆಂಬವರೆ ನಿನ್ನಂ ಮರೆದು ವಿ
ಷಯಾನುಭವವರರಾಗಿರ್ಪ್ಪರ್. ಮುಮುಕ್ಷುಗಳೆಂಬವರೆ ನಿನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷ
ದಿಂದೀ ವಿಷಯಂಗಳೊಳೆ ವೈರಾಗ್ಯಂ ಪ್ರುಟ್ಟಿದುದರಿಂ, ಈ ಪ್ರಕೃತಿ
ಸಂಬಂಧಮಂ ಕಳೆಯವೇಳ್ವದೆಂದು ನಿನ್ನಂ ಮರೆವೊಕ್ಕರ್. ಈ ನಿತ್ಯ
ತ್ವಂ ಮುಕ್ತರಗಮವೇಕ್ಷಿತಮವ್ವ ನಿನ್ನೊಳಗಮಂ, ಮುಮುಕ್ಷುಗಳೆ

ಪೇಕ್ಷಿತಮವ್ವ ಮೋಕ್ಷಮುಮಂ, ನೀನೆ ಮನಮಾಲ್ದು ಪಾಲಿಸುವೈ.
 ಸಂಸಾರಿಗಳ್ಳಮಪೇಕ್ಷಿತಮೆನಿಸುವ ಇಹವರೈತ್ವರ್ಯಂಗಳಂ ಅವರವರ
 ಪ್ರಾಜೆವ ದೇವತಾನ್ತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರುಂ ಪಾಲಿಸುವೈ. ಇಂತು ನೀಂ
 ಸಕಲಾತ್ಮವರ್ಗದೊಳಂ ದಯೆಗೈಪುತ್ತಿರೆ, ಆನಿಂದು ನಿನ್ನಂ ವ್ರಾಢಿ
 ನುವ ಚಾವಲಮಂ ಸೈರಿಸಿ ಸಲವುವುದು ಸಲವುವುದನನ್ಯಜನಸುಲ
 ಭ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

*

*

(***** ***)

— ಈ ವರ್ಷ ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನವು —

ಕಂ || ಸಿರಿಯನೆಲೆ ಸಿದ್ಧಭೋಗ್ಯಂ |

ನಿರವದ್ಯಂ ನಿನ್ನದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹಮೆಂದಾ ||

ಧರಣೀವರಾಹಬಿರುದಂ |

ಚರಣಾಬ್ಜಕೆಮಣಿದುಚಲ್ವರಾಯಂಗೊರೆದಂ ||

ದಿವ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹಾ! ಪ್ರಖ್ಯವಾಗಳ್ ನಿನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷಮಂ ವ
 ತೆದು ಸಾತ್ವಿಕರಾದವರ ವ್ರಾಕೃತಮಾದ ಶಬ್ದಾದಿವಿಷಯಂಗಳ್ ಜೇ
 ಯಂಗಳೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅವರೊಳ್ ಪ್ರೀತಿಯನುಳಿದು, ಪರಮಭೋಗ್ಯ
 ಮವ್ವ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹಮಂ ಬಯಸುವರ. ಕುಮತಿಗಳ್ಳ
 ಲಂಬರ ನಿನಗೆ ವಿಗ್ರಹಮಿಲ್ಲಿಂದು ಅವಲಪಿಸುವರ. ಅವರ್ಪವಣಿಸುವ
 ಕುಯುಕ್ತಿಗಳೆನ್ನೆನೆ:— ಪರಮಾತ್ಮಂಗೆ ಶರೀರಮುಂಟಾದೊಡೆ ಜೇ
 ವಾತ್ಮನಂತೆ ಕರ್ಮವಶ್ಯನಕ್ಕುಂ ; ಶರೀರಾತ್ಮಭ್ರಮದಿಂ ಸಂಸಾರಿಯು
 ಮಕ್ಕುಂ ; ಶರೀರಮುಳ್ಳಮಗೆ ಇಂದ್ರಿಯಸನ್ನಿಕೃಷ್ಟವಸ್ತುಸಾಕ್ಷಾ
 ತ್ಕಾರಮಲ್ಲದೆ ಸಕಲವಸ್ತುಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮಿಲ್ಲದುದರಿಂ, ಸ್ವಾಧೀನಮೂ
 ಗಿರ್ವ್ವ ಕಾಲದೊಳ್ಕೃತಿಯಾಗಿರ್ವ್ವ ಕಾಲದೊಳ್ಳದೆ ಎಣಿಸಿದನೆಲ್ಲ
 ಮುಮೆಸಗ ಕೂಡುದುದರಿಂದೆ ಅಲ್ಪ ಶಕ್ತಿಯುಮಕ್ಕುಂ ; ಅದರಿಂದೆ,
 ಪರಮಾತ್ಮಂಗೆ ಶರೀರಮಿಲ್ಲಿಂದು ವೇಳ್ವರ. ಈ ವಕ್ಷಂ ಯುಕ್ತಾ
 ಯುಕ್ತವಿಚಾರಂಗೈವ ಭಾವುಕರ್ಗ್ಗೆ ಸೊಗಯಿಸದು. ಅದೆನ್ನೆನೆ:—
 ದೇವತೆರೈಕ ಸ್ಥಾವರರೂಪಮಾದ ಸಕಲಜೀವಶರೀರದೊಳನ್ತರ್ಯಾ
 ಮಿಯಾಗಿದ್ದುಂ ನಿರ್ದೇವನಾಗಿರ್ವ್ವಮಗೆ ತನಗೊಂದು ಬಂದು ಶರೀರ

ಮುಂಟಾದೊಡೆ ಮುಮ್ಮೇಳ್ ದೋಪಂ ಬಕ್ಕುಮೆಂಬುದು ಯುಕ್ತ
ಮಲ್ತು. ದೇವಮನುಷ್ಯಾದಿಗಳ್ ತೆಂತಮ್ಮ ಪೂರ್ದಕರ್ಮಾನುಗುಣಮಾ
ದ ಶರೀರದೊಳಿದ್ದು ಕರ್ಮಫಲಮನುಭವಿಸುವುದರಿಂದವರ್ಗ್ಗೆ ಶರೀ
ರಸಂಬಂಧಂ ದೋಷಾವಹಮಾದುದು. ಪರಮಾತ್ಮಂ ತಾಂ ಕರ್ಮಪರವ
ಶನಲ್ಲದೊಡೆ ಜೀವಾತ್ಮರಂ ತತ್ತದ್ವ್ಯಾಪಾರದೊಳ್ ಕರ್ಮಾನುಗುಣಮಾ
ಗಿ ಪ್ರೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವಮನುಷ್ಯಾದಿಶರೀರದೊಳಪ್ಪುದು
ದೋಷಾವಹಮಲ್ತು. ಇಂತು ಹೇಯಮಾದ ದೇವಾದಿಶರೀರದೊಳ
ದ್ದುಂ ನಿರ್ದೋಷನಾಗಿರ್ಪ್ಪ ಅಪ್ರಾಕೃತಮಾದ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರ
ಹಸಂಬಂಧದಿಂ ದೋಷಲೇಶವಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಮತ್ತಂ, ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ
ಮಂಗಳವಿಗ್ರಹಂ ನಿನ್ನ ಮೈಮೆಗೆ ತಕ್ಕುದಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮನಂಬುದು
ಮಾದ ಸುಗಂಧಮುಂ ಕಾಂತಿಯುಂ ಯೌವನಮುಂ ಮುಂತಾದ ಸಕ
ಲಗುಣಂಗಳಂ ಪಡೆದು ಜ್ಞಾನಬಲಶೈಶ್ವರ್ಯವೀಶ್ಯಶಕ್ತಿತೇಜಸ್ಸೋಶೀ
ಲ್ಯಾದಿ ಸ್ವರೂಪಗುಣಂಗಳ್ಗೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಿವಾಸಸ್ಥಾನಮಾ
ಗಿ ನಿನ್ನ ನೆನೆದುತಿರ್ಪ್ಪುದರಿಂ ನಿನಗತಿಶಯಾವಹಮೆಂದು ಪಿರಿಯರ್
ವೇಳ್ವರ್. ಅಂತವ್ವ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳವಿಗ್ರಹ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಸಸರ್ದ ಸ್ವ
ದಾನದಿಂದೆನ್ನ ಮನೋರಥಮಂ ಸಲಿಪುದು ಸಲಿಪುದನನ್ಯಜನಸುಲಭ,
ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲ ಭಾ!

*

*

— ಮಾವತ್ತನೆಯ ಬಿನ್ನವಂ —

ಕಂ || ಶ್ರೀನಾಥನಿತ್ಯನಿರವಧಿ |

ಕಾನಂದಾನಂತನಿನ್ನಸೇವೆಯೆಫಲಮೆಂ ||

ದಾನಿರ್ದಲನಡೆಗೊರೆದಂ |

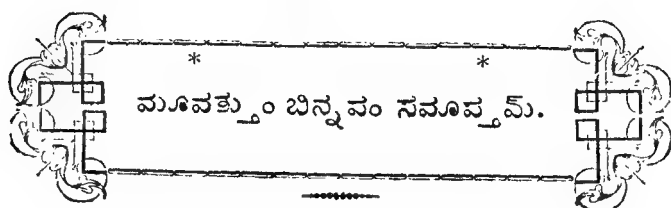
ನಾನಾವಿಧಮಕುಟಮಣ್ಡಲೀಕರಗಣ್ಡಂ ||

ಸಕಲಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾತ್ಮಕಾ! ನಿನಗಾಮೇಳೇಳ್ತರದಿಂ ಪಲವೂ
ಳಗದವರಾದುದರಿಂದಾವಗಂ ನಿನ್ನ ಸಿರಿಯಡಿಯಾಳಗಮನೊಡಚು
ವುದೆಮಗೆ ಸ್ವತಸ್ಸಿದ್ಧಮೆಂಬುದು ಮಾತ್ರಮಲ್ತು. ಮತ್ತಂ ನಿನ್ನಡಿ
ಯಾಳಗದವರೊಳ್ಳೊಂ ಪೊರೆಯಿಲ್ಲದೊಡವೆರದಿದ್ದುಂ ತಣಿಯದೆ
ಅರ್ಜುನಾದಿಗಳೊಳಾಳರನುತನಮಂ ಪಲ್ಲಟಂ ಗೆಯ್ದು ನಲಿವ ಸುಶೀಲ

ನೆಂದು, ಅವರೊಳ್ಳೊರಿದ ತಪ್ಪು ಸೈರಿವುದಲ್ಲದೆಯುಂ ಭೃಗು
ಮುನಿಮೊದಲಾದವರೊಳ್ಳನೇ ತಪ್ಪಿದವನಂತೆ ಬಡಂಬಡಿಸುವ ಕಡು
ಸೈರಣೆಯುಳ್ಳವನೆಂದು, ಅವರ್ಗ್ಗಡಸಿದ ಎಡರಂ ನೀನಿದ್ದೆಡೆಯೊ
ಳೆಯಿದುರ್, ಸುಕಲ್ಪಮಾತ್ರದಿಂ ಪರಿಹರಿವುದಲ್ಲದೆಯುಂ ಗಜೇಂದ್ರ
ನ ಮೊರೆಯನಾಲಿಸಿದುದು ಕದುಬುಗೊಣ್ಣು ನೀಂ ಭರದೊಳೊದವಿದ
ಕಟ್ಟಿರಕದವನೆಂದು, ಅವರೆಸಗುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಸಲಿವುದಲ್ಲದೆ
ಯುಂ ಭೀಷ್ಮನೊಳ್ಳನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞಾಹಾನಿಯುಮನುಗೀಕರಿಸಿದ ಭಕ್ತ
ಪ್ರಮೋದಜನ್ಮಕವನೆಂದು, ಅವರರ್ಚನಾವಿಧಿಯೊಳ್ಳವೇದನಂ ಗೈ
ದುದೇನಾದೊಡಮಾರೋಗಿವುದಲ್ಲದೆ ಸುಚರಿತನ ಕುವರಂ ಬರಿದೆ ತಂ
ದು ಮುಂದಿಟ್ಟ ಭಿಕ್ಷಾನ್ನಮಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದೊಳ್ಳನೀವಿದ ಸುಲಭನೆಂ
ದುಂ, ಅವರ್ಗ್ಗೀವುದೆಲ್ಲಮನಿತ್ತುಂ ಮತ್ತಂ ತಣಿಯದೆ ರಾಮಾನು
ಜಾಚಾರ್ಯರ್ಗ್ಗೆ ನಿನ್ನನೀ ಇತ್ತು ಯತಿರಾಜಕುಮಾರನೆನಿಸಿದ ಕಮ
ಚಾಗಿಯೆಂದುಂ, ಅವರ್ಗ್ಗೆ ದೇಶವಿಶೇಷದೊಳ್ ಸಾಯುಜ್ಯಮನೀವು
ದಲ್ಲದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವೇಲ್ಲರುಂ ಕಾಣ್ಬನ್ನೆನ್ನ ರಾಜನ್ಯವಾಲನು ನಿನ್ನ
ಚಾರ್ವಿಗ್ರಹದ ಮಲ್ಲದಿದಾನರೆಮೊಳ್ಳನೀವಿದ ಪರಮರಕ್ಷಕನೆಂದುಂ,
ಇವುಮೊದಲಾದ ನಿನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳಂ ಕೇಳ್ವು ತಿಳಿದು ಸಂತ
ಸಂ ಬಡೆದು ಈ ಮೊದೆಯಂಗೆ ಉಳಗಮನೆಸಗುವುದರಿದೆಯುಂ ಪರ
ತೊಂದಾನಂದಮಿಲ್ಲೆಂದು ಸ್ವರುಚಿಯಿಂದೀಗಳಾಂ ಪ್ರೊಸಮೊಳಗದವನು
ಮೆನಿಸಿ ಸೇರಿದೆಂ. ಎನ್ನನೊಳ್ಳೊಂಬುದು ಆಳ್ಳೊಂಬುದು ಅನನ್ಯಜನ
ಸುಲಭ ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ!

*

*

ಇದು- ಸಕಲಜಗದುದಯವಿಭವಾದಿಲಿಲನುಂ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲ
ನುಂ, ಅಖಿಲಹೇಯಪ್ರತ್ಯನೀಕನುಂ, ಅಪ್ರಾಕೃತಪ್ರತೀಕನುಂ, ಅವಾ
ಪ್ತಸಮಸ್ತಕಾಮನುಂ, ಅನಂತಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಣಾರಾಮನುಂ, ಸಾ
ರಸಭವಪ್ರೂಜಿತನುಂ, ಸನಕಮುನಿಸಭಾಜಿತನುಂ, ಯದುಶಿಖರಿಶಿಖರಾ
ಲಂಕಾರನುಂ, ಯತಿರಾಜಸುವತ್ಸುವಾರನುಂ, ಆಶ್ರಿತರಕ್ಷಾವರಾಯ
ಣನುಮಪ್ಪ ನಾರಾಯಣನಡಿವಾಸಯಯಾಳಗದೊಳ್ಬೆಳೆದೇ ಳ್ಗದಳೆವ
ಯಾದವಕುಲೋದ್ಧಾರಕನುಂ, ಶುಭಗುಣೋದ್ಧಾರಕನುಮಾದ ದೇವ
ರಾಜನೈವಾಲಪಾತ್ರನುಂ, ಅತ್ರಿಗೋತ್ರವವಿತ್ರನುಂ, ದೊಡ್ಡದೇವರಾ
ಜಗರ್ಭಾಮ್ಬುಧಿಕಲಾಧರನುಂ, ಸಕಲಕಲಾಧರನುಂ, ಅಶ್ವಾರೋಹ
ಣಕಲಾರೇವಂತನುಂ, ಗಜಾರೋಹಣಮಘವಂತನುಂ, ಅಸ್ತ್ರವಿ
ದ್ಯಾಭ್ಯಗುರಾಮನುಂ, ಅವ್ರತಿಮಧಾಮನುಂ, ಕರ್ಣಾಬಕ ಭೂಮಂ
ಡಲಾಧೀಶನುಂ, ದೇವಸಂಕಾಶನುಂ, ಪಶ್ಚಿಮರುಂಗಪುರ ಸಿಂಹಾಸನಾ
ಭಿಷ್ಣುತನುಂ, ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನುಂ, ದೇವಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪರಿವಾಲನೈಕಾ
ಂತನುಂ, ಸಕಲಪ್ರಜಾಕಾಂತನುಂ, ಅಸಕೃದಾವರ್ತಿತಪೋಡಶಮ
ಹಾದಾನನುಂ, ಅಶ್ರಿತಸರ್ವಶ್ರೇಯೋನಿದಾನನುಂ, ರಸಿಕಜನಕರ್ಣರ
ಸಾಯನೀಕೃತಸಂಗೀತವಿಸ್ತರನುಂ, ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾನಿಕಷಪ್ರಸ್ತರ
ನುಂ, ಪೂರೈದಿಗ್ವಿಜಯಯಾತ್ರಾವಿತ್ರಾಸಿತ ಚೇದಮಂಗಲೋಪಾಂತ
ಕಾಂತಾರೋವಗೂಡ ವ್ರೂಢನೇನಾಭಿಗುಪ್ತ ಪಾಂಡ್ಯನೇನಾಧಿಪ ಸುಗ
ರಕಿರೀಟ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಶಿಬಿರ ಸರ್ವಸ್ವಹರಣಸಮಸಮಯ ಸಮಾ
ಕ್ರಾಂತ ಮಳಲಿ ಪರಮತಿ ಶಾಲೆಯ ಚೇದಿ ಮಂಗಲ ಕೊಂಗು ಧಾರಾಪು
ರಾದಿಪಾಂಡ್ಯನೃಪದುರ್ಗಮದುರ್ಗನೋಮನುಂ, ಸುಗರಭೀಮನುಂ
ಉದ್ಯುತ ಸುರತ್ರಾಣ ಚಮೂ ವಿಜ್ಞೋಭಣವಿಚಕ್ಷಣ ವಿಕಟ ಮರಾ
ಟ ಶಿವಾಜಿವಾಜಿನೇನಾಧಿಪ ಜಯತಜಿಕಾಟಕ ದಾದಜಿಕಾಕಡ ಪ್ರಮು
ಖ ಕಂಠನಾಳೋಚ್ಚಲದ್ವೈಕ್ತಧಾರಾಸಿಕ್ತ ಕೃಪಾಣಕುಂದರ್ಶನ ವಿಲೀ
ನ ಹರಜಿ ಸಂತಜಿಮುಖ್ಯ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ನೃಪಪ್ರವೇಶನುಂ, ಅವ್ರ
ತ್ಯನೀಕನುಂ, ಗುಭೀರೋನ್ನತ ವರಿಘ್ನಾವರಣಭೀಷಣ ಶತಘ್ನೀ ಶತ
ಸಂಕುಲ ಮತ್ತವೂವಳೇನೇನಾವಳೇವರ್ಮಿತ ಧರ್ಮಪುರೀಪ್ರಸಭಾಕ್ರಮ
ಣಶ್ರವಣನಿರ್ಜನೀಕೃತ ಕೆಂಗೇರಿ ವಾಮಲೂರು ಬೇವುಹಳ್ಳಬೈರನೆತ್ತ
ಕುನ್ನತ್ತೂರುಬದುರ್ಗವರ್ಗ ನಿರಾಯಾಸಾಕ್ರಮಣ ನಿರ್ವೃತ ನಿಜ

ನೈನಿಕಸಮಾಹನುಂ, ಆಹವಕಲಾ ಶ್ವೇತವಾಹನನುಂ, ದಕ್ಷಿಣದಿಗ್ವಿ
ಜಯಯಾತ್ರಾ ವಿತ್ರಾಸಿತ ವಲಾಯಿತ ಪಾಂಡ್ಯಬಲಾನುಧಾವನ ಕ್ರಾಂತ
ನಿಜಬಲ ವಿತ್ರಾಂತಿ ಸ್ಥಾನೀಕೃತ ಜಲಧಿವೇಲಾತಮಾಲಾರಣ್ಯನುಂ, ಆ
ನತಜನಕರಣ್ಯನುಂ, ವಶ್ವಿಮದಿಗ್ವಿಜಯ ವ್ರಸ್ಥಾನ ಭೇರಿ ರವಾಕರ್ಣ
ನಸುಭ್ರಾಂತ ದುರ್ದಾಂತ ಹುಕಾನಖಾನನನಾಥ ಕೆಳದಿನ್ಯವ ಸಮರ್ಪಿತ
ಸರ್ವಸ್ವನಿರಾಪಿತಕೋವನುಂ, ಅಮಿತವ್ರತಾವನುಂ, ಉತ್ತರದಿಗ್ವಿ
ಜಯ ಸಮಯಾಭಿಯಾತ ಕುತುವಕಾಹವಾಹಿನೀ ವಿಮರ್ಧನ ಕ್ಷಣಾ
ಕ್ರಾಂತ ಕಂಡಿಕೆ ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ ಹೊನ್ನವಳ್ಳಿ ಸಾರತವಳ್ಳಿ ತು
ರುಗೇ ವ್ರಮುಖದುರ್ಗಾಹವ್ರಾಕಾಹವಾರನುಂ, ಅನಹಾಯಕೂರನುಂ,
ಜತಕನದುರ್ಗ ಹಠಾದ್ರಹಣವೇಳಾ ನಿಖಾತನುರಂ. ಮುಖಾನಲೋತೆ
ಕ್ಷಿಪ್ತ ಗಂಡೋಪಲಪಾತ ನಿರೂಪಿತ ಬಿಜ್ಜವರ ಮದ್ದಗಿರಿ ಚೆನ್ನರಾಯ
ದುರ್ಗ ವೀರಣದುರ್ಗಾಧ್ಯಸುಖ್ಯದುರ್ಗ ವರಾಕ್ರಮಣಾವಸರಾವನತ ಸಾ
ಮಂತನೃಪಾಲಮೌಳಿಮಣಿಭೃಣಿ ನೀರಾಜತ ವದರಾಜೇವನುಂ, ಮ
ಹಾನುಭಾವನುಂ, ಸಹಸ್ರಮುಖ ಮರಾಠನೃಪರಾಜಧಾನೀ ಕೃತಾಭು
ಗುರಬಿಗಳೂರ ಹರಣ ನಿಷ್ಪಾತ್ರಣಿತ ಶಂಭುಜಿ ಸಾಹಜಿ ಸಂತಜಿ ಹರ
ಜಿವ್ರಮುಖ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರನೃಪಾಲಜಾರುಂ, ರಿಪುಕೂಲಕಾಲನುಂ,
ಸುಗ್ರಾಮಲಾಮನುಂ, ಸಾಹಸೋದ್ಧಾಮನುಂ, ಪೂರ್ಣಗ್ರತಾವನುಂ,
ಪ್ರಕಟತಾಟೋವನುಂ, ಅಮಿತವರಾಕ್ರಮನುಂ, ಅಭೇದ್ಯಗ್ರಮನುಂ,
ಕರ್ಣಾಟಕಚಕ್ರವರ್ತಿಯುಂ, ಕಲ್ಯಾಣಕೀರ್ತಿಯುಂ, ಲೋಕೈಕವೀರ
ನುಂ, ವೀರರೋಷಗಂಡನುಂ, ಗಂಡರೋಷಗಂಡನುಂ, ಅತೋರಗಂಡನು
ಮೆನಿಸಿ ನೆಗ್ಗದ ಪ್ರಮದವ್ರತಮವೀರ ನರವತಿ ಶ್ರೀ ಚಿಕದೇವಮಹಾ

ರಾಯ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ವಿವೃಪ್ರಬಂಧಂಗಳೊಳ್

‘ಚಿಕದೇವರಾಯಬಿನ್ನವಕ್ಕೆ’

ಜಯಮಂಗಳಂ.

